

باتۇر روزى

3

سەلتەنەت ساھىبى

ئەكبەر

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

2

سەلتەنەت ساھىبى

ئەكبەر

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

رەسىمنى ئىشلىگۈچى : مۇراددىل ئابىت
مۇقاۋىسىنى لايىھەلىگۈچى : مۇراددىل ئابىت

تارىخىي شەخسلەر ھەققىدە ھېكايىلەر ②

1. دەۋرنىڭ ئەر كىشى — چىڭگىز خان
2. ئادالەت ھامىيىسى — سەئىدخان
3. سەلتەنەت ساھىبى — ئەكبەر
4. شېھىتلەر گۈلىستانى — يەتتە قىزلىرىم
5. كۈيلەر شاھى — قۇددۇس غوجامياروف

ISBN 7-228-08009-2

9 787228 080090 >

ISBN 7-228-08009-2

定价: 30.00元

پائۇر روزى

سەلتەنەت ساهىبى

ئەكبەر

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

تارىخىي شەخسلەر ھەققىدە ھېكايىلەر 2

图书在版编目(CIP)数据

艾克巴尔/巴图尔著. —乌鲁木齐:新疆人民出版社,
2003 5

(历史人物故事丛书. 第2辑)

ISBN 7-228-08009-2

I. 艾… II. 巴… III. 故事—中国—当代—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I247.8

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2003)第 035759 号

责任编辑:帕提古丽·米吉提

责任校对:阿斯亚·艾合买提

封面设计:穆拉丁·阿比迪

历史人物故事丛书·第2辑

(3)

时代之主—艾克巴尔 (维吾尔文)

巴图尔·肉孜 著

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮编:830001)

新疆新华书店发行

乌鲁木齐仁祥印务有限公司

787×1029 毫米 32 开本 3.75 印张

2003 年 5 月第 1 版 2003 年 5 月第 1 次印刷

印数:1—5000 册

ISBN 7-228-08009-2 套价(1—5): 30.00 元

(单价: 6.00 元)

مۇندەرىجە

1	 موغۇل ئىمپېرىيىسىنىڭ ئۇل تېشى
7	 سەرسان پادىشاھنىڭ ۋەلىئەھدىسى
15	 قورچاق بالا پادىشاھ
19	 ھوقۇق تارتىۋېلىش
24	 «دىندىن چىققان دەھرى»
28	 يېڭىچە سىياسەت
32	 قاتمۇقات دۈشمەن
38	 «ئۆلسەممۇ، ھىندى كېمىسىدە ئۆلەي...»
42	 چاقماق تېزلىكىدە ھۇجۇم
47	 قانغا قان...
50	 يېڭىلىمەس سەركەردە
53	 «مىڭ يىلدا بىر كېلىدىغان ئۇلۇغ داھىي»
59	 مەرمەر سۈپىدىكى تەڭگىلەر
64	 ئېتىقاد ئۆيى
70	 تىلى تۇتۇلغان يوشۇرۇن قاتىل
72	 مەنىۋىيەت گۆھەرلىرى
77	 مۇكاپات ۋە جازا
82	 ئۈچ پەزىلەت
84	 ئىسيان
86	 پارچىلانغان ھەقىقەت
89	 كابۇلغا يۈرۈش قىلىش

93	 مەنئۇى گۇلخان
98	 يېڭى مەسلەك
101	 بېسىقماس ئىستەك
104	 سەمەرقەنت ئالىسى
109	 يۈكسەكلىككە ئېلىپ بارغۇچى يوللار
111	 ئاخىرقى دەملەر

موغۇل ئىمپېرىيىسىنىڭ ئۇل تېشى

ھىندىستاندا مىلادىيە 1542 - يىلىدىن 1605 - يىلىغىچە ئاتىش ئۈچ يىل ياشاپ، 1556 - يىلىدىن 1605 - يىلىغىچە ھىندىستان موغۇل ئىمپېرىيىسىنىڭ تەختىدە ئولتۇرغان ئىمپېراتور ئەكبەر ھىندىستان تارىخىدىكى ئەڭ ئاتاقلىق پادىشاھتۇر. بۇنداق يىراقنى كۆرەر ۋە مەدەنىيەتلىك سىياسەتچى دۇنيا تارىخىدىمۇ كەم ئۇچرايدۇ. ئەكبەر تەختتە ئولتۇرغان يىللاردا تەرەپ - تەرەپكە قوشۇن تارتىپ، نەچچە ئون دۆلەت ۋە ئۇششاق بەگلىكلەرگە بۆلۈنۈپ كەتكەن ھىندىستان زېمىنىنى تولۇق بىر قىلىچ ئاستىغا يىغىپ، قۇدرەتلىك موغۇل ئىمپېرىيىسىنى قۇرۇپلا قالماي، بەلكى يىراقنى كۆرەرلىك ۋە يېڭىلىق يارىتىش روھى بىلەن بىر قاتار سىياسىي، ئىقتىسادىي، ھەربىي، ئىجتىمائىي، دىنىي، مەدەنىي ئىسلاھاتلارنى كەڭ كۆلەمدە قانات يايدۇرۇپ، ئەسەر - ئەسىرلەپ جېدەل - ماجىرا ۋە تالاش - تارتىشلار ئۈزۈلمەي كەلگەن ھىندىستاندا تىنچلىق بايرىقىنى جەۋلان قىلدۇرۇپ، پۈتكۈل ئىمپېرىيە مىقياسىدا غايەت زور گۈللىنىش مەنزىرىسىنى ۋۇجۇدقا چىقاردى. ئەكبەر پۈتكۈل ھىندىستان تارىخىدا مىسلى كۆرۈلمىگەن پارلاق دەۋر يارىتىپ، دۇنيا تارىخىدىكى ئەڭ شۆھرەتلىك ئىمپېراتورلار قاتارىدىن ئورۇن ئالدى.

ھىندىستان تارىخىدا مىلادىيە 1526 - يىلىدىن 1857 - يىلىغىچە ئۈچ يۈز يىلدىن ئارتۇق ھۆكۈم سۈرگەن موغۇل ئىمپېرىيىسى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈركىي مىللەتلەر ھىندىستاندا قۇرغان ئەڭ چوڭ ئىمپېرىيە ھېسابلىنىدۇ. بۇ ئىمپېرىيە، ھىندىستاندىن ئىبارەت ئاسىيادىكى 2 - چوڭ قۇرۇقلۇقتا يۈكسەك دەرىجىدە بىرلىككە كەلگەن ۋە مەدەنىيەت، ئىقتىساد غايەت گۈللەنگەن ئاجايىپ بىر دەۋرنى ياراتتى.

ئەكبەر موغۇل ئىمپېرىيىسىنىڭ ئۈچىنچى پادىشاھى. ئۇ ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ ئىش - ئىزلىرىغا كەم - كۈتسىز ۋارىسلىق قىلىپلا قالماي، بەلكى ئۇلار باشلىغان ئىشلارنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ داۋاملاشتۇردى.

ئەكبەرنىڭ بوۋىسى زەھرىدىن مۇھەممەد بابۇر 1482 - يىلىدىن 1530 - يىلىغىچە ياشىغان بولۇپ، ئۇ ھىندىستان موغۇل ئىمپېرىيىسىنىڭ قۇرغۇچىسى ئىدى. زەھرىدىن مۇھەممەد بابۇر چاغاتاي تۈركلىرى نەسەبىدىن بولۇپ، ئاقساق تۆمۈرنىڭ ئەۋلادى ئىدى. بابۇرنىڭ ئاتىسى ئۆمەر شەيخ مىرزا، ئۇنىڭ ئاتىسى ئەبۇ سەئىد مىرزا، ئۇنىڭ ئاتىسى سۇلتان مۇھەممەت مىرزا، ئۇنىڭ ئاتىسى مىرانشاھ مىرزا، ئۇنىڭ ئاتىسى ئاقساق تۆمۈردۇر.

زەھرىدىن مۇھەممەد بابۇر ئانا تەرەپتىن چىڭگىزخانغا تۇتاشتاتتى ۋە يەكەن خانلىقىنىڭ قۇرغۇچىسى سۇلتان سەئىدخان، شۇنداقلا «تارىخى رەشىدىي» ناملىق مەشھۇر ئەسەرنىڭ يازغۇچىسى مىرزا ھەيدەر كۆراگان بىلەن بىر نەۋرە ئىدى. چۈنكى، بابۇرنىڭ ئانىسى قۇتلۇق نىگار خانىم

سۇلتان سەئىدخاننىڭ ئاتىسى سۇلتان ئەھمەدخان، مىرزا ھەيدەرنىڭ ئانىسى خوينىگار خانىم ھەممىسى چاغاتاي ئەۋلادىدىن يۇنۇسخاننىڭ بالىلىرى ئىدى.

1494 - يىلى ئون ئىككى ياش ۋاقتىدا، ئاسادىيى ئۆلۈپ كەتكەن ئاتىسى ئۆمەر شەيخ مىرزانىڭ ئورنىغا پەرغانىگە پادىشاھ بولۇپ قالغان بابۇر كىچىك بولغىنىنى ئاز دەپ، تېخى ئۆزىگە پۈتۈنلەي پايدىسىز بىر ۋەزىيەت ئاستىدا تەختكە چىققانىدى.

بۇ ئاي، بۇ كۈنلەردە ئاقساق تۆمۈر نەسەبىدىن بولغان مىرزلارنىڭ ھەرقايسىسى ئۆزلىرى ئىگىلەپ تۇرغان يەرلەردە ئۆزلىرىنى پادىشاھ دەپ ئېلان قىلىپ، ئۆز ئارا زېمىن ۋە ھاكىمىيەت تالىشىش ئۇرۇشلىرىنى ئەۋجىگە چىقارغانىدى. چاغاتاي نەسلىدىن بولغان خانلارمۇ ئامالنىڭ بارىچە ئۆز زېمىنىنى كېڭەيتىشكە تىرىشۋاتاتتى. يەنە بىر تەرەپتىن ئۆزبېك خانى شەيبانزادىلەر كۈندىن - كۈنگە زورىيىپ، مىرزلار ۋە خانلار قولىدىكى زېمىنلارغا ھەدەپ چاڭ سېلىشقا ئۇرۇنۇۋاتاتتى.

ياش بابۇر تەختكە چىقىشى بىلەنلا پەرغانە ۋىلايىتىنى قوغداش ئۈچۈن جەڭگە ئاتلىنىشقا مەجبۇر بولدى. چوڭ بوۋىسى ئاقساق تۆمۈرگە ئوخشاش كاتتا ئىمپېراتور بولۇشنى كۆڭلىگە پۈككەن بابۇر تۆمۈرىلەر سۇلالىسىنىڭ پارچىلانغان دۆلىتىنى قايتىدىن بىرلىككە كەلتۈرۈپ، شەيبانزادىلەرگە تاقابىل تۇرۇشقا بەل باغلىغانىدى. شۇڭا، ئۇ يالغۇز پەرغانىنى مۇداپىئە قىلىش بىلەنلا قالماي، بەلكى تۆمۈرىلەر سۇلالىسىنىڭ قەدىمكى پايتەختى سەمەرقەندنى ئېلىش كويىدا ھەرىكەت قىلىۋاتاتتى.

ئۇ 1499- يىلى بىر قېتىم، 1501 - يىلى يەنە بىر قېتىم سەمەرقەنتنى ئىشغال قىلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولغان بولسىمۇ، لېكىن بىرىنچى قېتىمدا پەرغانىدە ئىسيان يۈز بەرگەنلىك سەۋەبىدىن، ئىككىنچى قېتىمدا ياردەمسىز قېلىپ، شەيبانزادىلەرگە تەڭ كېلەلمىگەنلىك سەۋەبىدىن چېكىنىپ چىقىشقا مەجبۇر بولدى. ئاخىر شەيبانزادىلەرنىڭ ھۇجۇمى تۈپەيلى ماۋەرائۇننەھردە پۇت تىرەپ تۇرالماي، 1504 - يىلى ھىندىقۇش تاغلىرىدىن ئۆتۈپ، كابۇل ۋە غەزنىنى ئىشغال قىلدى. ئۇ كابۇل پادىشاھى بولغاندىن كېيىنمۇ داۋاملىق شەيبانخان بېسىۋالغان جايلارنى قايتۇرۇۋېلىش كويىدا بولدى.

بابۇر 1506 - يىلى خۇراسانغا بېرىپ ھىراتنى زىيارەت قىلدى ۋە سۇلتان ھۈسەيىن مىرزىنىڭ ئوغۇللىرىنى بىرلەشتۈرۈپ، بىرلىكتە شەيبانخانغا تاقابىل تۇرۇشقا ھەرىكەت قىلغان بولسىمۇ، ئارزۇسى ئەمەلگە ئاشمىدى. ئۇ 1511 - يىلى ئىسمائىل شاھنىڭ ياردىمى بىلەن ھىسار، بۇخارا، سەمەرقەنت، تاشكەنت قاتارلىق جايلارنى ئالغان بولسىمۇ، كېيىن ئۆزبېكلەر تەرىپىدىن مەغلۇپ قىلىنىپ، 1513 - يىلى كابۇلغا قايتىپ كەلدى.

ھىندىقۇشنىڭ شىمالىدىكى تۆمۈرىلەر زېمىنلىرىنى قايتۇرۇۋېلىشتىن ئۈمىد ئۈزگەن بابۇر ئۆزىنىڭ كابۇلنى مەركەز قىلغان ھاكىمىيىتىنى مۇستەھكەملەپ، ھىندىستانغا يۈرۈش قىلىشقا تەييارلاندى.

ئۇ 1519 - يىلىدىن باشلاپ ھىندىستانغا بىر قانچە قېتىم لەشكەر تارتىپ، ھىندىستاننىڭ بىر قىسمى جايلىرىنى ئىگىلىدى. 1526 - يىلى، 5 - قېتىم ئون ئىككى

مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن سىند دەرياسىدىن ئۆتۈپ،
پەنپەتتە سۇلتان ئىبراھىم لۇدنىڭ يۈز مىڭ كىشىلىك
قوشۇنىنى تارمار قىلىپ، دېھلى ۋە ئەگرەنى ئىشغال قىلدى.
ئارقىدىنلا 1527 - يىلى مارتتا كانۇەھدە راناسەنگە
باشچىلىقىدىكى راي ۋە راجەلەرنىڭ يۈز مىڭ كىشىلىك
قوشۇنىنى تارمار قىلدى. 1528 - ۋە 1529 - يىللىرى يەنە
بىر قانچە قېتىملىق ئۇرۇشتا غەلىبە قىلىپ پۈتۈن شىمالىي
ھىندىستاننى بويسۇندۇردى. ئۇنىڭ 1526 - يىلى دېھلى ۋە
ئەگرەنى ئىشغال قىلىپ، ئۆز نامىغا خۇتبە ئوقۇتۇشى بىلەن
ھىندىستاندا تاكى 1761 - يىلىغىچە ھۆكۈم سۈرۈپ، تارىختا
«ھىندىستان موغۇل ئىمپېرىيىسى» دەپ ئاتالغان
ئىمپېرىيىنىڭ قۇرۇلغانلىقى جاكارلاندى.

بابۇر 1530 - يىلى 12 - ئاينىڭ 25 - كۈنى
ھىندىستاندا ۋاپات بولدى. ئۇ موغۇل قان سىستېمىسىغا
تەۋە بولغاچقا، ئۇ ھىندىستاندا قۇرغان ئىمپېرىيە «موغۇل
ئىمپېرىيىسى» دەپ ئاتالغان، «موغۇل» سۆزى «موغۇل»
سۆزىدىن ئۆزگەرگەندى. بۇ ئىمپېرىيىنىڭ قۇرغۇچىسى
بابۇرمۇ ئاسىيا تارىخىدىكى ئەڭ ئەپسانىۋى، جەلپ قىلىش
كۈچىگە ئەڭ باي مەشھۇر شەخسلەرنىڭ بىرى بولۇپ قالدى.
بابۇر قاپ يۈرەك ھەربىي تالانت ئىگىسى بولسىمۇ،
لېكىن ئۇ سەۋەبسىز ئادەم ئۆلتۈرمەيتتى. خۇمارىنى بېسىش
ئۈچۈن ئۆز مەيلىچە بۇزغۇنچىلىق قىلىدىغان
ئىستېلاچىلاردىن ئەمەس ئىدى. ئۇ مېھرىبان ئاتا، ئاق
كۆڭۈل خوجاينى، مەردانە دوست ئىدى. تەڭرىگە چىن
ئېتىقاد باغلىغان بولۇپ، تەبىئەتنى ۋە ھەقىقەتنى قىزغىن
سۆيەتتى، مۇزىكىغا ۋە رەسىم سىزىشقا ھەۋەس قىلاتتى. ئۇ

مۇئەييەن بەدىئىي تالانتقا ئىگە يازغۇچى ۋە شائىر ئىدى. ئۇ «بابۇرنامە» ناملىق مەشھۇر تەرجىمىھال ئەسىرىنى تۈرك تىلىدا يېزىپ چىققانىدى. بۇ ئەسەر كىيىنچە نەۋرىسى ئەكبەر تەرىپىدىن پارس تىلىغا تەرجىمە قىلدۇرۇلدى. بابۇر موغۇل ئىمپېرىيىسىنىڭ ھەشەمەتلىك بىناسىغا ئۇل سالغۇچى تۇنجى بىناكار ئىدى. ئەكبەر بابۇر سېلىپ بەرگەن ئۇل ئۈستىگە بەھەيۋەت ئىمپېرىيە بىناسىنى دەسسەتتى. بابۇرنىڭ قېنىغا گەرچە ئاسىيا تارىخىدىكى ئىككى چوڭ ئاپەت يۇلتۇزى ھېسابلانغان چىڭگىزخان بىلەن ئاقساق تۆمۈرنىڭ قېنى ئارىلاشقان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ھىندىستان تۇپرىقىدىكى مەدەنىيەت ۋە ئىقتىساد جەھەتتە تارىختا مىسلى كۆرۈلمىگەن گۈللىنىشلەرگە پۇختا ئاساس سالدى. ئۇ ھىندىستاننى بويسۇندۇرۇپ، كاتتا بىر ئىمپېرىيىنىڭ قۇرۇلۇشىغا يول ئاچتى.

سەرسان پادىشاھنىڭ ۋەلىئەھدىسى

بابۇرنىڭ ئوغلى ھۇمايۇن موغۇل ئىمپېرىيىسىنىڭ 2 - پادىشاھى ھېسابلىنىدۇ. ئۇ 1508 - يىلى تۇغۇلۇپ، 1556 - يىلى ۋاپات بولغان، 1530 - يىلىدىن 1556 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغانىدى.

«ھۇمايۇن» «بەخت قۇشى» دېگەن مەنىدە بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ پادىشاھلىق ھاياتى بۇنىڭ ئەكسىچە ئېغىر بەختسىزلىك ئىچىدە ئۆتتى. ئۇ گەرچە ئون ئۈچ يېشىدىلا تەييارغا ھەييار بولۇپ، ئاتىسىنىڭ تەختىگە ئوڭۇشلۇق ۋارىسلىق قىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ چېگىش مەسىلىلەر تاغدەك دۆۋىلىنىپ كەتكەن بىر كېسەلمەن دۆلەتكە پادىشاھ بولغانىدى. دۆلەت ئاپپاراتلىرى ئىنتايىن چۇۋالچاق بولۇپ، بىرلىككە كەلگەن مەمۇرىي، ئەدلىيە ۋە مالىيە تۈزۈملىرى يوق ئىدى. خان جەمەتىدىكى ئىناقسىزلىق كىشىنى چۆچۈتەتتى. ھۇمايۇننىڭ باشقا ئانىدىن بولغان ئۈچ قېرىندىشى ھەدەپ ئۇنىڭدىن تەختنى تارتىۋېلىش كويىغا چۈشكەنىدى. ئۇلار گەرچە ئاتىسى بابۇرغا سادىق بولسىمۇ، لېكىن ئۆزلىرى بىلەن باراۋەر بولغان ھۇمايۇننىڭ پادىشاھلىق ئورنىغا ھەسەت قىلاتتى.

ئوردىدىكى ئاقسۆڭەكلەرمۇ ھەدەپ سۈيقەست پىلانلاپ، تەخت تارتىۋېلىشقا ئۇرۇنماقتا ئىدى. ھەربىي قوشۇننىڭ تەركىبىمۇ ئىنتايىن مۇرەككەپ

بولۇپ، چاغاتاي ئەۋلادلىرىمۇ، ئۆزبېكلەرمۇ، پارسلارمۇ، ئافغانلارمۇ، ھىندىلارمۇ بار ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆز ئىچىدىن چىققان تەۋەككۈلچىلەرنىڭ ئەتراپىغا ئۇيۇشۇپ، ئۆزئارا زىددىيەتلىشەتتى.

ھۇمايۇن دۇچ كەلگەن مەسىلە كىچىك مەسىلە ئەمەس ئىدى. ئافغانلىقلار تېخى ئۈزۈل - كېسىل تارمار قىلىنىمىغانىدى. بخاردىكى شىرخان شەرقتە باش كۆتۈرۈپ، ھەر زامان موغۇل تەختىدىن يۈز ئۆرۈشكە تەييار تۇرغان ئافغان ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ يېڭى داھىيسىغا ئايلاندى. گۈجەرىتتىكى باھادىرشاھنىڭ ھەربىي كۈچى زور دەرىجىدە كۈچىيىپ، ھۇمايۇنغا كۈچلۈك تەھدىت شەكىللەندۈردى. شىرخان بىلەن باھادىرشاھ شەرق ۋە شىمال ئىككى تەرەپتىن ئۇنى قىسماققا ئالغىلى تۇردى. بۇنداق خەتەرلىك ۋەزىيەت ھەم ھەربىي تالانتقا، ھەم كۈچلۈك دىپلوماتىيە ئىقتىدارىغا ئىگە، سىياسىي سەزگۈرلۈكى يۇقىرى مۇستەملىكىچىگە جىددىي تەقەززا ئىدى. بىراق، ھۇمايۇندا بۇ خىل ئالاھىدىلىكلەرنىڭ ھېچقايسىسى يوق ئىدى.

ئەمەلىيەتتە ھۇمايۇننىڭ خاراكتېرى ئۆز - ئۆزىگە دۈشمەن ئىدى.

ئۇ بىلىملىك، مەدەنىيەتلىك بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭدا ئاتىسى بابۇردىكىدەك پاراسەت، جۈرئەت، قەتئىي ئىرادە ۋە ئىگىلىمەس - سۇنماس روھ كەمچىل ئىدى.

يىراقنى كۆرەرلىكى بولمىغان ھۇمايۇن ۋاقىتلىق غەلىبىلەرگىلا مەست بولۇپ كېتىپ، ھەدىسىلا ئەپيۇن چېكىپ كۆڭلىنى ئاۋۇندۇرۇپ ئۆتۈپ كېتەتتى. بۇنداق پەيتلەردە ئۇنىڭ دۈشمەنلىرى پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ كۈچ

تويلاپ، ئۇنىڭغا قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتكىلى تەق بولۇپ تۇراتتى.

ھۇمايۇن تۇغما ئاق كۆڭۈل بولۇپ، دۈشمەنلىرىنى جازالەيدىغان چاغدا، ئەكسىچە رەھىمدىل بولۇپ قالاتتى. بۇنداق ئورۇنسز رەھىمدىللىك كۆپ ھاللاردا دۈشمەنلىرىگە پۇرسەت يارىتىپ بېرىپ، ئاخىرىدا يەنە ئۆز بېشىغا بالا بولۇپ قالاتتى.

ئۇ كۆڭۈل ئېچىشقا ئامراق ئىدى. يالغۇزلۇقنى پەقەت ياقتۇرمايتتى. ئەتراپىدىكىلەردىن سىر ساقلاشنى بىلمەيتتى.

ھۇمايۇن خۇسۇسىي تۇرمۇشتا كۆڭۈلدىكىدەك ھەمراھ، سادىق، ۋاپادار دوست بولسىمۇ، لېكىن پادىشاھلىق قىلىشقا كەلگەندە ناباب ئىدى.

ئۇنىڭ ئىسمى گەرچە بەخت قۇشى دېگەن مەنىدە بولسىمۇ، لېكىن ئۇ سەلتەنەت ئىشلىرىدا ئەكسىچە بەكمۇ بەختسىز بولۇپ قالدى.

بابۇر ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئۇ پۈتۈن ھىندىستاننى بويسۇندۇرماقچى بولدى. بىراق، ئۇ ئەمدىلا ھەربىي يۈرۈشنى باشلاپ تۇرۇشىغا، كەينى تەرىپىدىن ئافغانلىقلارنىڭ سەردارى شىرخان ئەگرەگە تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ كىردى.

ھۇمايۇن ئەسكەرلىرىنى دەرھال چېكىندۈرۈپ، شىرخاننىڭ ھۇجۇمىنى چېكىندۈرۈشكە مەجبۇر بولدى. شىرخان ئۇزاق ئۆتمەي ھۇمايۇندىن يېڭىلىپ، ئەگرەدىن چېكىندى. ھۇمايۇن ئۇنىڭ كەينىدىن تاپ باستۇرۇپ قوغلىدى. شىرخان تاغ ئۈستىدىكى بىر قەلئەگە ئەسكەرلىرى

بىلەن بېكىنىۋېلىپ، ئۆزىنى دالدغا ئالغان بولدى. بۇ ۋاقىتتا ھۇمايۇن ئۇنى قوغلاشتىن باش تارتىپ، ئۆز غەلىبىسىنى تەبرىكلەپ ئەيش - ئىشرەت، كەيپ - ساپا بىلەن توققۇز ئايىنى مەست - ئەلەس بولۇپ ئۆتكۈزۈۋەتتى.

شۇ كۈنلەردە ھىندىستاننىڭ يامغۇرلۇق پەسلى باشلاندى. كۈن - كۈنلەپ توختىماي ياغقان يامغۇردا دەريالار تېشىپ، يوللار توسۇلۇپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن ھۇمايۇننىڭ ئاشلىق قاتارلىق ئارقا سەپ تەمىناتىمۇ بىراقلا ئۈزۈلۈپ قالدى.

دەل مۇشۇ پۇرسەتنى پايدىلاپ تۇرغان شىرخان تاغ ئۈستىدىكى قورغاندىن چىقىپ ھۇمايۇنغا تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلدى. ھۇمايۇننىڭ ئەسكەرلىرى تۇيۇقسىز ھۇجۇمدىن ساراسىمىگە چۈشۈپ پاتىپاراق بولۇپ كەتتى.

ھۇمايۇن گەرچە ھايات - ماماتلىق ئېلىشىشقا بەل باغلىغان بولسىمۇ، لېكىن ئەسكەرلىرى ۋە ئاتلىرى نەم ھاۋادا بوشىشىپ، ماغدۇرسىزلىنىپ كەتكەننىڭ ئۈستىگە، ئارقا - ئارقىدىن كېسەل بولۇپ يىقىلغاچقا، ئامالسىز شىرخان بىلەن سۈلھىگە كېلىشكە مەجبۇر بولدى. سۈلھىدىكى شەرتلەرگە ئاساسەن، شىرخان بىنگال دىيارىنى مۇستەقىل خان بولۇپ سورايدىغان بولدى.

ھۇمايۇن سۈلھى تۈزگەندىن كېيىن ئەسكەرلىرىنى تەرتىپكە سېلىپ، ئەگرەگە قايتىشقا ھازىرلاندى. ئۇنىڭ ئەسكەرلىرى گانگى دەرياسى بويىغا يېتىپ كەلگەندە، ئاتلار بەك ھېرىپ كەتكەچكە، بىر نەچچە كۈن دەم ئېلىپ، ئاندىن دەريادىن ئۆتمەكچى بولدى.

يېرىم كېچىدە ھۇمايۇننىڭ ئەسكەرلىرى تاتلىق ئۇيقۇدا

يانتقاندا، توساتتىن تەرەپ - تەرەپتىن نەرە تارتقان ئاۋازلار ئاڭلاندى. شىرخاننىڭ لەشكەرلىرى شېرىن ئۇيقۇدا ياتقان ھۇمايۇن قوشۇنلىرىغا تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ كەلگەنىدى. شىرخان ھۇمايۇن بىلەن تۈزۈشكەن توختامغىمۇ رازى بولماي، ھۇمايۇننى ئۆلتۈرۈپ ياكى ئىككىنچى باش كۆتۈرەلمەس قىلىۋېتىپ، پۈتكۈل شىمالىي ھىندىستاننى ئىگىلەپ، ھىندىستان پادىشاھى بولۇشنى كۆڭلىگە پۈككەنىدى.

ئۇيقۇدىن چۆچۈپ ئويغانغان ھۇمايۇن قوشۇنى ئۆزىنى ئوڭشاپ بولغۇچە شىددەتلىك قەتلىئامغا دۇچ كېلىپ، تۈركۈم - تۈركۈملەپ ئۆلۈپ كەتتى. ھۇمايۇن بىر نەچچە مەھرەملىرى بىلەنلا ئانقا مىنىپ دەرياغا ئۆزىنى ئېتىپ، قارشى قىرغاققا ئاران ئۈزۈپ چىقىۋالدى. دەريادا سۇ ئۇلۇغ بولغاچقا، ھۇمايۇن سۇغا غەرق بولۇپ تۇنجۇقۇپ ئۆلگىلى تاس قالدى. بۇ چاغدا تۇلۇم تاڭغان بىر سۇچى ئۈزۈپ كېلىپ ھۇمايۇننى قۇتقۇزۇپ قالدى.

ھۇمايۇن ئۆز ھاياتىنى قۇتقۇزۇپ قالغان بۇ سۇچىغا رەھمەت ئېيتىش ئۈچۈن ئۇنى ئەگرەگە چاقىرتىپ كېلىپ، ئۆز تەختىدە ئولتۇرۇپ، ئۈچ سائەت پادىشاھلىق قىلىشىغا رۇخسەت قىلدى.

سۇچى ھۇمايۇننىڭ ئورنىدا پادىشاھلىق تەختىدە سەلتەنەت سۈرگەن ئۈچ سائەت ئىچىدە، ئۇ ھۇمايۇننى قۇتۇلدۇرۇۋالغان چاغدا ئىشلەتكەن تۇلۇمنى پارچە - پارچە قىلىپ كېسىپ، خاتىرە قىلىپ تارقىتىپ، كىشىلەرنىڭ قىممەتباھالىق پۇل ئورنىدا خەجلىشىگە بۇيرۇق چۈشۈردى. ئاندىن ئۆزىنىڭ يېقىن - يورۇق، ئورۇق -

تۇغقان، قوۋم - قېرىنداشلىرىغا نۇرغۇن مال - دۇنيا،
پۇل - پۇچەك تارقىتىپ بەردى.

ھۇمايۇنمۇ ئۇنىڭ بۇيرۇقلىرىنى غىڭ قىلماي،
بىرمۇ بىر ئورۇنلاپ بەردى.

شىرخان ھۇمايۇننى قاقسەنەم قىلىپ يولغا سالغاندىن
كېيىن، ئۆزىنى 1539 - يىلى 12 - ئايدا پادىشاھ دەپ ئېلان
قىلدى ۋە ئۆز نامىدا پۇل قۇيىدۇردى.

شۇنىڭدىن كېيىن ھۇمايۇن دېھلىگە بېكىنىۋېلىپ،
سىرتقىمۇ چىقمىدى. ئەمما، شىرخان ھەدىسلا ئۇنىڭغا
ھەيۋە قىلىپ ئارام بەرمىدى.

1540 - يىلى 5 - ئاينىڭ 17 - كۈنىدىكى ئۇرۇشتا
ھۇمايۇن يەنە بىر قېتىم ئېغىر مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىدى.
ئۇنىڭ قىرىق مىڭ ئەسكىرى پاك - پاكىز قىرىلىپ تۈگىدى.
ھۇمايۇن پەنجاپقا قېچىپ كېلىپ، ئۈچ ئىنسىدىن
ياردەم سورىدى. بىراق، ئۇنىڭ ئىنىلىرى ئۇنىڭغا ياردەم
بەرمەكتە يوق، ئەكسىچە ئۇنى پەنجاپتىن قوغلاپ چىقاردى.
ھۇمايۇن سىندالغا قايتىپ كەلدى.

ئۈچ ئىنسى ۋە شىرخاننىڭ ھۇجۇملىرىدا ئېغىر
تالاپەتكە ئۇچرىغان ھۇمايۇن ئاخىرىدا، ھەتتا ھىندى
تۇپرىقىدا پۇت تىققۇدەك ئورۇنغىمۇ ئېرىشەلمىدى. شۇڭا،
ئۇ ئامالسىز پارس زېمىنىغا چېكىنىپ، ئون بەش يىللىق
سەرگەردانلىق ھاياتىنى باشلىدى.

بابۇرنىڭ قولىدا تىكلەنگەن موغۇل سەلتەنىتى
ھۇمايۇننىڭ قولىدا ۋاقىتلىق يوقالدى.

شىرخان دېھلى ۋە ئەگرەنى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن،
ئون بەش يىللىق سۇر پادىشاھلىقىنى قۇردى ۋە ئۆزىنى

شرشاھ دەپ ئېلان قىلدى.

ئۇ زېمىنلىرىنى راجىستان، مەرۋە، پەنجاب، مورتان ۋە سىندالغىچە كېڭەيتتى.

ھۇمايۇننىڭ قايتا ھۇجۇم قىلىپ كېلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، شرخان ھوقۇق يۈكسەك دەرىجىدە مەركەزلەشكەن مۇستەبىت سىياسىي تۈزۈم ئورناتتى. مەمۇرىيەت، ئەدلىيە، ھەربىي ئىشلار، دىن قاتارلىق جەھەتلەردە بىر قاتار ئىسلاھاتلارنى ئېلىپ باردى. ئۇ سۇر خانىدانلىقىنى قۇدرەتلىك بىر دۆلەتكە ئايلاندۇرۇپ توختىدى.

شرخان 1545 - يىلى تەلىيى ئوڭدىن كېلىپ دۆلىتى تازا روناق تېپىۋاتقان كۈنلەرنىڭ بىرىدە، توسانتىن پارتلاتقۇچ دورىدا پارتلاپ ئۆلۈپ كەتتى.

ھىندىستاننىڭ ئوتتۇرا ئەسىر تارىخىدا شرخان ئالاھىدە بىر شەخس ئىدى. ئۇ باتۇر جەڭچى ۋە ئۇتۇقلۇق ئىشغالىيەتچى ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ تەبىئىي تالانتى ۋە تۇغما ئىقتىدارىغا تايىنىپ، تۆۋەن ئىجتىمائىي قاتلامدىن ئۆسۈپ چىقىپ، ئافغان خەلقىنىڭ داھىيىسىغا ۋە ھىندىستان تارىخىدىكى ئەڭ ئۇلۇغ ئىستېلاچىلارنىڭ بىرىگە ئايلانغانىدى.

ھىندىستان تۇپرىقىنى شرخانغا تارتقۇزۇپ قويۇپ، ئون يىلغا يېقىن سەرگەردان بولۇپ يۈرۈشكە مەجبۇر بولغان ھۇمايۇن شرخاننىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئاڭلاپ، ھىندىستاننى قايتۇرۇۋالدىغان پۇرسەتنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى پەملىدى.

ھۇمايۇن ئون يىلدىن كېيىن پىرسىيىدىكى

سەفەۋىيلەر خانلىقىنىڭ ياردىمى بىلەن ھىندىستان
تۈزلەڭلىكىگە قايتىدىن ئەسكەر چىقاردى. لاھور، دېھلى ۋە
ئەگرەنى ئىگىلەپ موغۇل پادىشاھلىقىنى يىڭىۋاشتىن
ئەسلىگە كەلتۈرگەن بولدى. بىراق، ئۇ دۆلەت ئىشلىرىنى
ئىزغا سېلىشقىمۇ ئۈلگۈرەلمەي، يەتتە ئاي ئۆتەر - ئۆتمەيلا
ۋاقىتسىز قازا قىلدى. كىچىك ئەكبەر ۋەلىئەھدىلىككە
تەيىنلەندى.

قورچاق بالا پادىشاھ

ئەكبەر ئاتىسى ھۇمايۇن سەرگەردان بولۇپ يۈرگەن كۈنلەردە تۇغۇلغان بولغاچقا، كىچىك چېغىدىلا ئېغىر رىيازەتلەرنى باشتىن كەچۈرگەنىدى. ھۇمايۇن سىنىدىدا سەرسان بولۇپ يۈرگەن 1542 - يىللارنىڭ بېشىدا ھەمدە بانۇ بىگىم بىلەن توي قىلدى. ھەمدە بانۇ بىگىم شېرىن ئەلى ئانىبارنىڭ قىزى ئىدى. شېرىن ئەلى ھۇمايۇننىڭ ئىنىسى سەندەلنىڭ ئۇستازى ئىدى.

توي قىلىپ ئۇزۇن ئۆتمەي ھۇمايۇن سىنىدىدىن ئەركىتكە كۆچۈپ كەلدى. ئەكبەر 1542 - يىلى 11 - ئاينىڭ 23 - كۈنى ئەركىكتە تۇغۇلدى.

تۈركلەرنىڭ ئادىتىدە تۇنجى شاھزادە تۇغۇلغان ۋاقىتتا پادىشاھ ئۈچە - مەرۋايىتلارنى ۋەزىر - ۋۇزىرالارغا چاقۇ قىلىپ چېچىپ تەبرىكلەيدىغان ئادەت بار ئىدى. بىراق، ئەينى ۋاقىتتا ھۇمايۇن نامرات بولغاچقا، ئۇنىڭ يانچۇقىدىن ئەتىرىدىن باشقا ھېچنېمە چىقمىدى. ئۇ ئۆزىگە ئەگىشىپ يۈرگەن ئەمىرلەرگە ئەتىر چېچىپ تۇنجى ئوغلىنى تەبرىكلەگەن بولدى.

ھۇمايۇن تۇنجى ئوغلى تۇغۇلغان چاغدا شۇنداق دىگەنىدى:

— ئوغلۇم پادىشاھ بولغاندا زېمىنۇ ئاسمان خوشپۇراقلارغا تولغاي! مەن ئۇنىڭغا ئۇلۇغلۇقنى

بىلدۈرىدىغان «ئەكبەر» دەپ ئات قويدۇم. ئۇ چوڭ بولغاندا ئۇلۇغ پادىشاھ بولغاي!

ھۇمايۇننىڭ تىلىكى ئىجابەت بولۇپ، كېيىنكى كۈنلەردە ئەكبەر ھەقىقەتەن دۇنيادا تەڭدىشى يوق كاتتا پادىشاھلاردىن بولۇپ قالدى ۋە ھىندىستانغا تارىختا مىسلى كۆرۈلمىگەن گۈللىنىشلەرنى ئېلىپ كەلدى. شۇڭا، ئارىدىن تۆت - بەش يۈز يىل ئۆتكەن بۈگۈنكى كۈندىمۇ ئىجتىھاتلىق ئۆزبېك يازغۇچىسى پىرىمقۇل قادىر بىزگە ئەكبەرنىڭ شانلىق ھاياتى ھەققىدىكى ئاجايىپ ھېكايىلەرنى زوق - شوق بىلەن سۆزلەپ بېرىدۇ...

ئەكبەرنىڭ بالىلىق چاغلىرى ئاتىسى بىلەن بىرلىكتە سەرسان - سەرگەردانلىقتا ئۆتۈپ كەتتى. ھۇمايۇن بىمەھەل پەلەمپەيدىن يىقىلىپ قازا قىلغاندا، ئەكبەر ئاران ئون ئۈچ ياشقا كىرگەنىدى.

بۇ چاغدا ئەكبەر پەنجاب ئۆلكىسىگە باشلىق ئىدى. ئاتىسى ھۇمايۇننىڭ قەدىناس سەپدىشى بەيرەمخان ئۇنىڭغا ئاتالىق بولۇپ كېلىۋاتاتتى.

ھۇمايۇننىڭ ئۆلۈم خەۋىرى يېتىپ كەلگەندىن كېيىن ئەكبەر پەنجابتىكى كىچىك شەھەر كالانۇردىكى بىر باغدا تەزىيە مۇراسىمى ئۆتكۈزدى.

ئەكبەر كىچىك بولغاچقا بەيرەمخان سەلتەنەت ۋەكىلى بولۇپ، دۆلەتنىڭ ئەمەلى ھوقۇقىنى يۈرگۈزۈشكە باشلىدى. بەيرەمخاننىڭ سەلتەنەت ۋەكىلى بولۇپ دەۋران سۈرگەن ۋاقتى 1556 - يىلىدىن 1560 - يىلىغىچە تۆت يىل داۋاملاشتى.

تېخى ئەمدىلا ئاتىسىنىڭ ئورنىدا موغۇل تەختىگە

ئولتۇرغان ئەكبەر ئىنتايىن ئېغىر بىر ۋەزىيەتكە دۈچ كەلگەنىدى: موغۇل سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى مۇقىم ئەمەس ئىدى. ھۇمايۇن قازا قىلغاندا موغۇل پادىشاھلىقىنىڭ ئەمەلى ئىگىلەپ تۇرغان زېمىنى چاغلىقلا بولۇپ، ئاران دېھلى ۋە ئەگرە بىلەنلا چەكلىنەتتى. قالغان مۇتلەق كۆپ ساندىكى ھىندى زېمىنلىرى ئافغانلىق سەردارلارنىڭ ۋە باشقا يەرلىك ئاقسۆڭەكلەرنىڭ ئىلكىدە ئىدى. بىر تەرەپتىن راجىپۇتلار زېمىن تالىشىپ قەيسەرلىك بىلەن ئۇرۇش قىلىۋاتاتتى. پارسلار قەندىھار ئۆلكىسىگە ھېلىدىن - ھېلىغا ھۇجۇم قىلىپ تۇرۇۋاتاتتى. ئۇزۇن يىللىق ئۇرۇش مالىمانچىلىقى تۈپەيلى تېرىلغۇ يەرلەر خارابىلىشىپ، پۇقرالار ئاچ - يالىڭاچلىق گىردابىدا زار - زار قاقشىماقتا ئىدى. ئەڭ خەتەرلىك ۋەھىمە شۇكى، ھىندى مۇرىتلىرىنىڭ ئاتامانى ھىمۇ ئەللىك مىڭ كىشىلىك ئەسكەر بىلەن دېھلىگە باستۇرۇپ كېلىۋاتاتتى. ھىمۇ سەزگۈر قوماندان، مول تەجرىبىگە ئىگە سىياسىئون ئىدى. ئۇ ھەش - پەش دېگۈچە دېھلى ۋە ئەگرەنى ئىگىلەپ ئۆزىنى پادىشاھ دەپ ئېلان قىلدى. ئەكبەر بايرامخاننىڭ ھىمايىسى ئاستىدا دېھلىغا جازا يۈرۈشى قىلدى. ئۇلار پەنپەتتە ئىككى يىل تۇتۇشتى. دەسلەپتە ھىمۇ غەلبە قىلدى. ئاخىرقى جەڭلەردە ئەكبەر تولۇق غەلبىگە ئېرىشىپ، موغۇل پادىشاھلىقىنىڭ خانلىق تەختىنى ھىمۇنىڭ قولىدىن قايتۇرۇۋالدى. بىراق، پادىشاھلىقنىڭ ئەمەلى ھوقۇقى ئۆت يىلغىچە يەنىلا بايرامخاننىڭ ئىلكىدە بولدى.

شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئەكبەر ئۆزى ئاشىق بولۇپ يۈرگەن بىر نەۋرە سىڭلىسى سەلىمە بېگىمنى بەيرەمخان

بىلەن تاللىشىپ قالدى. ئۇ نەۋرىلىك بولغان سەلتەنەت ۋەكىلى بەيرەمخاننىڭ ئۆزى بىلەن تەڭتۇش سەلىمگە ساقال تاشلاپ يۈرگەنلىكىنى ئاڭلاپ ۋۇجۇدى لەرزىگە كەلدى. ئۇنىڭدا بىردىنلا بابۇر جەمەتىدىكىلەرگە خاس غۇرۇر ئويغاندى:

— مېنىڭ پادىشاھلىقىم نەدە قالدى؟ خان ئاتا بولمىش بايرامخان شىللىمىزگە مۇنداقمۇ مىنىۋالامدۇ؟
ئەكبەر بىلەن ئاتالىقنىڭ ئارىسىغا دەز كەتكەنلىكىنى سەزگەن ھەممىدە بېگىم، بۇ ئىشنىڭ ئاقىۋىتىدىن ئەنسىرەپ ساراسىمىگە چۈشتى:

— ئەكبەر جان، ھەرگىز ئۇنىڭغا قارشى گەپ قىلماڭ.
ئىغۋاگەرلەر گەپ توشۇشقا ئاران تۇرىدۇ.
— ئاڭلىسا، ئاڭلاۋەرسۇن! قورقۇپ خار بولغۇچە ،
مەردانە ئېلىشىپ ئۆلگەن ئەۋزەل!

— بىر - ئىككى يىل كۈچ يىغىپ دۆلەتنى ئۆز ئالدىڭىزغا باشقۇرىدىغان بولغۇچە سەۋر قىلغىنىڭىز تۈزۈك!
ئەكبەر بەيرەمخان بىلەن يۈز - تۈرانە سۆزلەشمەكچى بولۇۋېدى، ھەممىدە بېگىم توسۇپ قالدى.

ئەكبەر مانكاكتا يۈرگەن چاغلىرىدا بەيرەمخان ئۈچ كۈن توي بېرىپ، ئامالسىز قالغان سەلىمگە بېگىمگە ئۆيلەندى.
شۇنىڭدىن كېيىن ئەكبەر بىلەن بەيرەمخان ئوتتۇرىسىدىكى ھاڭ بارغانسېرى يوغاناۋەردى. ئەكبەرنىڭ كۆڭلىدە ئاتالىققا قارشى نارازىلىقلار كۈنسېرى كۈچەيدى.

ھوقۇق تارتىۋېلىش

ئەكبەر كېچىلەپ ئۇخلىماي تولىغىنىپ، بەيرەمخانىنى ھاكىمىيەت ئۈستىدىن قانداق چۈشۈرۈشنى ئويلاپ چىققاننى. ئاتالىق ئۇنىڭغا دائىم: «دۈشمەننى غەپلەتتە قالدۇرۇپ، شەردەك ئېتىلىشنى ئۆگىنىڭ!» دەپ تەلىم بېرىتتى. ئەكبەر ئەنە شۇ تەلىمنى ئېسىدە چىڭ ساقلاپ، پىنھان نىيەتلىرىنى ئەگرەدىكى ھېچ كىشىگە سەزدۈرمىدى. ئۇنىڭ ئۈچۈن بىخەتەرلىك جاي دېھلى ئىدى. ئەڭ ئىشەنچلىك كىشىلىرىمۇ شۇ ياققا ئىدى. ئەكبەر بەيرەمخانىنى ھاكىمىيەتتىن يىقىتىش قارارىنى دېھلىغا بېرىپ ئېلان قىلماقچى بولدى - دە، بەيرەمخان بىلەن گويا ئارىسىدا ھېچ ئىش يۈز بەرمىگەندەك چاندۇرماي خوشلاشتى.

شۇنىڭدىن كىيىنكى ۋەقەلەر بىردىنلا دەريا تېشىپ، ئەتراپنى سەل باسقاندەك ۋەھىملىك تۈس ئالدى. ئەكبەر دېھلىغا بېرىپ ئۇزۇن ئۆتمەي تەختنى قولغا ئېلىشنىڭ جىمى تەييارلىقلىرىنى تەق قىلىپ قويدى - دە، ئۆزىنى دۆلەتنى باشقۇرالمىغۇدەك دەرىجىدە تەجرىبىسىز ۋە كىچىك ھېسابلاپ يۈرگەن بەيرەمخانغا خەت ئەۋەتتى: «بابۇر خانىداندا قىرىق يىل داۋامىدا قىلغان خىزمەتلىرىڭىز ئالەمگە مەشھۇردۇر. ھەزرىتى ئاتام بىلەن بىز ياخشىلىقلىرىڭىزنى دائىم مۇناسىپ ئۇسۇلدا تەقدىرلەشكە ئىنتىلدۇق. دەرگاھىمىزدا ئەڭ يۇقىرى ھۆرمەتتە بولدىڭىز. كۆڭلىڭىز خالىغان كۆپ

نەرسىلەرگە ئېرىشتىڭىز. بىز ياش بولغانلىقىمىز ئۈچۈن
تۆت يىلدىن بېرى سەلتەنەت ۋەكىلى بولۇپ دۆلەتنى
باشقۇردىڭىز. «ئادالەتنى ئاتىمىزدىنمۇ ئۈستۈن ئورۇندا
قويۇشىمىز كېرەك» دېگەن سۆزلىرىڭىز خاتىرەمگە
نەقىشلەنگەن. مەنمۇ شۇ ئېتىقادقا ئايىنىپ ئىش
قىلماقچىمەن. باشقىلارغا سان - ساناقسىز ئىنئاملارنى
بېرىپ، ساخاۋەت كۆرسەتتىڭىز. ئەمما، بىزنىڭ شەخسىي
خىراجەتلىرىمىزدىن مەبلەغنى تېجەپ، بىزنى موھتاج قىلىپ
قويدىڭىز. قايسى بىرىنى ئىتايىكى، يامان ئادەملەرنى
ئەزىزلەپ، بىزگە ئەڭ يېقىن كىشىلەرنى تۆھمەت بىلەن
جازالادىڭىز. سۆز كار قىلمايدىغانلىقىغا قايتا - قايتا
ئىشەنگىنىمدىن كېيىن، ھاكىمىيەتنى ئۆز قولىمغا ئېلىشنى
قەتئىي قارار قىلدىم. خەزىنىچىگە پەرمان ئەۋەتىلدى.
بۈگۈندىن ئېتىبارەن بىزنىڭ مۆھرىمىز ۋە رۇخسىتىمىزىمىز
ھېچكىمگە بىرەر تەڭگە بېرىلمىسۇن. بارلىق دۆلەت
مەھكىمىلىرى پەقەت بىزنىڭ كۆرسەتمىمىز بويىچە ئىش
ئېلىپ بارسۇن. ھەجگە بېرىشىڭىز مەقسەتكە مۇۋاپىقتۇر.
بىخەتەر ھەج قىلىپ كېلىشىڭىز ئۈچۈن زۆرۈر بولغان
بارلىق قوغدىغۇچىلار تەيىنلىنىدۇ. پەرمان
قىلدۇركى، مال - مۈلكىڭىزگە ھېچكىم دەخلى
قىلمايدۇ. ئۆي - جايىڭىز، خىزمەتكارلىرىڭىز ھەممىسى
ئۆز ئىختىيارىڭىزدا قالغاي. ئەگەر بىزگە ئىمكان
بەرسىڭىز، سىزنى ھەمىشە ئاتىمىز ئورنىدا ئەزىزلەيمىز،
بارلىق ھۇجۇملاردىن ھىمايە قىلىمىز. سىز مېنى
قەتئىيلىككە ئۆگەتتىڭىز. شاگىرتىڭىز ئۆز ۋەزىپىسىنى ئادا
قىلىشقا قەتئىي كىرىشكەندە، بۇنىڭدىن خاپا بولمىغايىسىز،

بەلكى ياردەم بەرگەيسىز. . . .»

بەيرەمخان ھەممە يېقىنلىرى ۋە ئائىلە ئەزالىرىغا دەرھال كۈچ توپلاشنى بۇيرۇدى ۋە تىزلىك بىلەن ئەگرەدىن كۆچۈشكە باشلىدى. ئۇ ئەكبەرگە جاۋاب خەت ئەۋەتتى: «ئەمىرزادەم! مەن ھەج يولىدا ھالاك بولۇشنى خالىمايمەن! مەن سىزنى پەرزەنتىمدىن ئارتۇق كۆرۈپ، مېھرىمنى بەردىم. ئاقىۋەت شۇ بولدىمۇ؟»

بەيرەمخان مىڭدىن دىن ئارتۇق سادىق كىشىلىرى بىلەن بىكەنلىككە قاراپ يول ئالدى. ئارقىدىن ئەكبەرنىڭ تۆت سەركەردىسى بىرلىشىپ، بەيرەمخاننىڭ ئۈچ باراۋەر قوشۇن بىلەن مۇھاسىرىگە ئېلىپ دەمبەس قەدەم يېتىپ كەلدى. شۇ ئارىدا بىر چاپارمەن بەيرەمخانغا ئەكبەرنىڭ مەكتۇبىنى يەتكۈزدى: «سىز زامانىڭ ئەڭ بۈيۈك دانىشمىنى بولغانلىقىڭىز ئۈچۈن بىز سىزنى خان ئاتا دەپ ئۇلۇغلايتتۇق. شۇ ئېھتىرامىمىز ھېلىمۇ يوقالغىنى يوق. ئارىدىكى كۈچ نىسبىتىنى كۆرۈپ تۇرۇپسىز. ئەگەر سىز يېڭىلىشىڭىز، بۇ مەن ئۈچۈن قارا كۈندۇر. چۈنكى، ئاتا - بالىدەك ئادەملەرنىڭ بىر - بىرى بىلەن جەڭ قىلىپ قان تۆكۈشىنى خۇدامۇ كەچۈرمەس، تارىخمۇ ھەم. ئوچۇق ئېيتاي: مەن سىز بىلەن ئۇرۇشۇشنى خالىمايمەن. بىرىنچى بولۇپ ئوق ئاتماسلىق ھەققىدە پەرمان بەرگەنمەن. سىزدىن ئىلتىماس، ئاداۋەت يولىدىن قايتىڭ. ھەجگە بارغۇڭىز كەلمىسە، سارايغا قايتىڭ. بىز سىزنى ئەڭ زور ھۆرمەت بىلەن قارشى ئالىمىز.»

ئەكبەر بەيرەمخان كېلىدىغان چاغدا سارايغا چىرايلىق پايدىدار سالدۇردى. بەيرەمخان ئەكبەرگە يېقىنلاشقاندا بىر

تىزنى قويۇپ يۈكۈنمەكچى بولۇۋېدى، ئەكبەر ئالدىغا كېلىپ، قولىدىن تۇتۇپ ئورنىدىن تۇرغۇزدى ۋە ئۇنى قۇچاقلاپ:

— خان ئاتا! — دېدى.

بۇ قەدەر ئىللىق مۇئامىلىنى كۈتمىگەن بەيرەمخان ئەكبەرنى باغرىغا تارتىپ، يۈزىنى ئۇنىڭ يەلكىسىگە قويدى — دە، يىغلاپ تاشلىدى.

كېيىنكى كۈنلەردە بەيرەمخان پىتنە — پاسانقا تولغان سارايدىن كەتمىسە بولمايدىغانلىقىنى سەزدى — دە، مېڭىشقا بىر كۈن قالغاندا ئەكبەرنىڭ خاس ھۇجرىسىغا كىردى:

— ئۆزۈمنىمۇ، سەلىمە بېگىمنىمۇ بېھۋە ئازابلارغا قويغىنىمنى كېيىنرەك سەزدىم. سەلىمە بېگىم ئەگرەدە قالدۇ. ئەگرە كۈنۈم تۈگىسە سەلىمە بېگىمنى ھېمايىسىز قالدۇرماستىز.

ئەكبەرنىڭ تېنى شۈركۈنۈپ كەتتى:

— خان ئاتا، سىزنى تەڭرىم ئۆزى ساقلىسۇن! ھەجىدىن قايتىپ ئۇدۇل ساراىغا كېلىڭ. بىز سىزنى كۈتىمىز! — قايتالماسلىقىم مۇمكىن!

ئۇلار مەيۈس خوشلاشتى.

بەيرەمخان پەتەنگە كەلگەندە ئەينى چاغدا بەيرەمخاننىڭ قولىدا ئۆلگەن تۈردىبەگىنىڭ ئوغلى مۇبارەك بەيرەمخاننى ھەمراھلىرى بىلەن پايلاپ تۇرۇپ، پىچاق تىقىپ ئۆلتۈرۈۋەتتى.

ئەكبەر ئاتالىقىنىڭ ئەگرەدىكى ئۆيىگە پاتىھەگە بارغاندا، ئىچكى ھويلىغا كىرىپ سەلىمە بېگىمدىن كۆڭۈل سورىدى. ئەكبەرگە ئۇ ھېلىمەم بۇرۇنقىدەك گۈزەل كۆرۈنەتتى.

بەيرەمخاننىڭ يىگىرمىسى، قىرىقى ۋە باشقا مۇراسىملىرى ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن سەلىمە بېگىم ھازىدارلىق كىيىملىرىنى تاشلىدى. باغلاردا كۈزلۈك گۈللەر ھۈپپىدە ئېچىلغان كۈنلەردە ئەكبەر ئانىسىنىڭ ئالدىغا باردى. ھەممىدە بېگىمنىڭ نەۋرە كۆرگۈسى كېلەتتى. بىراق، ئۇنىڭغا سەلىمەدەك چوكاننى ھەرگىز ئېلىپ بەرگۈسى يوق ئىدى. ئەكبەر چىڭ تۇرۇۋالدى:

— سەلىمەنىڭ بىزنى دەپ بەيرەمخانغا تەگكەنلىكىنى ئېسىڭىزدىن چىقىرىپ قويدىڭىزمۇ؟
ھەممىدە بېگىم ئامالسىز توي تەييارلىقىغا كىرىشتى. مەلۇم سەۋەبلەر تۈپەيلى توي ئادىتى ئۆتكۈزۈلدى. ئىككى تەشنا قەلب ئاخىر بىر - بىرىنىڭ مېھرىگە قاندى.

دندىن چىققان دەھرى

ھىندىستاندا ئەسرلەر بويى يولغا قويۇلۇپ كېلىۋاتقان ئادالەتسىز سېلىقلار ھېلىدىن - ھېلىغا ھىندى پۇقرالىرىنىڭ غەزىپىنى قوزغاپ تۇراتتى. جىزىيە سېلىقى بۇنىڭ تىپىك بىر مىسالى ئىدى. چۈنكى، بۇ سېلىق غەيرىي دىندىكىلەردىن ئېلىنىپ، مۇسۇلمانلاردىن ئېلىنمايتتى. ھىندىستاندا ئەكبەر تەختكە چىققۇچە بولغان ئارىلىقتا ئونلاپ مۇسۇلمان پادىشاھلىرى ئۆتكەن بولسىمۇ، لېكىن بىرەر رەسىمۇ بۇ ئادالەتسىز سېلىقنى بىكار قىلىشقا جۈرئەت قىلالمىغانىدى.

مۇسۇلمان - ھىندى خەلقلەرنى بىر - بىرىگە قارشى قىلىپ قويماستىن، ئېلىم - بېرىم ۋە ئالۋاڭ - سېلىق ئىشلىرىدا ئۇلارنى تەڭ كۆرۈشنى ئەكبەرمۇ ئارزۇ قىلاتتى. ئەكبەر تەختكە چىقىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا جىزىيە سېلىقىنى بىر يىلغىچە بىكار قىلدى. تەمەگەر دىنىي پېشقاللار بۇ ئىشنى باھانە قىلىپ گانگ دەرياسى بويىدا ھاكىملىق قىلىۋاتقان ئەلىقۇلىخان ۋە باھادىرخانلارنى ئەكبەرگە قارشى قوزغاتتى. جىزىيە سېلىقىدىن چوڭ نەپ ئېلىۋاتقان بەگلەر ئەكبەرنى «دندىن چىققان دەھرى!» دەپ ئېلان قىلىشتى. خۇتبىنى ئەكبەرنىڭ كابۇلىدىكى ئىنىسى مۇھەممەد ھەكىم نامىغا ئوقۇشقا باشلىدى.

پەنجاپتىكى مۇتەئەسسىپلەرمۇ ئەلىقۇلىخانغا قوشۇلۇپ،

ئەكبەرگە ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتىشقا ئۇرۇندى. شۇنىڭدىن كېيىن ئەكبەر جىزيە سېلىقىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە مەجبۇر بولدى. شۇنداقتىمۇ ئەلىقۇلىخان ئۇنىڭ ھاكىمىيىتىنى ئېتىراپ قىلماي، گانگ دەرياسى بويىدا ئەكبەرگە قارشى قىلىچ كۆتۈرۈپ چىقتى. بۇ جەڭدە ئۇنىڭ ئۆزىمۇ، ئىنىسى باھادىرخانمۇ بىراقلا ھالاك بولدى.

ئەكبەر بەگلەرنىڭ ئىسيانلىرىنى بېسىقتۇرۇپ بولالماي يۈرگەندە، دېھقانلار غوۋغا كۆتۈردى. ئەگرە ئەتراپلىرىدىكى دېھقانلار سېلىق يىغىش ھوقۇقىنى دۆلەتتىن سېتىۋالغان پۇلدارلارنى ئۆلتۈرۈپ، پۇللىرىنى بۇلاپ كەتتى. سېلىقنى كۆتۈرە ئالغان بۇ پۇلدارلارمۇ ھەقىقەتەن ھەددىدىن ئاشقاندى. ئۇلار سېلىق يىغىش ھوقۇقىنى ئەكبەردىن سېتىۋالغاندىن كېيىن، ئىنساپنى بىر ياققا قايرىپ قويۇپ، دېھقانلاردىن سېلىقنى ئۈچ ھەسسە ئارتۇق يىغىپ، ئىككى ھەسسەسىنى ئۆزلىرى ئېلىشىپ، جازانخورلاردىنمۇ ئاشۇرۇۋېتىشكەندى. ئەكبەر ئۇلارنى جازاغا تارتتى. سېلىق مەھكىمىلىرىگە ئىنساپلىق ئادەملەرنى قويۇشقا باشلىدى.

ئەكبەر تەختكە چىقىپ ئۇزۇن ئۆتمەيلا ھىندىستاندىكى غەيرىي مۇسۇلمان پۇقرالىرى بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈش مەقسىتىدە، راجپۇتلار ئاقساقىلىنىڭ بىر ساھىبجامال قىزىغا ئۆيلەندى ۋە راجپۇتلارنى ھەدەپ يېنىغا تارتتى. شۇنداقتىمۇ چېتار سەركەردىسى جايمالغا ئوخشاش جاھىل بەگلەر ئەكبەرگە بويۇن تولغاپ كېلىۋاتاتتى.

دېھلىنىڭ غەربىي جەنۇبىدىن بەش - ئالتە يۈز كىلومېتىر يىراقلىققا جايلاشقان چېتار قەلئەسى مۇستەھكەم سېپىللار بىلەن قورشالغانىدى. بىر ۋاقىتلاردا ئاتىسى

ھۇمايۇننىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا بولغان بۇ ۋىلايەتنى تىنچ يول بىلەن مەركىزىي دۆلەتكە قوشماقچى بولغان ئەكبەر قىيىناغىسى مەن سىنىخنى چېتار سەركەردىسى جايىمالنىڭ يېنىغا ئەۋەتتى. ئەمما، مەن سىنىخ چېتار قەلئەسىگە بارغاندا جايىمال ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ ئەپلىشىشنى راۋا كۆرمىدى. مەن سىنىخ قەلئە ئىچىدىكى بىر ئۆيدە ئۈچ سائەت بىتاقەت بولۇپ كۈتۈپ، ئاخىر نەتىجىسىز قايتىپ كەتتى. دەرغەزەپ بولغان ئەكبەر چېتار قەلئەسىگە قىلىچ تارتىپ كەلدى. بىراق، چېتار تۆت ئايغىچە جايىمالنىڭ باشچىلىقىدا قارشىلىق كۆرسىتىپ، ئەكبەرگە دەرۋازا ئاچمىدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئەكبەر لەشكەرلىرىگە قەلئە تېمى ئاستىدىن لەخمە قېزىشنى بۇيرۇدى.

يەتتە - سەككىز مىڭ ئادەم قازغان لەخمىگە دورا قويۇپ پارتلاتسا، ھەر قانداق مۇستەھكەم سېپىلمۇ غۇلىماي قالمايتتى. بۇنىڭدىن ئەنسىرىگەن قەلئە قوغدىغۇ - چېلىرى توپ - توپ بولۇپ قەلئە ئۈستىدىكى قوھتىلارغا چىقتى - دە، پەستە لەخمە قېزىۋاتقانلارنىڭ ئۈستىگە ئېغىر تاشلارنى، كۆيۈۋاتقان ياغاچلارنى تاشلاشقا باشلىدى. «تۇرا» دەپ ئاتىلىدىغان چوڭ قالقانلار ئەكبەرنىڭ ئادەملىرىنى ئوق ۋە تاش، ياغاچلاردىن ھىمايە قىلىپ تۇراتتى. يېڭى - يېڭى كۈچلەر شۇ قالقاننىڭ ھىمايىسىدە سېپىل تۈۋىگە يېتىپ كېلىپ، قالقاننى مۇرسى بىلەن كۆتۈرۈپ تۈرۈپ لەخمە قازاتتى.

ئەكبەر سېپىل بىلەن تەڭ تۇرغان تۆپىلىك ئۈستىدە شاخ - شۇمبا ۋە تاشلار پاناھىدا جايىمالنىڭ سېپىل ئۈستىگە چىقىشنى پايلاپ ئولتۇردى. پەستە ھۇجۇم كۈچىيىپ

كەتكەچكە، جايىمال قوغدىغۇچىلارغا باشچىلىق قىلىش ئۈچۈن سېپىل ئۈستىدە پەيدا بولدى. دەل مۇشۇ پۇرسەتنى پايدىلانغان تۇرغان ئەكبەر «ناۋەك» دەپ ئاتىلىدىغان چوڭ ياغا ئوق سالدۇرۇپ، جايىمالنى چەنلەپ ئاتتى. ئەكبەر كۆتۈرمە ئۈستىدىن ئاتقان ئوق جايىمالنىڭ سول كۆكرىكىگە شۇنداق زىلىم بىلەن سانچىلىدىكى، قوۋۇرغىلىرىنى تېشىپ، ئىچىگە ئۆتۈپلا كەتتى. جايىمال شۇ كۈنلا جان بەردى. سەركەردىسىدىن ئايرىلغان چېتارلىقلار غەلىبىدىن ئۈمىدىنى ئۈزدى. ئاياللار ئادىتى بويىچە دۈشمەن قولىغا تىرىك چۈشمەسلىك ئۈچۈن ئۆزلىرىنى يېنىپ تۇرغان گۈلخانغا تاشلاپ، كۆيۈپ ئۆلۈشتى. تىرىك قالغان يىگىتلەر جەڭدە شېھىت بولۇشقا بەل باغلىغان راجىپۇتلار كىيىنىدىغان ئەرغۇۋان رەڭلىك كىيىملەرنى كىيىشىپ، قەلئە دەرۋازىسىنى ئەكبەرگە ئېچىپ سالام بەردى. بۇ غەلىبە ھىندى زېمىنىغا پۇر كېتىپ، ئەكبەرنىڭ ئىناۋىتىنى بىراقلا ئۆستۈرۈۋەتتى.

يېڭىچە سىياسەت

ئەكبەر ھىندى خەلقىگە يېڭىچە سىياسەت قوللىنىشقا باشلىدى. بۇ ئەھۋال دۆلەتكىلا ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ شەخسىي ھاياتىغىمۇ كۈتۈلمىگەن كۆڭۈللۈك ئۆزگىرىشلەرنى ئېلىپ كەلدى. چېتارنىڭ ئېلىنىشىدا ئەكبەر ئۆزى باش بولۇپ جاسارەت كۆرسەتتى. ئۆز ئوقىدا جان بەرگەن جايماغا دۈشمىنى بولسىمۇ قەھرىمانلىقىغا قايىل بولۇپ ئەگرەدە ھەيكەل تۇرغۇزدى. سارايدا بىھاگۋەن داس، تا دەرمال قاتارلىق ھىندىلارغا يۇقىرى مەنسەپ بەردى. غەيرىي دىندىكى ئايالى جادھەبىگە قەلئەدە مەخسۇس ئىبادەتخانا سالدۇرۇپ بەردى. بۇ ئىشلار پۈتۈن مەملىكەتكە پۇر كەتتى. مەركىزىي ھۆكۈمەتكە بويسۇنماي كەلگەن راجىپۇت، راجەلەرنىڭ ئۇنىڭ بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئۆزگىرىشكە باشلىدى. چېتاردىكى جەڭ ئەكبەرنىڭ باشقا راجىپۇت قورغانلىرىنى ئېلىشقىمۇ كۈچى يېتىدىغانلىقىنى كۆرسەتكەنىدى. بىھۇدە قان تۆكمەسلىك ئۈچۈن ئەكبەر بەزىدە بىھاگۋەن داسنى، بەزىدە مەن سىنىخنى دۈشمەنلىك قىلىپ تۇرغان راجىپۇت قورغانلىرىغا ئەلچى قىلىپ ئەۋەتتى. بۇندى ۋىلايىتى: «راجىپۇتلارمۇ سارايدا قورال ئېسىپ كىرسە، قەلئە دەرۋازىسى ئالدىغىچە نەقەرە چالدۇرۇپ بارسا، جىزىيە سېلىقى تۆلىمىسە، ئاتلىرىغا پادىشاھنىڭ تامغىسىنى باستۇرمىسا بولىدۇ» دېگەن يېڭى قانۇننىڭ تۈرتكىسىدە، ئەكبەرگە تىنچ

يول بىلەن ئىتائەت كەلتۈرۈشتى. بۇندى ۋىلايىتىنىڭ باش ئاتامانى سۇرجان رائو ئىككىنچى ئوغلىنى بىر نەچچە مىڭ راجىپۇت يىگىتلىرى بىلەن ئەكبەرنىڭ خىزمىتىگە تاپشۇردى.

بۇندى ۋىلايىتى ئەكبەرنىڭ دۆلىتىگە ئىختىيارى رەۋىشتە قوشۇلغاندىن كېيىن، غەربتە جايىسىلەر، بىكەنەر، جايدىھپۇر، شەرقىي جەنۇبتا قەلەنجەر قاتارلىق راجىپۇت ۋىلايەتلىرى مەركىزىي دۆلەتكە قوشۇلۇش توغرىسىدا جىددىي ئويلىنىشقا باشلىدى. ئارىدا ياراشتۇرغۇچىلار يۇقىرىقى يېڭى قانۇندىن تاشقىرى راجىپۇت سەردارلىرىغا ئەكبەرنىڭ نامىدىن يەنە شۇنداق سۆز بېرىشتىكى، ئەگەر ئۇلار پادىشاھنى كۈيۈغۇللۇققا مۇناسىپ كۆرسە، سارايغا ئەۋەتىدىغان قىزلىرى جادەبەيگە ئوخشاش قانۇنلۇق نىكاھتىن ئۆتىدۇ، ھىندىچە مۇراسىم قائىدىلىرىنى ئورۇنداپ، ئىززەت - ئېھتىرام بىلەن ياشايدۇ.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ بىكەنەر سەردارى قەھانە رائو ئەكبەرنىڭ باشقۇرۇشىغا ئۆز ئىختىيارى بىلەن ئۆتتى - دە، ئۆزىنىڭ گۈزەل قىزىنى ئەكبەرگە نىكاھلاپ بەرمەكچى بولغانلىقىنى ئىيتتى. مەخسۇس كارۋان ئەگرەدىن بىكەنەرغا بېرىپ، بۇ قىزغا پادىشاھنىڭ سوۋغا - سالىمىنى يەتكۈزدى. كېيىن ئۇنى قۇرداش قېرىنداشلىرى بىلەن پايتەختكە ئېلىپ كەلدى. قەلئەدە بۇ قىزمۇ جادەبەيگە ئوخشاش ئەكبەرنىڭ نىكاھىغا ئۆتتى. ساراي ئەھلى ئۇنى قانۇنىي خانىشلاردىن بىرى دەپ ھېسابلىدى. شىرخاننى بەش ئاي ئاۋارە قىلىپ تەسلىم بولمىغان ۋە ئۇنى ئۆلتۈرۈپ تىنچىغان قەلەنجەرمۇ ئەمدى ئەكبەرنىڭ دۆلىتىگە ئىختىيارى رەۋىشتە قوشۇلدى

ۋە ئۇنىڭ ھەرىمىگە يەنە بىر گۈزەل قىزنى كېلىن قىلىپ
ئەۋەتتى. يېڭى قوشۇلغان ۋىلايەتلەرنىڭ سەردارلىرى بىلەن
ئالاقىنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن، ئۇلار بىلەن قان -
قېرىنداش بولۇش ناھايىتى زۆرۈر ئىدى. يېڭى سىياسەتمۇ
شۇنداق قىلىشنى تەلەپ قىلاتتى. ئەمما، شەرىئەت بويىچە
ئەكبەر تۆتتىن ئارتۇق خوتۇن ئالسا بولمايتتى. لېكىن،
راجىپۇتلارنىڭ بەزى سەردارلىرىنىڭ ئون نەچچىلەپ خوتۇنى
بار ئىدى. ھىندى دىنىدا بۇنىڭغا يول قويۇلاتتى. جاپسالىمىر
ۋە باشقا ۋىلايەتلەرنىڭ سەردارلىرى ئەكبەرنىمۇ ئۆزلىرىگە
ئوخشاش كۆپ خوتۇن ئېلىشقا ھەقلىق دەپ قاراپ، ئۇنىڭ
ئوردىسىغا يېڭى - يېڭى قىزلارنى سەپ - سېپى بىلەن كېلىن
قىلىپ ئەۋەتمەكچى بولۇشتى. ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى قايتۇرۇش
مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئەكبەر جاپپۇرغا ياكى قەلەنجەرگە
كۈيۇغۇل بولسا بولىدىكەنۇ، نېمىشقا راتخامھارغا ياكى
جايدھپۇرغا كۈيۇغۇل بولسا بولمايدىكەن؟ يەنە كېلىپ بۇ
ۋىلايەتلەرنىڭ ئاتامانلىرى ئەكبەرنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇش
ئۈچۈن بىر - بىرىدىن چىرايلىق، بىر - بىرىدىن ئەقىللىق
قىزلارنى ئەۋەتىشكە تەييارلانماقتا ئىدى. موللا جالالىدىن
كېيىنكى ئىسلام خەلىپىلىرىدىن ئوسمان دەۋرىدە ئەمەلدىن
قالدۇرۇلغان بولسىمۇ، شىئە مەزھىپىدىكىلەر تا شۇ
كەملەرگىچە قوللىنىپ كېلىۋاتقان «مۇئەننىكاھ» نىڭ
رەسۇلۇلا دەۋرىدە قانۇنغا كىرگۈزۈلگەنلىكىنى ئىسپاتلاپ،
ئەكبەرگە كۆپ خوتۇنلۇق بولۇشقا يول ئېچىپ بېرىپ، قازى
كالان بولدى. ھەر قېتىم مۇئەننىكاھى ئوقۇغاندا، پادىشاھ
ئۇنىڭغا خالتا - خالتا پۇل ئىنئام قىلىپ تۇردى.
شەرىئەتمۇ قانۇنىي يول ئېچىپ بەرگەندىن كېيىن،

ئەكبەر ھەر يىلى ئۆز دۆلىتىگە ئىختىيارىي رەۋىشتە قوشۇلىۋاتقان بىر تالاي ھىندى ئاتامانلىرىغا كۈيئوغۇل بولدى. دىنىمۇ، ئاتا - ئانىلارمۇ، ساراي مۇھىتىمۇ بۇنى قانۇنلۇق ھېسابلايتتى. يېڭى قېرىنداشلار بولسا مەرتىۋىسىنىڭ ئۆسكەنلىكىدىن مەمنۇن ئىدى. پاراكەندە ئۆلكىلەرنى قېرىنداشلىق يولى بىلەن بىرلەشتۈرۈش مەقسىتىدە يېڭى - يېڭى ئاتامانلارغا كۈيئوغۇل بولغان ئەكبەر دەسلەپتە ئۆزىنىڭ يېڭىلىك كۈچى ۋە جەزىبىدارلىقىدىن مەغرۇرلىنىپ، خوتۇنلىرىنىڭ ئۆزىنى تالىشىشلىرىدىن «تەلىيم ئوڭكەن» دەپ كۆڭلى توق يۈردى.

قاتمۇ قات دۈشمەن

ئەكبەر بوۋىسى بابۇر ئۆز زامانىسىدا ياقىتۇرۇپ قالغان جاي سېكرىنى تەۋەررۈك بىلىپ، پايتەختنى سېكرىگە كۆچۈرۈپ كەلدى. سېكرىدە مۇتەئەسسىپ ئىسلام روھانىيلىرىنىڭ زەردىسىنى قاينىتىپ تۇرۇپ، غەيرىي دىندىكىلەرنىڭ ئىبادەتخانىلىرىنى سېلىشقىمۇ كەڭ - كۈشادە ئورۇن بەردى.

ئەكبەر گەرچە پايتەختنى سېكرىگە كۆچۈرۈپ كەلگەن بولسىمۇ، مۇھىم دۆلەت ئاپپاراتلىرى ۋە مەكتەپلەر دېھلىدا بولغاچقا، دېھلىغا پات - پات كېلىپ تۇردى. ئەكبەر دېھلىغا قىلغان بىر قىتىملىق سەپىرىدە ئۆزى تەختكە چىققاندىن كېيىن قۇرغان قىزلار مەدرىسىنى كۆزدىن كەچۈرۈش ئۈچۈن كېتىۋېتىپ، تۇيۇقسىز سۇيىقەستكە ئۇچرىدى. ئۇ مەدرىسە تەرەپكە قايرىلىپ تۇرۇشىغا ئىككىنچى قەۋەتنىڭ ئايۋىنىدا كەسكىن بىر ھەرىكەت بايقالدى. ئېگىز تامنىڭ كەينىگە يوشۇرۇنغان بەستلىك بىر ئادەم ئوقيا ئوقىنى ئەكبەرنىڭ سول كۆكسىنى چەنلەپ ئاتتى. ئەكبەر دەرھال ئاتنىڭ بويىغا ئىگىلىگەن بولسىمۇ، ئوقتىن پۈتۈنلەي دالدىلىنىشقا ئۈلگۈرەلمىدى. كۆكرەككە چەنلەپ ئېتىلىغان ئوق ئەكبەرنىڭ سول مۇرىسىگە شۇنداق قاتتىق سانچىلىدىكى، ئەكبەر ھوشىدىن كىتىپ ئېگەردىن يەرگە يىقىلدى. قىزلار مەدرىسىگە كىرىپ كەلگەن يىگىتلەر دۈندەك بەھەيۋەت

ئادەمنى تۇتۇپ، قوللىرىنى باغلاپ سۆرەپ چىقىشتى.
كۆزلىرى قۇترىغان ئۆكۈزنىڭ كۆزلىرىدەك قانغا تولغان
قاتىل ئەكبەرنىڭ تىرىك قالغىنىنى كۆرۈپ باغلاقتا تۇرۇپ
ۋارقىرىدى:

— سەندەك دىندىن قايتقان دەھرى پادىشاھنى
ئۆلتۈرۈشمۇ ئازلىق قىلىدۇ! سەن ھەدىسلا مۇرتەدلەرگە يان
باستىڭ! قانچىلىغان مۆمىن مۇسۇلماننى ئۆلتۈردۈڭ!
پەيغەمبەر ئەۋلادىدىن بولغان قانچە سەئىد - خوجىلارنى
قىرغىن قىلىدىڭ!

قاتىلنىڭ بېشىغا قاپ كىدۈرۈلۈپ، پۇتى باغلاندى.
ئەكبەر قاتىلنى ئۆزىنى ئۆلتۈرۈشكە كىمىنىڭ
كۈشكۈرتكەنلىكىنى ھېچ بىلمىدى. شەيپانزادىلەر تۇراندا
تۇرۇپ، ھىندىستاندىكى ئەكبەرگە ئوق ئاتقانمىدۇ؟ ھازىر
بۇخارا تەختىدە شەيپان ئۇرۇقىنىڭ ئەڭ ئاجىز ۋەكىلى
ئابدۇللاخان ئۆلتۈراتتى. ئۇ ئەكبەر بىلەن مۇرەسسە يولنى
تۇتقان بولۇپ، ئىككىيلەن يېڭىۋاشتىن ئەلچى ئەۋەتىشىپ،
مەكتۇپ يوللىشىپ، قىممەتباھا سوۋغىلارنى تەقدىم
قىلىشقانىدى. ئابدۇللاخان كېيىنكى خېتىدە ئىران شاھى
تەھمەسپىننىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى، سەفەۋىيلەر ئارىسىدا
ئىچكى ئۇرۇش ۋە پاراكەندىچىلىك باشلانغانلىقىنى يازغان،
ئۇلارغا قارشى ئىتتىپاق تۈزۈشنى ۋە ئىراننى بىرلىكتە
گۇمران قىلىپ، شىئەلەر دۆلىتىنى يوقىتىش تەكلىپىنى
بەرگەنىدى. ئەكبەر ئاتىسىغا ياخشىلىق قىلغان سەفەۋىيلەر
بىلەن ئۇرۇشۇشنى خالىمايتتى. شىئە - سۈننى ئاداۋىتىنى
يامان كۆرەتتى. شۇڭا، ئابدۇللاخانغا يازغان جاۋاب خېتىدە
ھازىر ھىندىستاننىڭ ئىچكى ئىشلىرى ۋە كابۇل، بەدەخشان

چېگرا لىرىنى تىنچىتىش بىلەن ھەلەك ئىكەنلىكىنى، ئىران يۈرۈشىگە مەيلى يوقلۇقىنى ئىسزھار قىلغانىدى. ئابدۇللاخانمۇ شۇنى ئارزۇ قىلاتتى. شۇڭلاشقا، ئۇ ئۆزىنىڭ ئەڭ نوپۇزلۇق قوشنىسى ئەكبەرنىڭ ئالدىدىن بىر ئۆتۈپ قويغاندىن كېيىن، ئوغلى ئابدۇمۆمىننى يېنىغا ئېلىپ، خۇراسانغا يۈرۈش قىلدى. ھىرات، ئاستىراباد، ھەتتا مەشھەدىنىمۇ سەفەۋىيلەردىن تارتىۋېلىپ، ئۆز دۆلىتىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلاندۇردى. ئابدۇللاخان خانلىقى شۇ تەرىزدە كېڭىيىپ بىر نۆۋەرسە، ئۇ ھامان بىر كۈنى كابۇل ھەم بەدەخشانغىمۇ تاجاۋۇز قىلىشى مۇمكىن ئىدى. ئەمما، ئەكبەر ئۇنىڭ جەنۇبقا ماڭىدىغان يوللىرىنى توسۇپ تۇرىدىغان كۈچلۈك بىر توسۇق. شەيبانزادىلەر بۇ توسۇقنى ئەكبەرگە سۈپىقەست قىلىپ ئۆلتۈرۈش يولى بىلەن ئاچماقچى بولغان بولسا ئەجەب ئەمەس ئىدى. بىراق، سوئال - سوراق ۋە ئاختۇرۇشلاردىن بۇ ھەقتە ھېچقانداق يىپ ئۇچى چىقمىدى. ئەمدى ئەكبەرنىڭ خىيالىغا گۇجارەت ۋە ئۇنىڭ جەنۇبىي قىرغاقلىرىنى ئىگىلەپ ياتقان پەرەڭلەر كەلدى. ئۇلار ئەكبەر قۇرۇۋاتقان قۇدرەتلىك دۆلەتتىن مەنپەئەتلىنەلمەيتتى. ئۇلار ھىندىستاننى پارچە - پارچە قىلىپ، ئۇنىڭ بىر ۋىلايىتىنى باشقا ۋىلايەتلەر بىلەن ئۇرۇشقا سېلىپ، ھەممىسىنى زەئىپلەشتۈرۈپ، ئاندىن ئۆزلىرى بۇ مەملىكەتكە خوجايىن بولۇشنى ئۈزۈندىن بىرى ئارزۇ قىلىپ كېلىۋاتاتتى. گۇجارەتتە مۇزەففەر شاھنى ئەكبەرگە قارشى چىقىشقا كۈشكۈرتۈۋاتقانلارمۇ مانا مۇشۇ پەرەڭلەر ئىدى. ئۇلارنىڭ گونا ئارىلىنى بېسىۋالغىنىغا ئاتىمىش يىل بولغانلىقىنى، شۇنىڭدىن بىرى پۈتۈن

ھىندىستاننى ئۆزلىرىلا يۇتۇۋېلىش نىيىتىدە بولۇۋاتقانلىقىنى ئەكبەر ئوبدان بىلەتتى. شۇڭا، ئۇ ئىككى يىلدىن بىرى گۇجارەت يۈرۈشىگە تەييارلىق قىلىۋاتاتتى. مۇزەففەر شاھنى يەڭگەندىن كېيىن گوئادىكى ئىستېلاچىلارنىمۇ دېڭىز كەينىگە ھەيدىۋەتمەكچى بولۇۋاتقانلىقىنى كېڭەشلەردە بەگ - سەركەردىلەرگە ئېيتقاندى. ئېھتىمال، شۇلاردىن كىمدۇر بىرى ئۇنىڭ بۇ نىيىتىنى پەرەڭلەرنىڭ قۇلاقلىرىغا يەتكۈزگەندۇ. ئېھتىمال، ئۇلار ئەكبەرنىڭ گۇجارەت ۋە گوئا ئارىلىغا يۈرۈش قىلىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرماستىن، قاتلىنىڭ قولى بىلەن ئالدىنلا ئۇنى ئۇ ئالەمگە ئۈزىتىپ قويۇشنى ئويلىغان بولسا كېرەك.

بۇ سۈيىقەست يەنە گۇجارەت تەرەپلەردىكى ئەكبەرگە ئاستىرتىن نارازى بولۇپ يۈرگەن ئىچكى دۈشمەنلەرنىڭ ئىشى بولۇشمۇ مۇمكىن ئىدى. شەرەفىددىن مىرزا سەمبھال ۋىلايىتىدە ھاكىم بولغاندا زالىملىقتا ھەددىدىن ئاشقانلىقى ئۈچۈن ئەكبەر ئۇنى تەمىناتتىن مەھرۇم قىلغانىدى. ئانا تەرەپتىن مەشھۇر خوجا ئەھرار ئەۋلادىدىن بولغان، ئانا تەرەپتىن سەمەرقەنتلىك تېمۇرىزادە سۇلتان مەھدۇمغا چېتىشقان شەرەفىددىن مىرزا ئەكبەردىن ئاغرىنىپ، گۇجارەت تەرەپلەرگە كەتكەن، ئەكبەرنىڭ يېڭىچە سىياسىتىدىن نارازى بولغان باشقا مىرزلار — ھۈسەيىن بايقارا ئەۋلادلىرىمۇ گۇجارەت ھۆكۈمدارى مۇزەففەر شاھ تەرەپكە ئۆتۈپ كەتكەنىدى. بەلكىم ئۇلار بۈگۈنكى كۈندە ئەكبەرنىڭ دېھلىدىكى دۈشمەنلىرى بىلەن تىل بىرىكتۈرۈۋالغان بولۇشى مۇمكىن ئىدى.

قاتىل ئىككى كۈن ھوشسىز يېتىپ، ھېچ نەرسىنى

تىنماي جان بەردى. دۈشمەن ئون بولسا، گۇمان مىڭ. مۇرىسىدىكى يارا ئۈچ ئايدا ساقايغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئاچچىق ئاغرىقلىرى ئەكبەرنىڭ يادىدىن چىقمىدى. تاشقى دۈشمەنلەرنىڭ بىر ئۈچى تۇرۇندا بولسا، بىر ئۈچى ئۇزاق ياۋروپادا. ئۇيقۇسىز كېچىلەرنى ئۇ ئىچكى - تاشقى دۈشمەنلەرنىڭ قايسىسىدىن قانداق ساقلىنىشنى ئويلاپ ئۆتكۈزەتتى.

شەيخۇلىئىسلام ئابدۇللا ئەنسارى يېشى ئاتمىشتىن ئاشقان بولسىمۇ، يەنىلا تېتىك ئىدى. سەللىسى زىيادە بوغان بولۇپ ئىشىكتىن ئاران پاتاتتى، ئۇزۇن ئاق ساقلىنىڭ ئۈچى كىندىكىگە چۈشەتتى. ئەنسارنىڭ دىنىي ھاكىمىيىتى ناھايىتى كۈچلۈك ئىدى. ئۇنىڭ ئەتراپىدا نۇرغۇن ئۆلۈملەر، يۈزلەپ قوراللىق قورۇقچىلار، شەيخۇلىئىسلامغا مۇرىت بولغان بەگ - سەردارلار، مەسچىتتە ئۇنىڭ كەينىدە تۇرۇپ ناماز ئۆتەيدىغان مىڭلاپ قوۋملەر ئۇنى ئىلاھىيەت ۋەكىلى دەپ بىلىشەتتى. ئەكبەر ئەنسارنىڭ دىنىي ھاكىمىيىتىنى ئېتىراپ قىلمىسا، ئۇ ئىمام ۋە ئۆلۈملەر، ئاۋام خەلقىنى ئۇنىڭغا قارشى قوزغىتىپ، توپىلاڭ كۆتۈرۈشى مۇمكىن ئىدى. ئەكبەرنى ئەنسارغا باغلاپ تۇرغان كۈنچە ئېتىقاد يىپىلىرى ھازىرمۇ ئۇنىڭغا ئۆمۈچۈكنىڭ يېپىشقاق تورىدەك يېقىمىسىز تۇيۇلاتتى. بۇ تورنى يىرتىپ چىقىپ كېتىش ئۈچۈن ئەكبەر ئۆز ئەتراپىغا يېڭىچە ئىمان ۋە ئېتىقاد تەرەپدارلىرىنى توپلىشى ۋە ئۇلارغا تايىنىشى لازىم ئىدى. ئەنسارغا ئوخشاش جاھىل روھانىلار جاي - جايلاردا: «پەقەت بىزلا ياخشى، باشقىلار يامان» دەپ ئۆزلىرىنى ھەممىدىن ئۈستۈن قويۇشۇپ، خۇراپىي ھاكىمىيەتلەرنى ئورنىتىشقا تىرىشۇاتاتتى. ئۇلارنىڭ كۆپ قىسمى باشقا خەلقلەرنىڭ ئىمان - ئېتىقادىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلىشمەيتتى. ئۇلار

باشقا دىنلارغا قىزىقسا، مۇسۇلمانلىق ئېتىقادى سۇسلىشىپ كەتكەندەك ھېس قىلىشاتتى. شۇڭا، باشقا دىندىكى نادىر كىتابلارنى مەكرۇھ ھېسابلىشىپ، نەزەر گۈزىرىگە ئېلىشمايتتى. ئەگەر تۈرلۈك ئۇلۇسلار بىدئەت ۋە خۇراپات تەسىرىدىن قۇتۇلسا، ئۆزلىرى ھەققىدىكى چىن ھەقىقەتنى تونۇپ يەتسە، دەھشەتلىك دىنىي ئاداۋەتلەر ئۆزلۈكىدىن يوقىلىپ كەتمەسمىدى؟ نۇرغۇن جايلاردا شەيخ ئەنسارىغا ئوخشاش خۇراپىي موللىلار ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىۋالغانىدى. ئۇلار باشقىچە پىكىردە بولغانلارنى «دەھرى» دەپ ئېلان قىلىپ، ئۆلۈمگە بۇيرۇۋاتاتتى، زىندانغا تاشلاۋاتاتتى. ئۇلار ھەتتا، ئۇلۇغبەگدەك مەشھۇر ئالىملارنىمۇ ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىشقانىدى...

— ماڭا قارشى سۈيىقەست پىلانلىغانلارمۇ شۇلار، — دېدى ئەكبەر بەدىنىگە سانچىلىغان يا ئوقنىڭ ئاچچىق ئاغرىقىنى ھازىر قايتا ھېس قىلغاندەك ئازابلىنىپ. ئېتىقادى باشقىچە بولغان ئادەملەرنى شەرقتە تاشبوران قىلىپ ئۆلتۈرىدىغان، غەربتە ئوتقا تاشلاپ ئۆلتۈرىدىغان جاھىللار ئىستىبداتى قاچان بولسا بىر كۈن يوقىتىلىشى كىرەككۇ؟ ئەكبەر ئېتىقاد ئۆيى تەسىس قىلىپ تۈرلۈك ئېتىقاد ۋەكىللىرىنى بىر جايغا يىغىش قارارىغا كەلدى. دەرۋەقە، تۈرلۈك ئېتىقاد ۋەكىللىرى بىر جايغا يىغىلسا، ھەقىقەتنى بىلىش ئاسانراق بولاتتى. خۇراپاتلىق ۋە بىدئەتتىن ساقلانغىلى بولاتتى. ئاخىرىدا ئەنسارىلارنىڭ خۇراپىي ھاكىمىيىتىدىنمۇ قۇتۇلغىلى بولاتتى. خۇراپىي ھاكىمىيەت دىنىي ئاداۋەتلەرگە ئاساسلىناتتى. ئەكبەر دىنىي ئاداۋەتلەرنى يوقاتسا، ئەنسارىلارنىڭ تايانغان يۆلەنچۈكى غۇلاپ چۈشەتتى، ئۇلارنىڭ ئۆزىمۇ كېرەكتىن چىقاتتى.

ئۆلسەممۇ، ھىندى كېمىسىدە ئۆلەي...

ئىچكى دۈشمەنلەرنى بىر تەرەپ قىلىشنىڭ چارىلىرى بەلگىلەنگەندىن كېيىن، ئەكبەرنىڭ خىيالىنى تاشقى دۈشمەنلەر كۆپرەك بەند قىلىشقا باشلىدى. ئۇلارنىڭ ئەشەددىيلىرى ھازىر گۇجارەت ۋە گۇڭا تەرەپلەردە ئىدى. ئۇلار شۇ تەرەپلەردىن مەخپىي ئادەملەرنى ئەۋەتىپ، يەنە قاتىللارنى ئەكبەرگە قارشى يوشۇرۇن رەۋىشتە ئىشقا سېلىۋاتقان بولۇشى مۇمكىن ئىدى. لېكىن، گۇجارەتتە ئەكبەر ئەۋەتكەن كۆزەتكۈچىلەرمۇ بىكار يۈرمەيۋاتاتتى. ئۇلار گۇجارەتتىكى ئىچكى نىزالاردىن پايدىلىنىپ، مۇزەففەر شاھنىڭ ۋەزىرى ئەتىمادخان بىلەن يوشۇرۇن ئالاقە ئورنىتىشتى.

ئەكبەر دۆلەتنىڭ چېگرىلىرىنى بۇزماستىن، قەدەممۇ قەدەم كېڭەيتىپ بارماقتا ئىدى. ئون بەش يىل داۋامىدا، گۇجارەت بىلەن ئەگرە ئارىلىقىدىكى بىكەنەر، چېتار، بۇندى، مەرۋەگە ئوخشاش ۋىلايەتلەردە ئىچكى پاراكەندىچىلىكنى تۈگەتتى. ھەتتا، ئۆمۈر بويى بابۇر ۋە ھۇمايۇنغا قارشى تۇرغان رەنە سەنگىرەم سىنخنىڭ نەۋرىسى ئوداي سىنخ ئەمدى ئەكبەرگە تەن بېرىپ، ئۇنىڭ بىلەن ئىتتىپاق تۈزدى. ئۇنىڭ ئەتىمادخان بىلەن مەخپىي ئالاقە ئورناتقانلىقىمۇ ئىككى يىل بولدى. ئەمدى گۇجارەت

يۈرۈشى ئۈچۈن پۇرسەتنىڭ پىشىپ يېتىلگەنلىكىنى، شۇ تەرەپتىن ئاخبارات يەتكۈزۈپ تۇرغان مەخپىي كىشىلەرنىڭ مەلۇماتلىرىمۇ تەستىقلىدى.

ئەكبەر ئون مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن مىزان ئېيىدا ئەھمەدئابادقا يىقىنلاشتى. ئەتىمادخان سۆزىدە تۇرۇپ ئىككى مىڭ ئادەم بىلەن ئەكبەر تەرەپكە ئۆتتى. مۇزەففەرشاھ جەڭ قىلىشقا پېتىنالمىي پايتەختنى تاشلاپ قاچتى. ئەكبەر ئەزىز كۆكەلداشنى بەش مىڭ ئەسكەر بىلەن قوغلاشقا ماڭدۇرۇپ، ئۆزى پادىشاھ سارىيىغا كىرىپ جايلاشتى.

ئەزىز كۆكە ئەتىسى پېشىن ۋاقتى بىلەن مۇزەففەرشاھنى تۇتۇپ كەلدى. بۇ شاھ قىرىق ياشلاردىكى، سېمىز، قارا ئادەم ئىكەن. ئۆزى شۇنچە يىل ھۆكۈمرانلىق قىلغان ساراينى ئەمدى ئەكبەرنىڭ ئىگىلەپ ئالغانلىقىنى كۆرۈپ، يۈزلىرى ئەلەمدىن كۆكرىپ كەتتى. بىراق، جېنى شېرىن كېلىپ، ئەكبەر ئولتۇرغان تەخت ئۇدۇلىدا تەزىمگە ئېگىلدى. ئوڭ قولىنىڭ ئارقىسىنى ئاۋۋال يەرگە تەگكۈزۈپ، كېيىن بېشى ئۈستىگە ئېگىز كۆتۈردى - دە، تەسلىم بەجا كەلتۈردى.

لېكىن، ئەھمەدئابادنىڭ جەڭسىز ئېلىنغانلىقىدىن كۆڭلى سۆيۈنۈپ، دىلى يۇمشاپ قالغان ئەكبەر تىز چۆكۈپ تەسلىم بولغان ئادەمنى ئۆلۈمگە بۇيرۇشنى ئۆزىگە مۇناسىپ كۆرمىدى.

مۇزەففەرشاھنى تۇتۇپ كەلگەن ئەزىز كۆكەگە خانى ئەزىم ئۇنۋانىنى بەردى. ئەكبەر ئۇنى ئەھمەدئابادقا ھاكىم قىلىپ تەيىنلىدى - دە، ئۆزى بەش مىڭ ئەسكىرى بىلەن دېڭىز بويىدىكى سۇرات بەندەرىگە يول ئالدى.

ئاخىرقى ئۇچى ئۇپۇقلارغا تۇتشىپ كەتكەن دېڭىز
ئىچىدە يوغان كېمىلەرمۇ مۈشۈك مايىقىدىنمۇ كىچىك
كۆرۈنەتتى. ئەكبەر ئۆمرىدە بىرىنچى قېتىم دېڭىز
كېمىسىدە ئولتۇرۇپ، ئاتا - بوۋىلىرى كۆرۈپ باقمىغان
گوئا ئارىلىغىچە ئۈزۈپ باردى. گوئانى ئۆزلىرىنىڭ
قىلىۋالغان ۋە دېڭىز يولىغا خوجايىنلىق قىلىۋاتقان پەرەڭلەر
ئەكبەرگە ئىلتىپات كۆرسەتكەن بولۇپ، ئۇنى ئەڭ چوڭ
كېمىلەردە سەيلە قىلدۇرماقچى بولۇشتى:

— ئۆلسەممۇ، ھىندى كېمىسىدە ئۆلەي! — دېدى
ئەكبەر ۋە گوئانىڭ پورتۇگالىيىلىك ھاكىمىدىن تەرجىمان
ئارقىلىق سورىدى. — دېمەك، پەرەڭلەر ھىندى،
مۇسۇلمانلارنى زوراۋانلىق بىلەن ئۆز دىنىغا ئۆتكۈزۈۋاتىدۇ!
بەلكى سىزلىرىمۇ پۈتۈن ھىندىستاننى زوراۋانلىق بىلەن
بېسىپ ئالماقچى، شۇنداقمۇ؟! —

— زىنھار ئۇنداق ئەمەس، ھەزرىتى ئالىيلىرى! بىز
سىزدەك ئۇلۇغ پادىشاھنى ھۆرمەت قىلىمىز... ھىندىستان
خەلقى بىلەنمۇ ھەمكارلىق ئورناتماقچىمىز.

گوئا ھاكىمى پورتۇگالىيە ھۆكۈمىتىنىڭ ھىندىستان
ئىشلىرى بويىچە نائىبى ھېسابلىناتتى.

— ھۆكۈمىتىڭىزگە شۇنى مەلۇم قىلىڭكى، ھىندىستان
مۇستەقىل دۆلەت، ئۇنىڭ ئۆز پادىشاھى بار، — دېدى
ئەكبەر.

— سىزنىڭ مۇستەقىللىقىڭىزغا ھۆرمەت قىلىمەن!
— ئەمما بەزى پەرەڭلەر بىزنىڭ ئىچكى ئىشلىرىمىزغا
ئارىلىشىۋاتىدۇ... ھەتتا بىزگە قارشى سۈيىقەست

پىلانلىغان بىر تەلۋىدىن پەرەڭلەرنىڭ قورالى تېپىلدى. . . .
ھازىر بىزدىمۇ قورال، زەمبىرەكلەر كۆپ. ئاگاھلاندۇرۇپ
قويمىقچىمىزكى، يەنە شۇنداق ئىشلار تەكرارلانسا،
بىزنىڭ زەمبىرەكلىرىمىز سىلەرگە قارشى
ئېتىلىشى مۇمكىن!
گوئا ھاكىمى خوشلاشتى.

چاقماق تېزلىكىدە ھۇجۇم...

ئەكبەر سۇرات بەندەرىگە قايتقاندا، ئەھمەدئابادتىن شۇم خەۋەر كەلدى: مۇزەففەر شاھ ئەكبەر قويغان قورۇقچىلارنى ئۆلتۈرۈپ قېچىپتۇ، بىر گۈرۈھ تىمۇرىزادە مىرزىلار ئۇنىڭ تەرىپىنى ئېلىپ ئىسيان كۆتۈرۈپتۇ. سەمبھالدىن قاچقان ۋە قاتلىنى ئىشقا سېلىپ ئەكبەرگە ئوق ئاتقۇزغان شەرفىددىن مىرزىمۇ شۇلارنىڭ بېقىنىغا كىرگەنىدى. مىرزىلارنىڭ ياردىمىدە ئەھمەدئاباد يېنىدىكى جايدىن قاچقان مۇزەففەر شاھ بارىنجىنى غەپلەت ئۇيقۇسى پەيتىدە ئىشغال قىلدى - دە، ئەكبەرگە سادىق قۇتبىددىننى ئۆلتۈردى. كېيىن ئەھمەدئاباد قەلئەسىگە ھاكىم بولغان ئەزىز كۆكەگە قارشى ئۇرۇش باشلىدى.

ئەكبەر بۇ يامان خەۋەرلەرنى ئاڭلىغاندا، مۇزەففەر شاھنى كەچۈرۈپ چوڭ خاتاغا يول قويغانلىقىنى بىلىپ، ئۆزىگە قاتتىق كايىدى. قېرىنداش تۇرۇپ، كەينىدىن پىچاق ئۇرغان تىمۇرىي مىرزىلارغا قارشى دىلىدا قوزغالغان چەكسىز قەھىر - غەزەپ ئۇنى قۇيۇندەك ئۇچۇرۇپ، دېڭىز بويىدىكى سەرنەل تەرەپكە ئېلىپ كەتتى. سۇراتتىن سەرنەلگىچە ئاتتا ئون كۈنلۈك يول ئىدى. ئەكبەر ھەيران دېگەن ئىراق چاپقۇر ئېتىدا ئۈچ كۈن ئۆتمەي سەرنەلگە يېتىپ باردى. ئۇ ناھايىتى تېز يۈرگەنلىكى ئۈچۈن، قوشۇننىڭ ئاساسىي قىسمى مەھىندەر دەرياسىنىڭ

ئۇ تەرىپىدە قالدى.

قەلئە ئىچىدە مىرزىلارنىڭ تۆت مىڭ ئەسكىرى بار ئىدى. ئەكبەرنىڭ كۈتۈلمىگەن ھۇجۇمى ئۇلارنى گاڭگىرىتىپ قويدى.

— «ئەكبەر»! . . . — دېگەن سۆزلەر دۈشمەن ئەسكەرلىرى ئارىسىدا خۇددى «بالا - قازا كەلدى. جېنىڭ ئامان چاغدا قېچىۋال!» دېگەن سادادەك ۋەھىملىك تارقالدى. سان جەھەتتىن قىرىق ھەسسە كۆپ دۈشمەن مانا شۇ ۋەھىمە تۈپەيلىدىن پالاقشىپ قېچىشقا باشلىدى. ئەكبەر ئۇلاردىن بىرەرگىمۇ قىلىچ ئۈرمىدى. پەقەت ئۆزى ئالدىنقى سەپتە ئوق يامغۇرى ئاستىدا ھۇجۇم قىلىپ كېتىۋاتقانلىقى ئۈچۈن، يېنىدىكى بەگ ۋە ئەسكەرلەر ئۆلە - تىرىلىشىگە باقمىي دۈشمەنلىرى ئۈستىگە تاشلانماقتا ئىدى. بھاگۋەن داسنىڭ پۈتۈن خىيالى ئەكبەرنى قوغداش بىلەن بەند بولۇپ، ئوڭ يېنىدا جەڭ قىلىۋاتقان ئوغلى بوۋپاتنى ئۇتتۇدى. مىرزىلار تەرەپتىن ئېتىلغان بىر ئوق ئون يەتتە ياشلىق بوۋپاتنىڭ بويىغا قادالدى. ئۇ ئاتتىن يىقىلىۋاتقاندا، ئابدۇرەھىم كېلىپ تۇتۇۋالدى ۋە بىخەتەر جايغا ئېلىپ چىقتى.

قېچىپ كېتىۋاتقان دۈشمەن ئەسكەرلىرى ھۇجۇم قىلىپ كېلىۋاتقانلار بىلەن ئارىلىشىپ كەتكەچكە، مىرزىلارغا دۈشمەن ناھايىتى كۆپ كۆرۈندى. شۇ ئارىدا، ئەكبەرنىڭ ئاساسىي كۈچىمۇ دەريادىن ئۆتۈشكە ئۈلگۈردى ۋە سەرنەلگە كىرىشكە باشلىدى. ئەمدى ئەكبەرگە تەڭ كېلەلمەيدىغانلىقىنى ھېس قىلغان مىرزىلار قەلئەنىڭ نېرىقى تەرىپىدىكى دەرۋازىلاردىن توپ - توپ بولۇپ قېچىشقا

باشلىدى. ئىبراھىم مىرزا ئېلىشتى، مۇزەففەر ھۈسەيىن بىلەن شەرەفەددىن مىرزىلار جەنۇبتىكى داكان پادىشاھىنىڭ ھۇزۇرىغا قېچىپ بېرىپ جان ساقلىدى.

داكان تاجدارىنىڭ مۇستەقىل ھۆكۈمرانلىق قىلىشى ئۈچۈن، ئەكبەردىن كۆرە مۇزەففەر ھۈسەيىن بىخەتەررەك ئىدى. مۇزەففەر ئۇنىڭ ياردىمىدە ئون مىڭ كىشى توپلىدى ۋە بىر يىل ئۆتكەندىن كېيىن، يەنە گۇجارەت چېگراسىغا باستۇرۇپ كىردى. مۇزەففەر شاھ ئۆز تەرەپدارلىرى بىلەن قوشۇلدى. ئوتتۇز مىڭغا يېقىن دەھشەتلىك قوشۇن گۇجارەتتە ھاكىم بولۇپ تۇرغان ئەزىزكۆكەنىڭ ئەتراپىنى ئوراپ، ئەھمەدئابادقا باستۇرۇپ كىرىشكە باشلىدى.

ئاللىقاچان فەتھئابادقا بېرىپ، ئۇ يەردىكى قۇرۇلۇش ئىشلىرىغا كىرىشىپ كەتكەن ئەكبەر ئەزىزكۆكەنىڭ قامالدا قالغانلىقىنى ساراتان ئېيىدا ئاڭلىدى. ئۇ ئون مىڭ ئەسكەرنى بھاگۋەن داس باشچىلىقىدا گۇجارەتكە ياردەمگە ماڭدۇردى. بھاگۋەن داس باشلىق قوشۇن يامغۇرلۇق كۈنلەردە قىيىنلىپ، بىر ئايدىمۇ ئەھمەدئابادقا يېتىپ بارالمىدى.

سۈنبۈلە ئېيى كىرىپ، ئاسماندا يامغۇر بۇلۇتلىرى تارقىلىشقا باشلىغاندا، ئەكبەر تاللانغان بەش يۈز ئەسكەر بىلەن كېچىسى فەتھئابادتىن گۇجارەتكە قاراپ يول ئالدى. ئۇ دۈشمەنلىرىنى يەنە غەپلەتتە قالدۇرۇپ توساتتىن باستۇرۇپ بارماقچى بولغانىدى. شۇڭا، ناھايىتى تېز سۈرئەتتە يول مېڭىشتى.

ئەكبەر ۋە ئۇنىڭ بەش يۈز يىگىتى سېكرىدىن گۇجارەتكە توققۇز كۈندە يېتىپ باردى.

گۇجارەتكە تېخى ئەكبەرنىڭ سېكرىدىن گۇجارەتكە قاراپ يولغا چىققانلىق خەۋىرىمۇ يېتىپ كەلمىگەن، سەبەرمەتى دەرياسىنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى جايلارنى ئىگىلىۋالغان مىرزىلارغا خەۋەر ئېلىپ كېلىۋاتقان ئىشپىيونلارمۇ يېرىم يولدا قېلىشقانىدى. گۇجارەتتە توساتتىن پەيدا بولغان ئەكبەر بھاگۋەن داسنىڭ بىر يېرىم ئاي ئالدىن يولغا چىققان قوشۇنىغا يېتىشىپ ئۈنۈمۈ ئۆز ئىختىيارىغا ئالدى.

مىرزىلار دەريا بويىدىكى سالقىن جايلارنى قارارگاھ قىلىپ ھېچنېمىدىن خەۋەرسىز ئولتۇرغاندا، سەبەرمەتى دەرياسىنىڭ نېرىقى قىرغىقىدا توساتتىن ئەكبەرنىڭ قوشۇنى پەيدا بولدى ۋە دەريادىن ئۆتۈشكە باشلىدى. مىرزىلار ھاپىلا - ھاپىلا ئوتتۇز مىڭ قوشۇننى تەق قىلىپ، سەبەرمەتى دەرياسى تەرەپكە قاراپ يول ئالدى. ئۈچ مىڭچە ئەسكەر ئۆتۈپ بولغاچقا، ئەكبەر قالغانلىرىنى ساقلىماي ھۇجۇمنى باشلىدى.

مۇزەففەر ھۈسەيىن مىرزا يىراقتىكى بىر تۆپىلىك ئۈستىدە ئاتلىق تۇرۇپ، جەڭنى باشقۇرماقتا. ئەكبەر شۇ تۆپىلىككە يېقىنلاشقاندا، مەن سىنخ بىرنەچچە يۈز راجىپۇت يىگىتى بىلەن تۆپىلىكنى ئاتلىق ئايلىنىپ ئۆتۈشكە ئۈلگۈردى. قورشاۋدا قېلىۋاتقىنىنى سەزگەن مۇزەففەر ھۈسەيىن مىرزا قىرىقچە يىگىت بىلەن تۆپىلىكتىن پەسكە ئېتىلدى. ئەمما، قورشاۋدىن چىقىپ بولماي تۇرۇپ، مەن سىنخ ئۇنىڭغا يىراقتىن نەيزە ئېتىپ ئاتتىن يىقىتتى. نەيزە مۇزەففەر ھۈسەيىننىڭ پولات ساۋۋتىنى تېشىپ ئۆتەلمىگەن بولسىمۇ، ئوڭ كۆكرىكىنى يارىلاندىرغانىدى. مەن سىنخنىڭ يىگىتلىرى ئۇنىڭ قولىنى باغلاپ، ئەكبەرنىڭ

ئالدىغا ئېلىپ كەتتى.
مۇزەففەر ھۈسەيىن مىرزىنىڭ ئاتىسى يىقىلغانلىقى ۋە
ئەسىرگە چۈشۈپ قالغانلىقى ناھايىتى تېزلا قوشۇنلىرى
ئارىسىدا تارقالدى. مۇزەففەر شاھ ئېھتىيات قىلىپ،
ئارقىدىراق تۇرغانىدى. ئۇ دەرھال ئۆزىنىڭ ئادەملىرىنى
ئايىرىپ پەتەن تەرەپكە قاچتى. شەرەفىدىن مىرزىمۇ ئۇنىڭ
كەينىدىن پالاقلاپ قېچىشقا باشلىدى.

قانغا قان...

جەڭ تۈگىگەندىن كېيىن ، قىرىق بەش ياشلاردىكى بەستلىك مۇزەففەر ھۈسەيىن مىرزىنى ئېلىپ كېلىشتى. قولى باغلاقلىق مۇزەففەر ھۈسەيىن مىرزا شۇ ھىندى يىگىتىگە ئەسەرگە چۈشكىنىنى ئېيتىشتىن نومۇس قىلىپ: — مېنى تۈز ئوردى! — دېدى ۋە تىز چۆكۈپ ئەكبەرگە مۇراجىئەت قىلدى، — ھەزرىتىم، بىز شەيبانخان دەۋرىدە خۇراساندىن قوغلاندىق، سەرگەردان بولۇپ يۈرگىنىمىزدە، رەھمەتلىك بابۇر بوۋىڭىز بىزنى ھىندىستانغا چاقىرىغان، «سىلەرمۇ تۆمۈر ئۇرۇقلىرىدىن، سۇلتان يۈلەنچۈكىنى خار قىلماس» دەپ باشپاناھ بولغان، مۈلۈك ۋە يەر ئاجرىتىپ بەرگەن. بىز بۇنى ئۇنتۇماسلىقىمىز كېرەك ئىدى. لېكىن، خام سۈت ئەمگەن بەندە ئىكەنمىز، مۇزەففەر شاھنىڭ كۈشكۈرتىشىگە ئۇچراپ، تۈزكۈرلۈك قىلدۇق، ئالدىڭىزدا تۇرۇپتىمەن، ئەپۇ سورايمەن! ئەگەر قېنىمدىن كەچسىڭىز، بىر ئۆمۈر سىزگە ساداقەتمەن بولۇپ ئۆتىمەن!

— سىزنى تۈز ئورغىنى راست، مىرزا جانابلىرى، — دەپ ئەكبەر مۇزەففەر ھۈسەيىنگە قارىدى، — سىز ماڭا قانداق قېرىنداش بولسىڭىز، راجە بھاگۋەن داسمۇ ھازىر شۇنداق قېرىنداشتۇر. لېكىن، دىنداشلارمۇ ھەرخىل بولىدىكەن. سىزدەك مىرزلار تىمۇرىيلەر خانىدانىدىن

چىقىپ، ئۆمۈر بويى شۇ خانىدانغا بالايىئاپەت كەلتۈرۈپ
ياشماقتا. ئەمما، راجە بەگاۋەن داس غەيرىي دىندا
بولسىمۇ، سىلەرگە قارىغاندا يۈز ھەسسە ئارتۇق سادىق
بولۇپ، خىزمەت قىلىۋاتىدۇ. سىز ماڭا قارشى تاجاۋۇز
قىلغان ۋاقتىڭىزدا، راجە بەگاۋەن داس بىزنى شۇ
تاجاۋۇزدىن قوغداپ، سۆيۈملۈك ئوغلىنى قۇربان قىلدى.
ئون يەتتە ياشلىق بھوپاتنىڭ قېنى سىزنىڭ بويىڭىزدا،
جانابىي مىرزا!

ئەكبەر بەگاۋەن داسقا يۈزلەندى:

— مۇزەففەر ھۈسەيىن مىرزىنى سىزنىڭ
ئىختىيارىڭىزغا تاپشۇردۇم. نە قىلىشىڭىز بىز رازى!
ئۆلۈم خەۋپىدىن غال - غال تىترەۋاتقان مۇزەففەر
ھۈسەيىن مىرزىنى بەگاۋەن داسنىڭ ئىككى يىگىتى قولىدىن
تۇتۇپ ئېلىپ كەتتى. بەگاۋەن داس ئۇنى ئورمان ئىچىگە
ئېلىپ كىرىپ، ئورەك قازدۇردى ۋە ئاشۇ يەردە كالىسىنى
ئالدى.

دادىسى بەيرەمخاندەك باتۇر جەڭچى بولۇپ يېتىشكەن
ئابدۇرەھىمنىڭ بۈگۈن ناھايىتى شىجائەت بىلەن جەڭ
قىلغانلىقىنى ئەكبەر كۆرگەن ۋە شىمالغا قاچقان شەرەفىدىن
مىرزىنى تىرىك تۇتۇپ كېلىشنى ئۇنىڭغا تاپشۇرغانىدى.
ئىككى يۈز تۈكەر بىلەن قوغلاپ كەتكەن ئابدۇرەھىم
كەچقۇرۇن قولى باغلانغان شەرەفىدىننى ئالدىغا سېلىپ
ھەيدەپ كەلدى. ئەكبەر ئابدۇرەھىمنى تەربىيەلەپ،
دادىسىنىڭ دەرىجىسىگە يەتكۈزۈشنى كۆپتىن بېرى كۆڭلىگە
پۈكۈپ يۈرگەنىدى. بۈگۈن ئۇنىڭ جاسارىتىگە قول
قويغاندىن كېيىن:

— ۋەزىر جەمىل! مەخسۇس پەرمان يازدۇرۇڭ،
ئابدۇرەھىمغا خانى خانان ئۇنۋانى بېرىلسۇن! رەھمەتلىك
بەيرەمخاننىڭ قانچە تەمىناتى، قانچە ئىمتىيازى بولسا،
ھەممىسى ئابدۇرەھىم ئۈچۈن تەيىن قىلىنسۇن! — دېدى.
شۇنىڭدىن كېيىن، ئەكبەر شەرەفىدىن مىرزىنى
ئودۇلىدا تىك تۇرغۇزۇپ:

— سىز خوجا ئەھرىرى ۋەلى ئەۋلادىدىنمەن دەپ
ماختىنىۋاتىڭىزغۇ! ئەھرىرى دېگەن تەخەللۇسىڭىز بار ئىدى.
نېمىشقا سىز قاتىللارنىڭ قولى بىلەن بىزگە قارشى ئوق
ئاتقۇزدىڭىز! پادىشاھ بولغۇڭىز كەلگەنمۇ يا؟ جانابى مىر
غەزەپ! ئۆز خىيائەتلىرى بىلەن پۈتۈن ئەجدادىغا نومۇس
كەلتۈرگەن بۇ ئائىلە، قۇتۇرغان پىلىنىڭ پۇتى ئاستىغا
تاشلانسۇن!

بىراق، جازا ئىجرا قىلىدىغان چاغدا ئۇنىڭغا پىلىنىڭمۇ،
ئەكبەرنىڭمۇ تەڭلا رەھمى كېلىپ قالدى. ئەكبەر ئۇنى
مەملىكەتنىڭ شەرقىي قىسمىدىكى بىنگالغا سۈرگۈن قىلدى.
شەرەفىدىن مىرزا شۇ جايدىمۇ كۆپ بۇزغۇنچىلىقلارنى
قىلىپ، بەچچىۋازلىققا ئۆگەندى. ئاخىر مەھدۇم دېگەن
بەچچىۋاز ئۇنى تامىقىغا زەھەر سېلىپ ئۆلتۈردى.

يېڭىلىمەس سەركەردە

گۇجارەتتىكى غەلىبىنىڭ شەرىپى ئۈچۈن، فەتىھئابادتا يەتمىش گەز ئېگىزلىكتە مەشھۇر بىر دەرۋازا قۇرۇلۇشقا باشلىدى. ئەكبەرنىڭ سەرنەلدە ۋە سەبەرمەتى دەرياسى بويىدا كۆرسەتكەن شەخسىي جاسارىتى، قىرىق كۈنلۈك يولنى توققۇز كۈندە باسقانلىقى ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ، ئۇنى يېڭىلىمەس باتۇر دەپ قارايدىغانلار كۆپىيىپ كەتتى.

شائىر فەيازى ئەكبەرنىڭ گۇجارەت جېڭىدىكى جاسارىتىنى مەدھىيىلەپ بىر شېئىرىي داستان يازدى.

ئەكبەر گۇجارەتتىن كېيىن شەرقتىكى بىرەرگە يۈرۈش قىلدى. ئەكبەر ئىككى يۈزدىن ئوشۇق كېمە ياساتقاندى. ئاساسىي قوشۇن قىرغاق بويلاپ ماڭدى، ئەكبەر ئەڭ يېقىن مۇلازىملىرى، ئانىسى ۋە خوتۇن - بالىلىرى بىلەن بىر ئاي كېمىدە ماڭدى.

ئاللاھئابادتىن ئۆتكەندە، يەنە ھەممىدە بېگىمنىڭ كۆڭۈلسىزلىكلىرى باشلاندى. چۈنكى، ئەكبەرگە قارشى ئۇرۇشماقچى بولغان ئافغان سەركەردىسى داۋۇتخاننىڭ يۈز مىڭ ئەسكىرى، بەش مىڭ ھەربىي پىلى بار ئىدى. ئەكبەر ئانىسى ۋە خوتۇن - بالىلىرىنى جەڭ مەيدانىدىن يىراق بولغان جايپۇرغا ماڭدۇردى. ئۆزى بولسا ھاجىپۇردىكى داۋۇتخانغا خەت ئەۋەتتى:

«ئىككىمىزنىڭ ئىككى يۈز مىڭ ئەسكىرى ئۇرۇشسا

ناھايتى كۆپ قان تۆكۈلىدۇ، — دەپ يېزىلغانىدى
ئەكبەرنىڭ داۋۇتخانغا ئەۋەتكەن خېتىدە، — ئۇنىڭدىن كۆرە،
ئۆزىمىز تىغمۇ تىغ ئېلىشىپ باقساق ياخشى ئەمەسمۇ؟
سىزمۇ ھىندىستاندا تۇغۇلۇپ چوڭ بولغان، پىل جېڭىگە
ماھىرسىز. مەنمۇ پىل مىنىپ جەڭ مەيدانىغا چىقاي، ئىل
ئۇلۇسنىڭ كۆزى ئالدىدا ئىككىمىز جەڭ قىلايلى. كىم
غەلبە قىلسا بىھار ۋە بەنگالە شۇنىڭ بولسۇن».

داۋۇتخاننىڭ تىغمۇ تىغ جەڭ قىلىشقا جۈرئەت
قىلالىمىغانلىقىنى ئاڭلىغان ھەمدە بېگىم خېلى يېنىكلىپ
قالغاندەك بولدى.

ئەكبەر ھىندى ئۆمىمىنىدا پورتۇگالىلارنىڭ يوغان
كېمىلىرىنى كۆرگەندە قۇۋۋەتى بەھرىيانىڭ ئەھمىيىتىنىڭ
قانچىلىك چوڭلۇقىنى ھېس قىلغان، شۇنىڭدىن كېيىن
ئۆزىنىڭ ئىككى يۈز مىڭ كېمىلىك دەريا فلوتىنى
قۇرغانىدى. بۇنداق فلوت داۋۇتخاندا يوق ئىدى.

بىر كۈن كېمىدە تۇرۇپ جەڭنى باشقۇرغان ئەكبەر
ئىككىنچى كۈنى سەمەن ئېتى راھۋارغا مىنىپ قۇرۇقلۇقتىن
ھۇجۇم قىلىۋاتقان جەڭچىلەر ئارىسىدا پەيدا بولدى.
جەڭچىلەر ئۇنى بىر - بىرىگە كۆرسىتىپ: «ئەنە، ھەزرىتىم
جەڭگە كىردى!»، «ئاق ئات بىلەن ئۆتتى!» دېيىشكە
باشلىدى. ئۇنى كېمىدە كۆرگەنلەر بولسا: «ھەزرىتىم
ھېلىمۇمىز بىزنىڭ ئارىمىزدا» دېيىشتى.

ئەكبەرنىڭ ۋۇجۇدىدا خىزىرلارنىڭ خىسلىتى بار
ئىكەنلىكىنى، شۇڭا ئۇنىڭ ھېلىغىچە بىرەر جەڭدە يېڭىلىپ
باقمىغانلىقىنى ھەرقايسى يۈزبېشى ۋە مىڭبېشىلار
ئۆزلىرىنىڭ قول ئاستىدىكى ئەسكەرلەرگە ئېيتىپ

بېرىشەتتى. بۇ گەپلەر قۇلاقتىن - قۇلاققا ئۆتۈپ،
كۆپچىلىك ئارىسىدا تارقالغاندىن كېيىن، ئۆكەرلەر ئەكبەرنى
كۆرۈپ قالسا: «ئەمدى گەپ يوق يېڭىمىز!» دېيىشەتتى ۋە
ھەربىرى ئون دۈشمەنگە تەڭ كېلىدىغان شىجائەت ۋە
جاسارەت بىلەن جەڭ قىلاتتى. ئەكبەرنىڭ ئۆزىگە قارىغاندا،
نامىنىڭ چوڭ كۈچكە ئايلانغانلىقىنى داۋۇتخانمۇ سەزدى،
ئۇمۇ قورقۇپ ۋە دەريا تەرەپتىن كەلگەن زەربىلەرگە
بەرداشلىق بېرەلمەي، كېچىسى قەلئەنى تاشلاپ جەنۇب
تەرەپكە قاراپ قاچتى.

كىشىلەر ئەكبەرنى «قاپ يۈرەك باتۇر» دەپ
تەرىپلىگەنسېرى، ئۇ ئۆزىنى يېڭى - يېڭى خەتەرلەر
گىردابىدا كۆرەتتى. بۇ ئىشلارمۇ ھەمدە يېڭىنى ئەندىشىگە
سالاتتى.

مىڭ يىلدا بىر كېلىدىغان ئۇلۇغ داھىي

ئەكبەرنىڭ شۆھرىتى ۋە ئابروۋى دۆلەت مەنپەئىتى
ئۈچۈن خىزمەت قىلاتتى.

ئوردىدىكى ئىلغار دىنىي زاتلاردىن ئەبۇلغازل بىلەن
بىر بال ئەكبەرنىڭ شۇ ئابروۋىدىن پايدىلىنىپ، ئەمدى شەيخ
ئەنسارنىڭ دىنىي ئىستىبداتىنى يوقاتماقچى بولۇشتى.
ئابدۇللا ئەنسارى ۋە ئۇنىڭ تەرەپدارلىرى بۇلۇڭ -
بۇلۇڭدا پىچىرلىشىپ: «ئىبادەتخانا بىئەنەدىكى
ئىسيانچىلارنىڭ قولىغا ئۆتتى. مەھدىيلەر ئەكبەر شاھنىمۇ
دىندىن چىقارماقتا!» دېگەن ۋەھىملىك گەپلەرنى
تارقىتىشتى.

مەھدىيلەر بولسا ئەكبەرنى: «مىڭ يىلدا
بىر كېلىدىغان ئۇلۇغ داھىي!» دەپ ماختاپ ئۇچۇرۇشاتتى.
سەلدەك يوپۇرۇلۇپ كېلىۋاتقان بۇ قارىمۇ قارشى
پىكىرلەرنىڭ تەسىرىدە، ئەكبەرنىڭ ئۆزىمۇ غەلىتە بولۇپ
قالدى. بىر مەزگىل ئۇ مەي - شاراب ئىچمەي، گۆشلۈك
تاماق يېمەي، ھېچكىم بىلەن ئېچىلىپ - يېيىلىپ
گەپلەشمەي يۈردى. كېيىن ئۇزاق بەھرە ئورمانلىرىغا
كەتتى. ئۇ ھازىر پىل مىنىپ يولۋاس ئوۋلىغىلى ئوۋغا
چىقمايتتى...

ئەكبەر ئۆزىنى يەردىن ئۈزۈپ ئېلىپ ئاسمانغا ئېلىپ

چىقىپ كېتىۋاتقان نەرسىنىڭ ئۇلۇغلاشلارنىڭ ئاقىۋىتى
ئىكەنلىكىنى تېخى سەزمەيتتى. پەقەت «داھى!» دېگەن
گەپلەرنى ئاڭلىغانسېرى ئۆزىنى يالغۇز، ھەممىدىن
ئايرىلغان، كېرەكسىز ئادەمدەك ھېس قىلاتتى.

ئۇنىڭ روھى سۇلغۇن ئىدى. سەۋەبىنى جالالىدىن
رۇمى ئاللىقاچان ئېيتىپ كەتكەن: «تېنىڭ ئاتتۇر،
روھىڭ ئۇنىڭ چەۋەندازى، شۇنى بىلكى، ئات ئوزۇقى
چەۋەندازغا ئوزۇق بولماس!»

ئىلگىرى ئەكبەر كۆپرەك ئۆز بەدىنىنى پەرۋاش
قىلاتتى. ئەمدى قارايدىغان بولسا، ئۇ ئوقۇلا ئات بېقىپ،
چەۋەندازنى ئاچ قالدۇرغانىكەن. ھازىر شۇنىڭ ئەكسىنى
قىلىپ، يېيىش - ئىچىشتىن ئۆزىنى چەكلىدى - دە،
مەنئى ئوزۇق بېرىدىغان ئىلىم - پەن ئىچىگە، سوپىلار ۋە
ھىندى دانىشمەنلىرى تەلىماتىغا قايتا - قايتا شۇڭغۇپ،
ئۆزىگە كېرەكلىك مەنئى گۆھەرنى ئىزدەشكە باشلىدى.

روھ، ئەقىل، قەلب، كۆڭۈل — بۇلار تەبىئەتتىكى
تۆت زاتقا ئوخشايدۇ. ئىنساندىكى پۈتۈن مەنئى دۇنيا شۇ
تۆتتىن تەركىب تاپىدىغانلىقىنى ئەكبەر ئەمدى بىلىۋاتاتتى.
ئەرەب، پارس، ھىندى، يۇنان - گرىك پەيلاسوپلىرىنىڭ
ھەممىسى روھ بىلەن تەننىڭ، كۆڭۈل بىلەن ئەقلىنىڭ
ئارىسىدىكى زىددىيەتلەردىن داد دەپ ئۆتكەن. ئەكبەرنىڭ
ئۆزىمۇ ھازىر شۇ ئىچكى زىددىيەتلەردىن قۇتۇلالماي ئازاب
چېكىپ يۈرۈپتۇ. ئارقىغا ئۆرۈلۈپ قارىسا، قانچىلىك
غەلىبىگە ئېرىشكىنى، قانچىلىك دۆلەت، ئابروپىغا ئىگە
بولغىنى ئۇنى قاناتتەك ۋە مەنۇنىيەتكە ئۈندەيتتى. ئەمما،
دىلىغا نەزەر سالسا، ئۆزىدىنمۇ، ئەتراپىدىكى ھاياتتىنمۇ

كۆڭلى سۇ ئىچمەيتتى. تېخى ئەمەلگە ئاشمىغان ئىستەك -
ئارزۇلىرى ناھايىتى كۆپ ئىدى. ئۇ ئۇلارغا قاچان
يېتىشىدۇ؟

شۇنداق چاغلاردا، گويا ئابدۇلھەمىد غەززالى دېگەن
پەيلاسوپ ئۇنى ئاگاھلاندۇراتتى: «ئىككى بېقىنىڭنىڭ
ئارىسىدىكى كۆڭلۈك - سېنىڭ ئەشەددىي
دۈشمىنىڭدۇر».

ھىندى پەيلاسوپلىرىمۇ كۆڭۈلنى ئۇنىڭ تاشقى
مەنبەلىرىدىن ئۈزۈش لازىملىقىنى، ھېچكىم يوق بىر
ئورماندا ئۆز قەلبىگە قۇلاق سېلىپ، دىلىدىكى مۇقەددەس
تۇيغۇلارغا بېرىلىپ ياشاشنى مەسلىھەت بېرەتتى.
ئەكبەر شۇ مەقسەتتە ھىمالايا تېغىنىڭ ئېتەكلىرىدىكى
ئورمانزار بېرەگە كېلىپ ياشىماقتا.

مانا ئەكبەرنىڭ يېشى ئوتتۇز سەككىزگە باردى، ئۇ
ئۆزىنى ھېلىمۇ ناھايىتى دىتسىز ھېس قىلاتتى. خىيالىنى
پۈتۈن بىر مۇقەددەس تۇيغۇ ئەتراپىغا يىغالماتتى. ئۇنىڭ
ئىستىكى شۇكى: تېنى روھىغا سۆزسىز ئىتائەت قىلسا،
يۈرىكى نەپسىدىن پاكلانسا؛ ئۇ ئۆزىدىنمۇ، دۇنيادىنمۇ
مەمنۇن ۋە رازى بولسا! سوپىلار بۇنى «ئارىفلىق»
دېيىشىدۇ، ھىندى پەقىرلىرى «سەمەدھىي» دەپ ئاتايدۇ.
لېكىن، ھەر ئىككىسىنىڭ ماھىيىتىدە كامىل ئىنسانلىققا
ئىنتىلىش بار.

ئەكبەر تەبىئەتتىكى پاكلىقنى، گۈزەللىك ۋە
تەڭپۇڭلۇقنى كۆرۈپ ھەۋسى كېلەتتى. نېمىشقا ئۇنىڭ
دىلىدا تەبىئەتتىكى ئۇيغۇنلۇق يوق؟ بۇ سوئالغا جاۋابنى يەنە
رۇمىنىڭ خىتابىدىن ئاڭلايتتى: «كۆزۈڭنى يۇم، كۆزگە

ئايلانسۇن كۆڭۈل!»

ئەكبەر كۆز ئالدىدا تۇرغان تەبىئەتتىنمۇ ئۇلۇغراق،
ئۇنىڭدىنمۇ ئەبەدىيەك مۇتلەق ھەقىقەتنى قەلب كۆزى بىلەن
كۆرۈشكە ۋە روھىنى ئۇنىڭغا قوشۇۋېتىشكە ئىنتىلەتتى.
لېكىن، بۇنىڭغا مۇۋەپپەق بولالمايتتى.

تەقدىر ئۇنىڭغا شۇنچە كۈچ - قۇۋۋەتنى، ئىستېداتنى،
قۇدرەتلىك دۆلەتنى نېمە ئۈچۈن بەرگەن؟

— سىز مىڭ يىلدا بىر كېلىدىغان داھىي! دۇنيادا
ئادالەت ئورنىتىش ئۈچۈن خۇدا تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن
مەھدېسىز!

— كىشىلەرنىڭ ھەقىقەتنى پارچە - پارچە قىلىپ ھەر
تەرەپكە ئېلىپ كەتكىنى راست. مەنئۇيەتمۇ پارچىلاندى،
ھەر كىم ئۆز ئىلكىدىكى ھەقىقەتنى ۋە مەنئۇيەتنىڭ
بارلىقىنى تەن ئالمايدۇ. «پەقەت مەن ھەق!» دەپ باشقا
خەقلەرنى كەمسىتىدۇ. ئۆزئارا ئۇرۇشلار، دىن ۋە مىللەت
ئايرىشلار مانا مۇشۇنىڭدىن كېلىپ چىقىدۇ... مېنىڭ
ئارزۇيۇم چېچىلىپ كەتكەن ئۆلكىلەرنى بىر دۆلەت قىلىپ
قوراشتۇرۇشلا ئەمەس، بەلكى پارچىلىنىپ كەتكەن
ھەقىقەتنى بىر ئۇلۇغ مەركىزىي نوقتىغا يىغىشتۇر. تۈركىي
ئۇلۇسىدىن چىقىپ، ھىندىستانغا پەرزەنت بولدۇم. ئەمدى
بىلىسەم، پەرزەنت بولۇش بىلەنلا چەكلىنىپ
قالالمايدىكەنمەن.

— دېڭىزغا قۇيۇلغان دەريا پۈتۈن دۇنيا كەڭلىكلىرىگە
چىقىدىكەن. شۇنىڭغا ئوخشاش، سىزمۇ ئۆز خەلقىڭىز، ئۆز
مەملىكىتىڭىز دائىرىسىدىن ھالقىپ، ئومۇمىي ئىنسانىيەتكە
دائىر مەسلىھەتلەرنى ھەل قىلىشقا بەل باغلىدىڭىز. مەنئۇيەت

بابىدا ئەجدادلىرىڭىزنىڭ ھېچبىرى بۇنداق مۈشكۈل، بۇنداق مۇرەككەپ مەقسەتلەرنى ئۆزىگە نشان قىلغان ئەمەس، سىزدە غايەت زور ئىستېدات ۋە غەيرەت بار...

يەردە شۇنچە ئىشلار تۇرسا، ئاسماندىن ۋەھىي كۈتۈپ ئولتۇرغىنى ئەمدى ئەكبەرگە غەلىتە تۇيۇلدى. خىيال قۇشىنىڭ ئاسماندىن يەرگە چۈشۈشى ئۇنىڭغا يېڭىلىق تۇيۇلدى. قويۇق بۇلۇتتەك تۇيغۇلار كۈچلۈك شامال بىلەن تارقاپ كەتكەندەك بىلىندى.

ئەكبەر «سەددى ئىسكەندەر» نى خىيالىدىن قايتا ئۆتكۈزگەندە، بىر نەرسىدىن ھەيران بولدى. نەۋائىنىڭ جاھان خەلقلىرىنى ئادالەتكە ۋە روھىي يېقىنلىققا ئۈندەپ يازغان تۈركىي داستانى ئەكبەرنىڭ مىللىي ئاداۋەتلەر ۋە دىنىي نىزالارنى يوقىتىش ئېتىقادىغا نەقەدەر ھەممەنەپەس! داستاندىكى يەجۈجى - مەجۈجلەر قانلىق ئۇرۇشلار ۋە مىللىي ئاداۋەتلەرنىڭ سىمۋولى ئەمەسمۇ؟ سەددى ئىسكەندەر بارلىق ياۋۇزلۇقلارنىڭ يولىنى توسۇش ئۈچۈن قۇرۇلغانىكەنغۇ! ئۇنى مەشرىق ۋە مەغربىتىكى بارلىق خەلقلەرنىڭ مىللەت، دىن ئايرىماستىن بىر نىيەت بىلەن قۇرغانلىقى بىكار ئەمەس ئىكەن...

ئەكبەر بىردىن ھاياجانلىنىپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى. گۈلدۈرماما گۈلدۈرلەپ «ۋەھىي كەلگەندەك»، روھىدا زىلزىلە پەيدا بولدى، ئاندىن ئۆزىگە كەلدى، كۆزلىرى ئوتتەك ياندى. بارچە ياۋۇزلۇقلارغا قارشى سەددى ئىسكەندەر قۇرمىن!...

— ئاجايىپ... دۈشمەنلىرىم قوزىلار ئارىسىغا يوشۇرۇنغان يىلانلاردەك زەھىرىنى سانچىش چۈن پەيت

كۈتۈۋاتىدۇ. ئەمدى ئۇلارنى ھىند لاچىنىسى ھەرۋىدارغا
ئوخشاش ئاسمانغا ئېلىپ چىقىپ، ئاندىن يەرگە تاشلاپ
ئۆلتۈرىمەن!

ئۇزۇندىن بېرى يولى توسۇلۇپ تاشالماس ياتقان
ئېقىننىڭ يولى ئازراقلا ئېچىلسا، قىنىغا سىغماي تېشىپ،
لاي سۆرەپ ئاقىدۇ. شۇنىڭغا ئوخشاش، ئەكبەرنىڭ قەلبىدە
قىسىلىپ ياتقان تۇيغۇلىرىمۇ ئەمدى قىنىغا پاتماي سىرتىغا
تەپتى.

مەرمەر سۈپىدىكى تەڭگىلەر

مىردېۋان ئادەرمالنىڭ ھېسابىغا بىنائەن، كېيىنكى يەتتە يىلدا بارلىق ۋىلايەتلەردىكى، جۈملىدىن يېڭىدىن قوشۇپ ئېلىنغان گۇجارەت، بېھىرە ۋە بەنگالەدە ئېلىپ بېرىلغان مالىيە ئىسلاھاتلىرى نەتىجىسىدە، دۆلەت خەزىنىسىگە چۈشكەن دارامەتلەر بۇرۇنقىدىن ئۈچ ھەسسە ئاشقاندى. شۇ دارامەتلەرنىڭ ئەللىك پىرسەنتىدىن كۆپرەكى غەيرىي دىندىكىلەردىن ئېلىنىدىغان قوشۇمچە سېلىق - جىزىيەدىن چۈشكەندى. ئەكبەر بۇ ئادالەتسىز سېلىقنى بىكار قىلىش ھەققىدە ئۆز - ئۆزىگە ۋەدە بەرگىلى نېكەم؟ كېيىنكى يىللاردا خىيالى باشقا نەرسىلەرگە بېرىلىپ بۇنى ئۇنتۇغان بولسا، ئەمدى شۇنىڭ ھېسابىنى بېرىشى كېرەككۇ؟ موھتاجلارغا خەير - ئېھسان قىلىش ئادىتى ھەممە ئەلدە بار، بارلىق ئىمان - ئېتىقاد ۋەكىللىرىگە تەڭ ئۈلەشتۈرۈپ بېرىلىدىغان خەير - ئېھسانغا قايسى تەقۋادار شەيخ قارشى چىقىشى مۇمكىن؟ ئەكبەر شۇ ئويلار بىلەن سېلىقتىن كەلگەن تەڭگىلەرنىڭ زور كۆپ قىسمىنى موھتاجلارغا بۆلۈپ بەرمەكچى بولدى.

ئۇنىڭ پەرمانى بىلەن چوڭ زال ئالدىدىكى مەرمەر تاشلىق سۇپا تازىلاندى. خەزىنىدىن تاغلاردا ئېلىپ چىقىلغان تەڭگىلەر قۇيۇرۇق مەرمەر سۈپىغا خۇددى

ئامبارغا تۆكۈلگەن بۇغدايدەك تۆكۈلدى. سۇپا لىقمۇلىق تولغاندا، ئۇنىڭغا ئون يەتتە كۈرە تەڭگە سىغقانلىقى ئەكبەرگە مەلۇم قىلىندى. شۇنچە كۆپ پۇلنى خەير - ئېھسان قىلىپ ئۆلەشتۈرۈپ بېرىش بەگ - ئايىملارغا نىسبەتەن ئەقىلغا سىغمايدىغان ئىش ئىدى. ئەكبەر بۇنى ئانىق - تولۇق دەپ ئاتىدى:

— ئانىلار — دۆلەتنىڭ ياردىمىگە موھتاج قېرىلار، يېتىملار، ئىگە - چاقىسىزلار، ئاجىز - بىچارىلاردۇر. بىز بۇ پۇللارنى پۇقرالاردىن سېلىق سۈپىتىدە ئالغانىدۇق، ئەمدى ئۇنى بارلىق ئىمان - ئېتىقاد ۋەكىللىرىگە تەڭ ئۆلەشتۈرسەك ئادىل بولامدۇ، يوق، تەقسىرلەر؟
تاش سۇپىغا تولدۇرۇلغان تەڭگىلەر ئون مىڭلاپ موھتاجلارغا قىرىق ئىككى كۈن ئۆلەشتۈرۈلدى.
شۇ ئارىدا جىزىيە سېلىقىمۇ بىكار قىلىندى. ئەبۇلفازل دىلىدىكى بۇ ئارزۇنىڭ ئەمەلگە ئاشقانلىقىدىن ئالەمچە خۇش بولدى:

— ھەزرىتىم، پەنجاپتا، گانگ دەرياسى بويىدىكى ئەئۇدتا ئەل - ئاۋام سىزنىڭ ھەققىڭىزگە ھىندچە شېئىرلارنى ئوقۇپتۇ، — دەپ دەپتەرگە يېزىلغان شېئىرلارنى ئەكبەرگە ئوقۇپ بەردى:

ھىند، مۇسلىم ئاداۋىتى يوقىلىپ پۇتسۇن،
ئەكبەرنى كۈيلەيلى، مەقسەتكە يەتسۇن.
ئاد، تەڭرىم كىرىشنا، ئەكبەرگە ئۆمۈر بەر،
ئۇنىڭ ئىسلاھاتى دائىم بار بولسۇن.

مەملىكەتنىڭ كۆپ قىسىم ئاھالىسى بۇ دىنىي سېلىقلاردىن قۇتۇلغىنى ئۈچۈن ئەكبەردىن قانچىلىك مەنۇن بولسا، چوڭ دارامەت مەنبەسىدىن ئايرىلغان مۇتەئەسسىپ قازىلار، ئىمام ۋە ئۆلىمالار ئۇنىڭدىن شۇنچىلىك نارازى بولدى. «پادىشاھىمىز دىندىن قايتتى!»، «مۇسۇلمانچىلىق تامام بولدى!»، «مەجۇسىيلار بېشىمىزغا چىقۇۋالدى!» دېگەن ئىغۋا گەپلەر تارقىلىشقا باشلىدى.

ئۇنىڭ ئۈستىگە، گوئا ئارىلىدىن فەتھپۇر، سېكرىگە ئەكبەرنىڭ مەخسۇس تەكلىپى بىلەن كەلگەن پەرەڭ روھانىيلارغا پادىشاھ سارىيى ئىچىدىن جاي بېرىلدى، ئۇلارنىڭ ئۆز تىللىرىدا ئىبادەت قىلىشى ئۈچۈن تېزلىكتە كىچىككىنە چىركاۋمۇ سېلىندى. ساراي ئىچىدە مەلىكە جادەبەي قۇردۇرغان ھىندى ئىبادەتخانىسى بارلىقىدىن خەۋەرسىز يۈرگەن مۇسۇلمان ئۆلىمالىرى ئەمدى چىركاۋ ئۈستىگە ئورنىتىلغان ناسارالارنىڭ كرىستىنى كۆرۈپ، جېنى ھەلقۇمغا كېلىپ قالغاندەك بولۇشتى. شەيخۇلىئىسلام ئەنسارى ئەكبەرنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ، غەيرىي دىندىكىلەردىن ئېھتىيات قىلىش ھەققىدە مۇقەددەس كىتابلاردا نېمىلەر دېيىلگەنلىكى ھەققىدە ۋەز ئېيتتى:

— ئىران ۋە تۇران تاجىدارلىرى بۇلارنى مەملىكەت ئىچىگىمۇ كىرگۈزمەيدۇ. غەيرىي دىندارلارنىڭ مەسچىتكە كىرىشكە ھەققى يوققۇ، ئاخىر. مۇسۇلمان مەملىكىتىمۇ يوغان بىر مەسچىتتەك پاك تۇرۇشى لازىم ئەمەسمۇ؟ بوۋىلىرىڭىزنىڭ يۇرتى تۇران - بۇخارا ئى شەرىفى مۇرتەدلەر ئۈچۈن مەسچىت كەبى يېپىق. ئۇ تەرەپلەرگە بىرەر مۇرتەد بېرىپ قالسا، كوچىدىكى ئادەملەر تۇتۇۋېلىپ

ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ. چۈنكى، شەيخلەر: «مۇرتەدلەرنى ئۆلتۈرۈش ساۋابتۇر!» دەپ ئۇلارنى ئىشەندۈرگەن. شۇڭا، ئۇياقلارغا مۇرتەدلار يۈرەكلىك بارالمايدۇ، بارسىمۇ تىرىك قايتىپ كېلەلمەيدۇ!

— تەقسىر، تۇراندىكى ئاشۇ جاھىل خۇراپاتچىلارنى بىزگە ئىبرەت قىلىپ كۆرسەتمەكچىمۇ سىز؟ ئۇلارنىڭ قۇرئانغا مۇتلەق زىت ئىشلارنى قىلىۋاتقانلىقىنى بىلمەمسىز؟ — نەرى زىت؟ ئاخىر قۇرئان كەرىم مۇسۇلمانلارغا مۇرتەدلەردىن ئېھتىيات قىلىشنى بۇيرۇغانغۇ...

— ئېھتىيات باشقا! سىز... ھىجرەت سۈرىسىنى بىر ئەسلەڭ، 13 - ئايەتتە نېمە دېيىلگەن؟

ئەنسارى كۆپ ئويلىنىپ بۇ ئايەتنى ئېسىگە ئالالمىدى.
— ئېسىڭىزدە تۇتۇڭ، قېرىغانسېرى خاتىرىڭىز زەئىپلىشىپتۇ...

ئەكبەر ھەممە ئايەتنى يادقا بىلەتتى. شۇڭا، ھىجرەت سۈرىسىنى باشتا ئەرەبچە يادقا ئېيتتى، ئاندىن تەرجىمە قىلىپ بەردى:

— ئەي ئىنسانلار! دېدى ئاللاتائالا، بىز سىلەرنى بىر ئاتا، بىر ئانىدىن ياراتتۇق ۋە سىلەرنى تۈرلۈك مىللەتلەر ۋە قەبىلىلەرگە مەنسۇپ قىلدۇق. تاكى بىر - بىرىڭلار بىلەن يېقىندىن تونۇشقايسىلەر. پۈتۈن ئادەملەر بىر ئاتا، بىر ئانىنىڭ پەرزەنتى بولسا، بارلىق مىللەتلەر ۋە قەۋمىلەر بىر - بىرىگە بۇرادەر ئەمەسمۇ؟ ئوشال سۈرىسىنىڭ 12 - ئايىتىدە ئېيتىلغانكى، باشقا دىن، باشقا مىللەت ۋەكىلىنى ناھەق ئۆلتۈرمەك - دۈشمەنچىلىكتۇر. شۇ مەنىدىكى ئايەتلەر بارمۇ، تەقسىر؟

— ئەمدى ئەسلىدىم... بار!
— بار بولسا ئۆلىمالىرىڭىزغا ئېيتىڭ، بىكاردىن -
بىكار بىزنى دەھرىي دەپ غەيۋەت قىلىپ يۈرمىسۇن. مەن
ئاللاغا چىن دىلىمدىن ئىشىنىمەن. مېنىڭ مەقسىتىم، ھەق
يولغا قايتىش، ئوشال ئايىتىدىكى ئومۇمىي ئىنسانىي غايىگە
ئەمەل قىلىش، سەيشەنبە كۈنى تۈرلۈك دىن، تۈرلۈك
مىللەت ۋەكىللىرى بىر يەرگە جەم بولىمىز. سىزمۇ
مۇنازىرىگە قاتنىشىڭ!
ئەنسارى نائىلاج قول قوشتۇرۇپ تەكلىپنى قوبۇل
قىلدى.

ئېتىقاد ئۆيى

سېكرى تۆپىلىكىدىكى چوڭ گۈمبەزلىك ئېتىقاد ئۆيى ھازىر ھەممىنىڭ دىققەت مەركىزىگە ئايلاندى. پەۋقۇلئاددە يېڭىلىقلارنى كۆپچىلىك ئەمدى شۇ يەردىن كۈتەتتى. گۈزەل نەقىشلەر بىلەن زىننەتلەنگەن كۆركەم ئىشىك ئالدىغا مەخسۇس قاراۋۇللار قويۇلغان. بۈگۈن سەيشەنبە، ئەكبەر كېلىدىغان كۈن بولغاچقا، قاراۋۇللار ئىچكىرىگە پەقەت ئەكبەر ئۆزى تەكلىپ قىلغان روھانىيلارنىلا كىرگۈزۈۋاتاتتى.

مۇنازىرە ئۆتكۈزۈلىدىغان جاي دائىرە شەكلىدە قۇرۇلغان. سەھنىنىڭ تۆرىدە ئەكبەر ئولتۇرىدىغان شاھانە ئورۇن بار. چۆرىسىگە گىلەم ۋە زەرباب كۆرپىچىلەر سېلىنغان، قەبرىلەر ئازادە ئولتۇرسۇن دەپ مەخمەل ياستۇقلار قويۇلغان.

ئەكبەرنىڭ ئىشارىسى بىلەن ئەبۇلفازل جىزبانلىك (رىياسەتچىلىك) ۋەزىپىسىنى ئۆتەشكە باشلىدى. ھىندى براھمانلىرىنىڭ ئىككى يېنىغا ئاتەشپەرەسلەر ۋە ناسارا روھانىيلىرى ئولتۇرغۇزۇلدى. ئەنسارى بىلەن ئابدۇنەبىگە ئەكبەرنىڭ سول يېنىدىن، شەيخ مۇبارەك بىلەن ئابدۇللا نىيازغا بولسا ئۇنىڭ ئوڭ يېنىدىن جاي بېرىلدى. ئەكبەر ھەممەيلەنگە بىر قارىۋېتىپ:

— پەرەز قىلىڭكى، — دېدى، — بىز يىغىلغان بۇ

خانا ئېگىز تاغنىڭ چوققىسى. بۇ تاغقا بىرىڭىز شەرقتىن، بىرىڭىز شىمال يانباغرىدىن، بىرىڭىز غەربتىن چىقتىڭىز. بۇ بىنانىڭ تۆت تەرىپىدىكى خانىلار، تۆت خىل ئىمانۇ ئېتىقاد ماكانلىرىدۇر. ئۇلاردىن باشلانغان تۆت پەشتاق بولسا گويا تاغنىڭ تۆت يانباغرى، قارىمۇ قارشى يانباغرىدا ماڭغاندا بىر - بىرىمىزنى كۆرمىگەن، تەن ئالمىغان بولساقمۇ، چوققىغا چىققاندا، باراۋەر بولغان ئېگىزلىكتە ئۇچرىشىشقا مۇيەسسەر بولدۇق. بۇ يۈكسەكلىك ھەممىمىزنىڭ مۇقەددەس تۇيغۇلىرىمىزنى جەم قىلدى. ئۈستىمىزدىكى گۈمبەز - پەرۋەردىگار رەمىزى - بارچىمىزغا باراۋەردۇر. ھەممىمىز بىر تۇغقان پەرزەنتلەرىمىز. شۇنداق بولۇشىغا قارىماي، خۇراپاتلىق ۋە بىدئەتلىك ھامان بىر ئەلنى باشقىسىغا قارشى كۈشكۈرتۈپ، قانلىق ئۇرۇشلارنى كەلتۈرۈپ چىقارماقتا. بىز نېمىشقا بۇنىڭغا يول قويىمىز؟ ئاسمان رەمىزى بولغان بۇ گۈمبەز ئاستىدا ئاۋۋال شۇ سوئالغا جاۋاب تاپايلى. دىلىمىزدا نېمە بولسا ئوچۇق سۆزلەيلى. ئېتىقادى تۈرلۈك - تۈمەن بولغان ئەل - ئۇلۇسلارنى روھىي جەھەتتە يېقىن قىلىدىغان يوللارنى ئىزدەيلى، نۇرغۇن بالا - قازالار بىزنىڭ ئېتىقادىمىز باشقىلارنىڭكىدىن ياخشى، دەپ ماختىنىشتىن كېلىپ چىقىدۇ. ھالبۇكى، ياراتقۇچىنىڭ ئالدىدا ھەممە ئۇلۇسلار باراۋەر. ئابدۇللا ئەنسارىغا سۆز نۆۋىتى كەلگەندە:

— پېقىرىمۇ تۈرلۈك ئەللەرنىڭ روھىي جەھەتتە يېقىنلىشىپ ئىناق ياشىشى تەرەپدارىمەن، — دېدى، — ئەمما نىزا كۆپىنچە بەش بارماق باراۋەر ئەمەسلىكىدىن كېلىپ چىقىدۇ، دىنلارنىڭمۇ ھەممىسى باراۋەر بولالمايدۇ.

چۈنكى، ھەربىر يۇرتنىڭ ئۆز ھۆكۈمران دىنى بار. پەرەڭ مېھمانلاردىن سوراش، بۇلارنىڭ مەملىكەتلىرىدە ناسارالاردىن باشقا ھۆكۈمران دىن بارمۇ؟

— ئەمما، بىز مۇسۇلمانلارنى ھۆرمەت قىلىمىز! —
دېدى پەرەڭ ئۆلۈماسى ئەكۋەۋنۇ، — قەدىمىي مەسچىتلەرنى بۇزدۇرماي، تارىخىي ئابىدە سۈپىتىدە ئاسراۋاتىمىز.
يېشى چوڭراق يەنە بىر پەرەڭ روھانىسى ئانتۇنى مانسېررەتې ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلدى:

— ھازىر زامان ئۆزگەردى. ئەھلىسەلىپ يۈرۈشلىرى ئەمدى كەلمەسكە كەتتى. دىنىي نىزالاردىن بىزار بولۇپ مۇرەسسە يولىنى ئىزدەۋاتقان ئادەملەر پورتۇگالىيىدە كۆپىيىپ بارماقتا.

ئەبۇلفازل ئاتىسىدىن رۇخسەت ئېلىپ مانسېررەتېگە سوئال قويدى:

— ئۇنداق بولسا، ئېھتىمال ياۋروپا دۆلەت باشلىقلىرىمۇ ھازىر ھەممە دىننى باراۋەر دەپ قارايدىغاندۇ؟
مانسېررەتې باش چايقىدى:

— ئەپسۇسكى، بىز تېخى بۇ پىكىرنى تەستىقلىيالمايمىز. بۇ پىكىرگە كېلىش ئۈچۈن باشقا ئەللەرنىڭ مۇقەددەس كىتابلىرىنى سىزدەك ئەستايىدىل ئۆگىنىشىمىز لازىم. پەقەت سۆزدىلا ئەمەس، ئەمەلدە تۈرلۈك خەلقلەرنىڭ روھىي بايلىقلىرىنى ئۇلۇغلاپ، ھازىر بىز ئولتۇرغان بىنا دەك مىمارلىق ئابىدىسى قۇرۇشنىڭ ئۆزى تارىختا تېخى مىسلى كۆرۈلمىگەن يېڭىلىقتۇر. «دۇنيادىكى ئەڭ چوڭ جاسارەت — روھنىڭ باتۇرلۇقىدۇر» دېگەن گەپنى ئاڭلىغانمەن. ھەزرەت ئالىيلىرى، — دەپ

مانسېررەتې ئەكبەرگە مۇراجىئەت قىلدى، — سىز شۇ بىننانىڭ قۇرغۇچىسى ئىكەنسىز. تۈرلۈك ئەللەرنى روھىي جەھەتتىن يېقىنلاشتۇرۇش ئۈچۈن ياراتقان بۇ ئابىدىڭىز ماڭا ئۇلۇغ بىر جاسارەتتەك تۇيۇلماقتا. مەن سىزنىڭ بۇ كەشپىياتىڭىز ئالدىدا باش ئېگىپ ئېيتماقچىمەنكى، بىز ئۇنى قەدىرلىشىمىز، ئەزىزلىشىمىز لازىم! ئابدۇللا نىيازى سۆز قىلدى:

— بىز بۇ يەرگە دىنىي نىزالارنى بىر تەرەپ قىلغىلى يىغىلدۇق. يەنە كونا ئاداۋەتلەرنى قوزغاتقاندىن كۆرە، قايسى ئەلدە قانداق روھىي بايلىق، قانداق مەنىۋى پەزىلەت بولسا، شۇلارنى بىر جايغا يىغىلى. ئەڭ ياخشى ئۇدۇملار ۋە ئەنئەنىلەرنى ھەممىمىز قوبۇل قىلايلى. ئەنە شۇ چاغدا «سۈلھى كۈلى» دېگەن ئالىي مەقسەتكە تېزىرەك يېتىشىمىز. ھەممە خەلق، ئىمانۇ ئېتىقادلىرى خىلمۇخىل بولسىمۇ، روھىي جەھەتتە بىر — بىرى بىلەن باراۋەر، تەڭ، دەپ ئېلان قىلىنىشى لازىم!

ئەسارنىڭ بويىنىغا گويا يوشۇرۇن بىر سىرتماق تاشلانغاندەك بولدى.

جان ساقلاش ئۈچۈن ئۇ ئەمدى ئەكبەرنى كۆككە كۆتۈرۈپ ماختاشقا تەييار ئىدى.

— ئەمدى ئۆتكەن ئىشقا سالاۋات!... بىز بۈگۈن باشقا بىر دەۋردە ياشاۋاتىمىز. تارىخقا جالالىدىن ئەكبەر دېگەن نام بىلەن كىرىۋاتقان بۇ دەۋر ھەقىقەتەن ئالەمشۇمۇل ئەھمىيەتكە ئىگە بولماقتا. مۇقەددەس كىتابلاردا بېشارەت بېرىلىشىچە، مىڭ يىلدا بىر ئۇلۇغ زات پەيدا بولۇپ، دۇنيانى ئادالەتسىزلىكلەردىن تازىلايمىش. ئىشىنىمەنكى،

ئەنە شۇ ئۇلۇغ زات بىزنىڭ ئالدىمىزدا ئولتۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ مەرمەر سۈپىنى ئالتۇن - كۈمۈشلەرگە تولدۇرۇپ، ئاجىزلارغا تارقىتىپ بەرگەنلىكى كەم ئۇچرايدىغان ساخاۋەت ئەمەسمۇ؟ يەنە، مۇشۇ ئىبادەتخانىدا ھەزرىتىمنى باشقا دىن ۋەكىللىرىنىڭمۇ ئەڭ ئادىل مەنىۋى پېشۋا دەپ ئۇلۇغلاۋاتقانلىقى قالىتىس ئىش ئەمەسمۇ؟ پېقىر مۇشۇلارنىڭ ھەممىسىدىن خۇلاسىە قىلىپ ئېيتماقچىمەنكى، ناسارالار مەسىھ دەپ ئاتايدىغان، بىز مەھدىي دەپ ئۇلۇغلايدىغان ئالىي سېيمانىڭ ئۆزى - سىز، ھەزرىتىم! — ئەنسارى ئورنىدىن تۇرۇپ، ئەكبەرگە ئېگىلىپ تەزىم قىلىپ، — ئىلاھىم، مەھدىيلەرچە ئۇلۇغ ئادالەت ئورنىتىش سىزگە نېسىپ بولغاي! — دېدى - دە، گويا ھېچكىم دەپ باقمىغان ئەڭ چوڭ گەپنى ئۆزىلا ئېيتىۋاتقاندا كەم ئەمەسمۇ؟ بىلەن ھىجىيىپ قويدى. ئۇنىڭدىن كېيىن، شەيخ ئابدۇنەبىمۇ ئەكبەرنى ئەڭ ئادالەتلىك پېشۋا دەپ ماختاشقا مەجبۇر بولدى.

شەيخ مۇبارەككە دەل مۇشۇ لازىم ئىدى. ئۇ بۇ پۇرسەتتىن پايدىلاندى - دە، ئەكبەرنى ئەڭ ئالىي ھۆكۈم ۋە بارلىق دىنىي ماجىرالارنى ھەل قىلىدىغان پېشۋا دەپ پەتىۋا چىقىرىش توغرىسىدا تەكلىپ بەردى.

ئەنسارى بىلەن شەيخ ئابدۇنەبى ئۆز ئاغزىدىن تۇتۇلۇپ قالغانلىقىنى شۇندىلا بىلدى. ئەگەر ئەكبەر ئالىي ھۆكۈم ۋە ياراشتۇرغۇچى پېشۋا بولىدىغان بولسا، ئۇنىڭغا شەيخۇلىئىسلاممۇ، ۋەخىيە ۋە دىن ئىشلىرى ۋەزىرى (سەدرلەر سۇدۇرى) مۇ لازىم بولمايتتى!

دەل مۇشۇنداق بولۇشنى كۆزلەپ تۇرغان ئەبۇلفازل

پەتىۋانى ئالدىنلا يازدۇرۇپ تەييارلاپ قويغانىدى. ئۇنىڭغا بىرىنچى بولۇپ شەيخ مۇبارەك ئىمزا قويدى. شەيخ ئابدۇللا نىيازىمۇ دەرھال قول قويۇپ بەردى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئەبۇلفازل پەتىۋانى شەيخ ئابدۇنەبىننىڭ ئالدىغا ئېلىپ باردى. ناسارالار ۋە براخمانلار: «قېنى، ئاخىرى قانداق بولىدىكەن» دەپ كۈتۈپ تۇردى. ئەكبەر يەرگە قارىغىنىچە قىمىرلىماي ئولتۇردى. لېكىن، ئۇنىڭ سۈكۈتى ئابدۇنەبىگە ئولجا پايلاپ ياتقان يولۋاسنىڭ سۈكۈتىنى ئەسلەتتى. «ياق!» دەپ باقسۇنچۇ قېنى! تېخى بايلا ئەكبەرنى: «ئەڭ ئادالەتلىك ھۆكۈما!» دەپ ماختىغىنى يالغانچىلىق، ياغلىمچىلىق بولۇپ چىقىدۇ. شەيخ ئابدۇنەبى ئېغىر بىر خورسىنىپ قويدى - دە، پەتىۋاغا ئىمزا قويدى.

نۆۋەت ئەنسارىغا كەلگەندە، ئۇنىڭ قولىدىكى قەلەم دىر - دىر تىترەشكە باشلىدى. بۇ نېمە كۆرگۈلۈك؟ ئۆزىگە ئۆزى گۆر قازغاندەك ئىش بولىدىغۇ بۇ! ئۇنىڭ كالۋالاشقان قوللىرى ھەرپلەرنى يازالماي، قەغەزنى ئىتتىرىپ يۈردى. لېكىن، ئاخىر قەغەز ئۈستىدە ئۇنىڭ ئىمzasى پەيدا بولدى.

تىلى تۇتۇلغان يوشۇرۇن قاتىل

تۈگىدى!... شەيخ ئەنسارى ئۆيىدە بىر كۈن كېسەل بولۇپ ياتتى. ئەتىسى ئىچىدىكى دەرد - ئەلەملەرنى قەغەزگە تۆكۈپ، قورسىقىنى بوشاتقۇسى كېلىپ قالدى - دە، پەنپەتتىكى سىرداش دوستى موللا تەنۋىرگە مەخپىي خەت يازدى. خەتتە: «پۈتۈن ئىسلام تارىخى ئەكبەرگە قارشى!»، «پادىشاھ دېگەن كېلىشتۈرگۈچى پېشۋا بولالمايدۇ!»، «مېنى ئىمزا قويۇشقا مەجبۇر قىلدى»، «سىز بىلىسىز، بەزىدە قاراقچىلار بىلەنمۇ ۋاقتىنچە مۇرەسسە قىلىشقا توغرا كېلىدىغۇ!» دېگەندەك گەپلەر يېزىلغانىدى.

موللا تەنۋىرنىڭ كېيىنكى كۈنلەردە ئەكبەرگە ئىخلاس قىلىشقا باشلىغانلىقىدىن ئەنسارى مۇتلەق بىخەۋەر ئىدى. ئىسيان پۇرىقى چىقىپ تۇرغان بۇ خەت موللا تەنۋىر ئارقىلىق ئايلىنىپ كېلىپ، ئەكبەرنىڭ قولىغا چۈشتى. كەچ كۈزنىڭ بىر ئاخشىمى، ئەكبەر ئەنسارىنى خاس ئىشخانىسىغا چاقىرىپ كېلىپ ئۆرە تۇرغۇزۇپ قويدى. ئەبۇلفازل موللا تەنۋىر ئارقىلىق قايتىپ كەلگەن خەتنى ئەنسارىغا ئاۋازلىق ئوقۇپ بەردى. ئەنسارى خەتنى تونۇپ، ئەمدى قۇتۇلالمايدۇ. خانلىقىنى سەزدى - دە، ئۆرە تۇرالماي تىزلاندى:

— مېنى ئەپۇ قىلىڭ! ئاچچىقىمدا يېزىۋېتىپتىمەن، ئەقىلسىزلىق قىلدىم!... قىرىق يىللىق خىزمىتىم

يۈزىدىن مېنى كەچۈرۈڭ!

— سېنىڭ قىرىق يىللىق خىزمىتىڭ ئەمەس، قىرىق يىللىق يالغانچىلىق، خائىنلىقلىرىڭ بار! بەيرەمخاننى ئۆلتۈرۈشكىمۇ قاتناشقانلىقىڭنى سەزگەنىدىم! ئەدەمخان بىلەن ماھىم ئىنىكئانىنىڭ بېشىغا چىققانمۇ سەن! دېھلىدىكى پولات ۋەسۋەسىنى ئىشقا سېلىپ، ماڭا ئوق ئېتىشقا مەدەت بەرگەنمۇ سەن!

— ياق، ياق، خۇدا ھەققى، مەن بۇ سۈيىقەستلەردىن بىخەۋەر! ئەخمەقلىق قىلىپ، تەنۋىرگە شۇ خەتنى يازغانلىقىم راست!

— ئىبادەتخانىدا مېنى مەھدىي دەپ ماختاپ، خەتتە «دەھرىي» دەپ قارغىغان ئادەمنىڭ قولىدىن ھەر قانداق يامانلىقلار كەلمەي قالارمۇ؟

— يالغانچىلىق قىلدىم، بۇ راست. بۇ گۇناھىم ئۈچۈن، مەيلى، ھەجگە باراي! مەككىگە بېرىپ پاكلىنىپ كېلەي!

قېرى ئادەم ئايىغىغا يىقىلىپ يالۋۇرغاندىن كېيىن، ئەكبەر ئۇنىڭ ھەجگە بېرىشىغا رۇخسەت قىلدى. ئەنسارى ھەجىدىن كېيىن گۇجارەتكە قايتىپ كەلدى ۋە شۇ يەردە ۋاپات بولدى. ئۇ بوۋىسىنىڭ قەبرىسىگە يوشۇرۇپ قويغان ئىككى ساندۇق ئالتۇن دۆلەت ئىختىيارغا ئېلىندى ۋە نورۇز بايرىمىدا غېرىپ - مىسكىنلەرگە ئۆلەشتۈرۈپ بېرىلدى.

مەنۋىيەت گۆھەرلىرى

سارايدا ھەر چارشەنبە كۈنى كەچتە ئولتۇرۇش - بەزمىلەر ۋە شېئىر - مەجلىسلەر بولۇپ تۇراتتى. ئەكبەر مەملىكەتنىڭ ئەڭ داڭلىق شائىر - سەنئەتكارلىرىنى ئۆز ئەتراپىغا يىغىشنى ئارزۇ قىلاتتى. مەشھۇر خانەندە ھاپىز تەنسىن، مۇساۋۋىر (رەسسام) خوجا ئابدۇسەمەد، مەلىكۇششۇئەرا غەزەلىي، ئۇنىڭ تەربىيىسى بىلەن يۈكسەك ئورۇنغا كۆتۈرۈلگەن ۋە ھازىر «خەمىسە» يېزىۋاتقان فەيزىي فەيازىي ھەم پارس، ھەم ھىندى تىلىدا گۈزەل شېئىرلارنى يازغان، ئاجايىپ قوشاقلارنى توقۇغان خۇش چاقچاق راجە بىربال، شېئىرىي ئىستېداتى دادىسى بەيرەمخاننىڭكىدىن قېلىشمايدىغان ئابدۇراھمان — بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئەكبەر مەنۋىيەت گۆھەرلىرى دەپ ئاتايتتى. ئۇنىڭ سارىيىدا «نۇھرەتەن» يەنى «توققۇز گۆھەر» دېگەن ئىبارە مەشھۇر بولۇپ، پەن، ئەدەبىيات ۋە سەنئەتنىڭ ئەڭ يورۇق بۇ توققۇز يۇلتۇزى ئىچىدىن ئەبۇلفازلىمۇ ئورۇن ئالغانىدى. پېشقەدەم غەزەلىي ۋاپات بولغاندا، توققۇز گۆھەرنىڭ سەككىزى قالدى. لېكىن، «نۇھرەتەن» ئىبارىسى يەنىلا ئىستىمالدا قېلىۋەردى.

ئەكبەر بىر كۈنى ساراي سىرتىدا تامغا رەسىم سىزىۋاتقان يالاڭ ئاياغ ھىندى يىگىتىنى كۆرۈپ قالدى. يىگىتنىڭ قولىدا مۆجىزە باردەك، قول بارماقلىرىنىڭ بىر

نەچچىلا ھەرىكىتى بىلەن تامدا جانلىق رەسىملەر پەيدا بولاتتى. ئۆزىمۇ رەسىم سىزىشنى ياخشى كۆرىدىغان ئەكبەر يىگىتنىڭ يېنىدا توختاپ سۈرىدى:

— ئىسمىڭ نېمە؟

— دەسۋەنتە.

— نېمىشقا تامغا رەسىم سىزىسەن.

— قەغەز - قەلىمىم يوق.

ئەكبەر سۈرۈشتۈرۈپ بىلىدىكى، دەسۋەنتە كەمبەغەل بىر ھامالنىڭ ئوغلى ئىكەن. «رامايانا» ۋە «ماھاپخاراتا» داستانلىرىنىڭ ناھايىتى كۆپ جايلىرىنى يادقا بىلىدىكەن. ئەكبەرنىڭ ئۆزىمۇ بۇ داستانلارنى ياخشى كۆرەتتى. ئۇ دەسۋەنتىنى ساراي رەسساملارنىڭ سەردارى خوجا ئابدۇسەمەدنىڭ يېنىغا باشلاپ كەلدى:

— زېھنى ئۆتكۈر ئىكەن. بىر تەربىيىلەپ بېقىڭ، مەۋلانە.

دەسۋەنتە ئەكبەر ئويلىغاندىنمۇ بەكرەك ئىستېداتلىق بولۇپ چىقتى. ئۇنىڭ «ماھاپخاراتا» ۋەقەلىرىگە سىزغان رەسىملىرى ئەكبەرگە ئەڭ مەشھۇر رەسساملارنىڭكىدىنمۇ كۈچلۈكرەك زوق بەردى. شۇنىڭدىن كېيىنكى چارشەنبە ئاخشىمى ئۆتكۈزۈلگەن سەنئەتكارلار يىغىلىشىدا يىگىرمە ئىككى ياشلىق دەسۋەنتە ئەڭ يىتۈك مەنۇپىيەت گۆھەرلىرى «نۆھرەتەن» قاتارىغا قوشۇلدى. ئەكبەرنىڭ بۇ ھەقتىكى پەرمانىنى ئەبۇلفازل سەنئەت ئەھلىگە ئېلان قىلغاندا:

— گۆھەرلىرىمىز يەنە توققۇز بولدى، — دەپ سۆيۈندى.

شۇ كۈنى كۈي - قوشاقلار ئارىسىدا مۇشائىرەمۇ

بولدى، يېشى يۈزدىن ئاشقان شائىر قاسىم كاھىي ئۆزىنىڭ «پىلنامە» دېگەن شېئىرىنى ئوقۇپ بەردى.

ئەكبەرنىڭ پىلىنى ياخشى كۆرۈشى، پىلباقارلىق قىلغانلىقى كۆپچىلىككە مەلۇم ئىدى. كاھىي ئۆزىنى ئۇزاق ئۆمۈر كۆرىدىغان پىللارغا ئوخشاشقان، ئەكبەرنى بولسا شۇ پىللارنىڭ مېھرىبان باققۇچىسىغا ئوخشاشقاندى.

(ئۈستۈمدە پىلبانىم ئولتۇرمىسا، مەنمۇ شۇ پىلغا ئوخشاش بارغان يېرىمدە بېشىمغا توپا چېچىپ ئىزىمدىن چىقمەن. پىلبانىم بېشىمدا ئولتۇرۇپ قامچىسىنى ئوينىتىپ مېنى چاپتۇرسا، ئۇنىڭغا مۇھەببىتىم ھەسسىلەپ ئاشىدۇ.)

ئەكبەر بۇ تۆت مىسرانى ئاڭلىغاندا زوقلىنىپ تازا كۈلدى. پىلغا ئوخشاش يۈز ياشتىن ئاشقان بۇ ئادەمدە ھېلىمۇ بالىلاردەك بىر خىل مەسۇملۇك بار بولۇپ، شېئىردا پىلغا ئوخشاش ئۆز بېشىغا توپا چېچىشنىڭ سەۋەبىمۇ ناھايىتى چىرايلىق ئىپادىلەنگەنىدى. پىلنىڭ ياخشى كۆرگەن پىلبانغا قانچىلىك مۇھەببەت قويغىنىنى شېئىرىي يول بىلەن ئىپادە قىلىۋاتاتتى.

ئەسلىي سەمەرقەنت تەرەپلەردىكى ئاق دەريا ۋە قارا دەريا ئارىلىقىدىكى مىيانقالدا تۇغۇلۇپ ئۆسكەن قاسىم كاھىي يىگىتلىك چاغلىرىدا ھېراتتا ياشىغان، ئەلىشىر نەۋائى ۋە ئابدۇراھمان جامىلارنىڭ سۆھبىتىگە قاتناشقان شائىر ئىدى. ھازىر پايتەختتە ئۇنىڭدىن قېرى ئادەم يوق. قەمەرىيە ھېسابى بويىچە بىر يۈز ئون سەككىز ياشقا كىرگەن بۇ ئادەم ئۆمۈر بويى ئۆيلەنمەي بويتاق ئۆتتى. كاھىينىڭ ئۇزۇن ساقىلى پاخىدەك ئاپئاق، ئاندا - مۇندا قالغان چىشلىرى

ئۇزۇلۇپ، مىلىكىگە تەڭلىشىپ قالغان، جۇغمۇ كىچىكلەپ كەتكەنىدى. شۇ ياشتىكى ئادەمدىن بۇنداق شېئىر چىقىشى كۈتمىگەن ئادەملەر، ئۇنىڭ ھەر بىر بېيىتىگە قايىل بولۇپ، ئولتۇرغان جايلارىدا تەۋرىنىپ قويۇشتى.

(مەست پىلغا ئوخشاش ھەر زامان جۇشۇ خۇرۇش قىلغۇم كېلىدۇ. يوشۇرۇن سىرلىرىمنى ئاشكارا قىلغۇم كېلىدۇ. لېكىن، يەنە ئىيتىمەن: ئىشقىنىڭ پىنھان ھادىسى خۇشراقتۇر، پىللار كەبى تىلىمنى يىغىپراق يۈرگىنىم ياخشىراقتۇر.)

شۇ ياشتىكى ئادەمنىڭ مەست پىلدەك چۇقان - سۈرەن سالماقچى بولغانلىقى، لېكىن يەنە پىللارغا خاس ۋەزىمىنلىك بىلەن تىلىنى يىغىپ يۈرگەنلىكى، ئەكبەرنىڭ شېئىردىن ئېلىۋاتقان زوقىنى يەنە بىر دەرىجە ئاشۇردى. ئۇ ئۆزى ھەققىدىكى ئاشكارا ماختاشلار ۋە مەدھىيىلەرنى كۆپ ئاڭلىغانىدى. بۇ يەردىكى شېئىرىي ئىففەت، كەمتەرلىك ۋە گۈزەل بىر تەبەسسۇم ناھايىتى ياققانلىقى ئۈچۈن:

— مەۋلانە، يەنە بىر ئوقۇسىڭىز! — دەپ شېئىرنى ئىككىنچى قېتىم ئاڭلىدى. كېيىن ئۇنىڭدا بىرەر نۇقساننىڭ يوقلۇقىنى، ھەر بىر سۆزنىڭ گۆھەردەك تاللانغانلىقىنى ماختىدى ۋە ئەبۇلغازلغا قاراپ دېدى، — بىر يۈز ئون سەككىز ياشتا شۇنچىلىك مۇكەممەل شېئىر يېزىش كەمدىن - كەم ئۇچرايدىغان مۇجىزىدۇر. مەۋلانە كاھىنىنىڭ قەدەملىرى تەۋەررۈك. ساراي دەۋۋازىسىدىن مۇشۇ يەرگە كەلگۈچە نەچچە قەدەم قويغان بولسا، ھەر بىر قەدەمگە يۈز رۇپىيەدىن ئىنئام بېرىلسۇن! بۇنىڭدىن كېيىن ساراياغا ھەر بىر قېتىم كەلسە، مىڭ رۇپىيە بېرىپ تۇرۇلسۇن.

مۇشائىرە بولغان جايدىن ساراي دەرۋازىسىغىچە يۈز قەدەمدىن ئارتۇق كېلەتتى. ساراي شائىرلىرىدىن ھېچقاندىقى ھېلىغىچە بۇنداق قىسقا شېئىر ئۈچۈن ئون مىڭ رۇپىيە مۇكاپات ئالالىغان ئەمەس. قاسىم كاھىي تەزىم قىلىپ، بۇ ئىنئام ئۈچۈن ئەكبەرگە مىننەتدارلىق بىلدۈردى، ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈندۇر كۆڭلى يېرىم ئىكەنلىكى مەيۈسلۈك چىقىپ تۇرغان كۆزلىرىدىن بىلىنىپ تۇراتتى.

مۇكاپات ۋە جازا

ئەتىسى خەزىنە ئېچىلغاندا قاسىم كاھىي كېلىپ ئون مىڭ رۇپىيىنى ئېلىپ كېتىشى كېرەك ئىدى. لېكىن، ئارىدىن بىر ھەپتە ئۆتتى، مويسىپىت شائىر ساراغا قايتا كەلمىدى. ئەكبەر ئۇنى كېسەل بولۇپ قالدىمىكىن دەپ، ئەبۇلفازلى خەۋەر ئېلىشقا ئەۋەتتى. قاسىم كاھىي كىچىككىنە باغلىق ھويلىدا تۇراتتى. ئۆي ئىشلىرىنى قىلىدىغان ماشگۈرۈچ ساقاللىق بىر خىزمەتچىدىن باشقا ھېچ كىشى يوق ئىدى. ئەبۇلفازل ئۇنىڭ تەكچىلىرى لىق كىتابلار بىلەن تولغان خانىسىگە كىرىپ، ھال - ئەھۋال سورىدى: — نېمىشقا ھېلىغىچە خەزىنىدىن مۇكاپاتنى ئالمىدىڭىز؟

— ئۈنچە پۇلنىڭ ماڭا نېمە كېرىكى، جانابىي ۋەزىر؟ يا مىراسخورۇم بولمىسا!... مەن ئۇ شېئىرنى مۇكاپات ئۈچۈن يازغان ئەمەس.

— ئېھتىمال، ياشقا تىلىكىڭىز باردۇر؟ ئېيتىڭ، مەن ھازىرلا ھەزرەتكە يەتكۈزەي.

قاسىم كاھىيىنىڭ ئۇدۇل چىشلىرى ئاللىقاچان تۆكۈلۈپ، لەۋلىرى ئىچكىرىگە پېتىپ كەتكەن، ئۇچى سەل قايرىلغان ئۇزۇن بۇرنى ئېگىلىپ چۈشۈپ، لەۋلىرىگە تېگىي دەپ قالغانىدى.

— مەن يېشىمنى ياشاپ بولغانمەن، ماڭا مال -

دۇنيادىن كۆرە ئىمان - ئېتىقاد ئەزىزىدەك. نەۋائىدەك، جامىدەك ئۇلۇغ سېمالارنى كۆرگەنمەن. ئۇلار دىنىي ئاداۋەتلەرنى قانداق يوقىتىشنىڭ يولىنى ئىزدەپ تاپالماي كەتكەنىدى. ئەكبەر ھەزرەتلىرى تۈرلۈك ئېتىقادلارنى تەڭ كۆرۈپ، سۈلھى كۈللى (ھەممەيلەن ئىناق بولۇش) نى ئېلان قىلىش بىلەن ھازىرغىچە تېپىلمىغان يېڭى بىر يولنى كەشىپ قىلدى. مەن ئۆمرۈمنىڭ ئاخىرىدا ئەنە شۇ يولدىن مېڭىپ ئۆتمەكچىمەن. ئەگەر ھەزرىتىم مېنى ئۆزىگە سادىق مەسلەكداش دەپ بىلسە، پېقىر ئۈچۈن ئەڭ ئالىي مۇكاپات شۇ بولغاي!

ئەبۇلفازلدىن بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان ئەكبەر: — مەۋلانە كاھىنىنىڭ بۇ جاۋابىدىن بېشىمىزنىڭ كۆككە يەتكىنىنى بېرىپ ئېيتىڭ، — دېدى، — ئەگەر خالىسا، پەيشەنبە كۈنى يېقىن مەسلەكداشلىرىمىزنىڭ ئولتۇرۇشىغا مەرھەمەت قىلسۇن!

فەتھ بېغىنىڭ تىللەكارى مېھمانخاننىسىغا خۇپتەن مەزگىلىدە يىغىلىدىغان شەيخ مۇبارەك، راجە بىربال، ئەبۇلفازل، ئۇنىڭ شائىر ئاكىسى فەيزىي، ئەزىز كۆكە، ئابدۇرەھىم خانى خانانلار قاتارىغا نۆۋەتتىكى پەيشەنبە كۈنى قاسىم كاھىمۇ كېلىپ قوشۇلدى.

— مەۋلانە، — دەپ ئەكبەر ئەڭ ئاۋۋال ئۇنىڭغا مۇراجىئەت قىلدى، — سىز ئاجايىپ شېئىرىي مۇئەممىلار يازدىڭىز، بىزنىڭ ئالدىمىزدا مۈشكۈل ھاياتىي مۇئەممىلار (مەسىلىلەر) تۇرۇپتۇ، بىز سۈلھى كۈللى ئېلان قىلىپ بىرلەشتۈرمەكچى بولغان تۈرلۈك ئىمان - ئېتىقادلار گويىكى مۇستەقىل قېيىقلاردەك ھەر بىرى ئالاھىدە ئۈزۈپ

ئۆگەنگەن. شۇنداق ماقال باركى، ئىككى قېيىقنىڭ بېشىنى تۇتقان ئادەم غەرق بولىدۇ، رەقىبلىرىمىز بىزنىمۇ غەرق قىلماقچى. مەۋلانە، سىز كۆپنى كۆرگەن ئادەم، بىزگە مەسلىھەت بېرىڭ.

— پېقىردىن مەسلىھەت سورىغىنىڭىز ئۈچۈن تەشەككۈر، ھەزرىتىم! يەتمىش يىل تۇران، خۇراسان، كابۇلدا ياشىدىم، ئەللىك يىلدىن بېرى ھىندىستاندا ئىستىقامەت قىلماقتىمەن. ئەقلىمگە كەلگىنىمدىن بۇيان، مەن جاھان كېزىپ، گام ئادىشىپ، گام توغرا يول تېپىپ يۈرۈپ روھىم يايىرايدىغان بىر مەنىۋى مەنزىل ئىزدىدىم. ئاخىر يېشىم يۈزدىن ئاشقاندا، يېتىپ كەلگەن ئەڭ ئالىي مەنىۋى مەنزىلىم — سىز ھازىر رەھبەرلىك قىلىۋاتقان تەۋەررۈك زامان بولدى. ئۆمۈر بويى مېنى روھانىيلار ئىستىبداتى قىيناپ كەلگەنىدى. سىز بۇ ئىستىبداتنى يوقاتقىنىڭىزدىن بۇيان، روھىم يايىراپ يۈرۈۋاتىمەن. ئەمما، بۇ ئىستىبداتنىڭ كۈچى بىلەن كۈن كۆرۈۋاتقان، باي بولغان، مەرتىۋىسىنى ئۆستۈرگەن چوڭ بىر گۇرۇھ ئۆلىما، موللا — ئىماملار بار. ئۇلار ئۈچۈن بىدئەد ۋە خۇراپات گويىكى پارتلاتقۇچ سېلىنغان ئامبار. شۇنداق بىر تەييارلىق كۆرۈش لازىمكى، يېڭى تەلىماتىڭىز ئېلان قىلىنغاندا، دۈشمەنلىرىڭىز ئۇنىڭ ئۇچقۇنلىرى بىلەن پارتلاتقۇچ قاچىلانغان ئامبارنى پارتىلتالمايدىغان بولسۇن. — رەھمەت سىزگە، مەۋلانە. مېنىڭ دىلىمدىكى گەپنى ئېيتتىڭىز! — دىدى ئەكبەر، — پەقەت ئىچكىرىدە ئەمەس، قوشنا مەملىكەتلەردىمۇ رەقىبلىرىمىز بىزنىڭ خۇدادىن قايتقانلىقىمىز ھەققىدە دادلاپ يۈرمەكتە. ئىراندىن

سەفەۋىيلەر، تۇراندىن شەيبانزادىلەر بىزگە ئەلچى ئەۋەتىپ: «ئىسلامدىن ۋاز كەچكىنىڭلار راستمۇ؟» دېگەن مەنىدە سوئال سوراۋاتىدۇ. بىزمۇ ئۇلارغا ئەلچى ئەۋەتىپ: «ئەلھەمدۇلىللا مۇسۇلمانمىز» دېگەن مەزمۇندا جاۋاب يازدۇق. بىزگە قارشى كۆتۈرۈلگەن ئۇرۇش - تالاشلار تېخىچە بېسىلمىدى. ۋىلايەتلەردىن كېلىۋاتقان مەخپىي ئاخباراتلار ۋەزىيەتنىڭ ناھايىتى مۇرەككەپلىكىدىن بېشارەت بەرمەكتە. شۇڭا، يېڭى تەلىماتنى چوڭ تەييارلىق بىلەن قۇلاي بىر ۋەزىيەت كەلگەندە ئاندىن يولغا قويغىلى. ھازىرچە ئۇنى مانا شۇ سورۇندىكىلەر ئۆز دىلىمىزغا چوڭقۇر ئورنىتايلى. ئاخىر چىن ئىخلاى - ئېتىقاد دىلدا ياشىشى كېرەككۇ.

— ھەق راست! — دېدى ئەبۇلفازل.

ئەمدى شەيخ مۇبارەكمۇ ئەكبەرنىڭ كېيىنكى پىكرىگە قوشۇلۇشقا مەجبۇر بولدى.

ئەكبەر ئۆز مەسلەكداشلىرىغا مۇكاپات بەرگەن ئاشۇ كۈنلەردە شەيخ ئابدۇنەبى ئۇنىڭ قەھرىگە ئۇچرىدى.

بەش قولىنى تەڭلا ئاغزىغا سالغان بۇ بەدەننىيەت شەيخنىڭ ۋەخپىلەردىن چۈشكەن ۋە ھەج قىلغۇچىلار ئۈچۈن ئاجرىتىلغان پۇللارنىڭ بىر قىسمىنى ئۆز ساندۇقىغا سېلىۋالغانلىقى ئېنىقلاندى. جىنايەتلىرى بويىنچا قويۇلغاچقا، ئەكبەر ئۇنى قاماققا ئالدى. تۈرمىدىمۇ شەيخ ئابدۇنەبىنىڭ دۈشمەنلىرى بار ئىكەن. قىساسكارلار بىر قارۋۇلنىڭ ياردىمىدە كېچىسى تۈرمىگە باستۇرۇپ كىرىپ، شەيخ ئابدۇنەبىنى تاش بوران قىلىپ ئۆلتۈرۈۋەتتى. ئەنسارى ۋە شەيخ ئابدۇنەبى باشقۇرۇشىدىكى ئۆلىما،

قازى، مۇتەئەسسىپلەر يېپى ئۈزۈلگەن تەسۋى دانىلىرىدەك
ھەر قايسى تەرەپلەرگە چېچىلىپ كەتتى. ئۇلار ساراسىمە ۋە
غۇلغۇلا ئىچىدە قالغانىدى. جىزىيە سېلىقى ئېلىپ بېيىشقا،
مەجۇسىيلەرنى ئېلىپ - سېتىشقا ئىمكان بېرىدىغان دىنىي
ئىستىبات بىنالىرى خۇددى يەر تەۋرەشكە دۇچ كەلگەن
ئەسكى ئۆيلەردەك بىرمۇ بىر غۇلاپ چۈشۈشكە باشلىدى.

ئۈچ پەزىلەت

ياۋروپالىق ئانتونى مانسېررەتنىڭ سارايدا ئىشقا ئېلىنغانلىقى ۋە شاھزادىلەرگە دەرس بېرىۋاتقانلىقى ئەتراپتىكى ۋىلايەتلەرگە: «پادىشاھىمىز ئوغۇللىرىنى ناسارالار دىنىغا كىرگۈزۈپتىمىش!» دېگەندەك ۋەھىمىلىك خەۋەر بولۇپ تارقالدى. ئەكبەر بۇ گەپلەرنى تىنچىتىش ئۈچۈن، دىپلوماتىيە دېگەننىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرىدىغان مەخسۇس مۇراجىئەتنامە يازدۇرۇپ، ئۇنى ھەممە شەھەر - يېزىلارغا ئاڭلىتىشنى بۇيرۇدى.

«بىز ھىندىستاندىكى بارلىق خەلقنىڭ ئىچكى ئۇرۇشىنىز، تىنچ ياشىشنى مەقسەت قىلغان ھالدا، ھەر قايسى جەھەتلەردىن چىقارغان مۇراجىئەتنامىدا، ئادەملەرگە تىنچلىق، ھاكىمىيەتكە خەۋپسىزلىك، بارلىق ئىمان - ئېتىقادلارغا باراۋەر ھۆرمەت قىلىشنى لايىق تاپتۇق!»

ئەكبەر ئۆزىنىڭ بۇ شوئارىغا قانداق ئەمەل قىلىدىغانلىقىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن، ھەر كۈنى ئەتىگەندە ئۇپۇق كەينىدىن كۆتۈرۈلۈۋاتقان قۇياشنى تەزىم قىلىپ كۈتۈۋالاتتى. ئاتەشپەرەسلەرنىڭ بۇ ئادىتى تاغلىق رايونلاردا ياشايدىغان قەبىلىلەردە ھازىرغىچە ساقلىنىپ تۇرۇۋاتاتتى.

گۇجارەتلىك ئاتەشپەرەس مېخېرجى ئەكبەرگە ئۈچ پۇپۇكلۇك، چىرايلىق بىر كەمەر تەقدىم قىلغانىدى. كەمەردىكى ئۈچ پۇپۇك پەزىلەتنىڭ بەلگىسى ھېسابلىناتتى.

بۇنىڭ بىرى، «پىندارى خوپ»، يەنى ياخشى ئوي — نىيەت؛ ئىككىنچىسى، «گۇپتارى خوپ»، يەنى ياخشى گەپ — سۆز؛ ئۈچىنچىسى، «كرادى خوپ»، يەنى ياخشى ئىش — ئەخلاق ئىدى. بۇ ئۈچ پەزىلەت بىر كەمەرگە باغلىنىپ، ئىنسان بىلەن بىللە تۇرسا، ئوي — خيال، گەپ — سۆز، ئىش — ئەخلاق بىر — بىرىدىن ئايرىلىپ كەتمەسە، مۇراد — مەقسەتكە يەتكىلى بولىدىغانلىقى، ئەكبەر ئىنتىلىدىغان ئەڭ يۇقىرى مەنئىيە يۈكسەكلىك ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ئۈچ پۈپۈكلۈك كەمەرنى چارشەنبىدىن ئىبارەت بۇ مۇراد بەخش كۈندە بېلىگە باغلاپ يۈرەتتى. ھىندىلار پېشانىسىگە قويۇپ يۈرىدىغان تىلەك — قىزىل خالىمۇ ئەڭ ئىزگۈ نىيەتلەرنىڭ تىمسالى ھېسابلىنىدۇ. ئەكبەر ھىندىلارنىڭ ئىمان — ئېتىقادلىرىنىمۇ ئەستايىدىل ھۆرمەت قىلىدىغانلىقىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن، سەيشەنبە كۈنى ھىندىچە كىيىنىپ، پېشانىسىگە قىزىل خال — تىلەك قويدۇرغان ھالدا سارايدا كۆپچىلىك بىلەن كۆرۈشىدىغان بولدى.

بۇ ئىش مەملىكەت ئاھالىسى ئىچىدە: «پادىشاھ ھىندى دىنىنى قوبۇل قىپتۇمش» دېگەن گەپكە ئايلاندى، شامالەك تېز تارقىلىپ كەتتى. بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان ھىندىلار خۇشال بولۇشۇپ، ئەكبەرنى «ماخاگورا»، يەنى، «ئۇلۇغ پىر» دەپ ئەزىزلىگەنسېرى، مۇتەئەسسىپ شەيخلەر ئۇنى مەجۇسسىي بولۇپ كەتتى، دەپ خەلقنى ئىشەندۈرۈشكە ئۇرۇندى.

ئىسيان

بىرچاغلاردا شەيخ ئەنسارنىڭ تەرەپدارى بولغان ۋە ئەگرە، جائۇنپۇرغا سۈرگۈن قىلىنغان شەيخ مۇھەممەد يەزدىي گانگ دەرياسى بويىدا ئەكبەرگە قارشى ئىسيان كۆتۈرۈشكە باشلىدى. ئۇ ئۆلىما ۋە شەيخلەر نامىدىن پەتۋا يېزىپ، ئەكبەرئى «دەھرىي»، «مەجۇسى»، «ئاتەشپە-رەس»، «مۇرتەدە» دەپ، ھەرخىل مۇقامدا ئەيىبلىدى، «بۇنداق ئادەملەر مۇسۇلمان دۆلىتىگە پادىشاھ بولالمايدۇ»، دەپ جائۇنپۇردىكى مەسچىتتە ۋەز ئېيتتى. ئۇنىڭ ۋەزلىرىگە كۆپچىلىك قوۋملارمۇ قوشۇلغاندىن كېيىن، مۇھەممەد يەزدىي ئەكبەرنىڭ كابۇلىدىكى ئىنىسى مۇھەممەد ھەكىمگە ئادەم ئەۋەتتى. مۇھەممەد ھەكىممۇ ئەكبەرنىڭ «سۈلھى - مۇرەسسە» سىگە قارشى تۇرىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ، ئىسيانچىلار تەرەپتە تۇرىدىغانلىقىنى ئىپادىلىگەنلىكتىن، مۇھەممەد يەزدىي جائۇنپۇردىكى جامە مەسچىتىدە خۇتبە ئوقۇغاندا ئەكبەرنىڭ نامىنى ئاتاشنى ئەمەلدىن قالدۇردى، ئۇنىڭ ئورنىغا مۇھەممەد ھەكىمنى ھىندىستان پادىشاھى دەپ ئېلان قىلىپ، نامىنى خۇتبىگە قوشۇپ ئوقۇشنى يولغا قويدى.

بىھار ۋە بەنگالەدە دۆلەت مەركىزىدىن ئايرىلىپ چىقىشقا ۋە مۇستەقىل ھاكىمىيەت قۇرۇشقا تەشنا بولۇپ يۈرگەن ئافغان ئەمىرلىرى بار ئىدى. ئۇلار دەرھال مۇھەممەد يەزدىي

باشلىغان ئىسيانغا قوشۇلدى.

مۇھەممەد يەزدى بۇ خەۋەرلەرنى ئۆز تەرەپدارلىرىنىڭ ياردىمى بىلەن گۇجارەتكە، مەلۇنگە، پەنجاپ ۋە كابۇلغىچە تارقاتتى. بۇ ۋىلايەتلەردىمۇ ئەكبەرنى دەھرىي دەپ ئىشىنىدىغانلار كۆپ ئىدى. ئەمدى ئۇلارنىڭ ئارىسىدىمۇ ئەكبەرنى تەختتىن چۈشۈرۈش توغرىسىدىكى ۋەزىلەر، مۇسۇلمانلارنى غازاتقا چاقىرىدىغان خىتابلار ياغراشقا باشلىدى.

گۇجارەتتە ھازىرغىچە ئەكبەرگە قارشى ئۇرۇش قىلىپ يۈرگەن مۇزەففەر شاھمۇ ئەكبەرنىڭ ئورنىغا ئۇنىڭ ئىنىسىنى تەختكە چىقىرىش كويىغا چۈشۈپ، كابۇلغا مەخسۇس ۋەكىل ئەۋەتتى. تۇراندكى ئابدۇللاخاننىڭ كابۇلغا ئەۋەتكەن ئەلچىلىرىمۇ پەقەت مۇھەممەد ھەكىمىلا ھىندىستان پادىشاھى بولۇش كېرەكلىكىنى ئۇنىڭ قۇلىقىغا قويدى.

ئۇزاقتىن بۇيان مۇشۇ مەقسەتنى كۆزلەپ يۈرگەن مۇھەممەد ھەكىم چوڭ قوشۇن توپلىدى - دە، دىندىن چىققان ئاكىسىغا قارشى جەڭ ئېلان قىلىپ، ھىندىستان تەرەپكە يۈرۈش باشلىدى.

ئەكبەر ئۆزى قوزغىغان مەنبۇى زىلزىلە، ئۇنىڭ تاجۇتەختىنىمۇ تەۋرىتىشكە باشلىدى، شۇڭا ئۇ يەردە چىڭ تۇرۇش تەس بولۇپ قالدى. سارايدا ۋەھىمە باشلاندى. ئەكبەر ئەڭ سادىق ئادەملىرىنى يىغىپ:

— كىمنىڭ ھەقىقىي دوست ئىكەنلىكى ئەمدى بىلىنىدۇ! — دېدى.

ئادەرمال بىر قىسىم قوشۇن باشلاپ بهارغا، ئەزىز كۆكە گۇجارەتكە، مەن سىنخ پەنجاپقا يول ئالدى. ئەكبەرنىڭ ئۆزى بولسا، ئەڭ چوڭ خەۋپ ھېسابلىنىدىغان مۇھەممەد ھەكىمگە قارشى قوشۇن تارتىپ ئاتلاندى.

پارچىلانغان ھەقىقەت

ئەكبەردىن تۆت ياش كىچىك ئىنىسى مۇھەممەد ھەكىم مىلادىيە 1581 - يىلى پەنجاپقا يىگىرمە بەش مىڭ ئەسكەر بىلەن باستۇرۇپ كىردى. بۇ يەردە ئۇنى ئەكبەرنىڭ ئىسلاھاتلىرىدىن نارازى بولغان شەيخلەر ۋە ئۇلارنىڭ قوۋملىرى قۇچاق ئېچىپ كۈتۈۋالدى. مۇھەممەد ھەكىم لاھورنى بىراقلا ئىشغال قىلىش ئارزۇسىدا ئىدى. مەسچىتلەردە شاۋقۇن - سۈرەن كۆتۈرۈلۈپ، ئەكبەرنى دىنىيلىقتا ئەيىبلەپ يۈرگەن ئىماملار مۇھەممەد ھەكىمنى ئاللىقاچان پادىشاھ دەپ ئېلان قىلىپ، نامىنى خۇتبىگە قوشۇپ ئوقۇتماقچى بولغانىدى. لېكىن، پەنجاپ ئاھالىسىنىڭ كۆپچىلىكى بۇ دىنىي ئىسيانغا قوشۇلماي، سۈكۈت قىلىپ تۇرۇۋالدى. چۈنكى، پەنجاپتىمۇ مۇسۇلمانلارغا قارىغاندا غەيرىي دىندىكىلەر كۆپ ئىدى. ئۇلار جىزيە سېلىقىنىڭ بىكار قىلىنغانلىقىدىن خوشال ئىدى، ئەكبەرنىڭ بارلىق ئىمان - ئېتىقادلارنى باراۋەر قىلىشقا تىرىشۋاتقانلىقى كۆپچىلىككە ماقۇل كەلگەنىدى.

رەۋى دەرياسىنىڭ ئېگىز قىرغىقىدا تۇرغان ۋە كېيىنكى ئون يىل ئىچىدە تامللىرى قايتىدىن مۇستەھكەملەنگەن لاھور قەلئەسىنى مەن سىنخ باشلىق قورۇقچى ئەسكەرلەر ئىچكىرىدىن مەھكەم توسۇۋالدى. بۇ چاغدا، ئەكبەر يىگىرمە بەش مىڭ ئاتلىق ئەسكەر، بەش مىڭ

پىل، ئون مىڭ پىيادە ئەسكەر بىلەن دېھلى ۋە پەنىپەتتىن ئۆتۈپ، پەنجاپقا يېقىنلىشىشقا باشلىدى.

مانسېررەتې بولسا شاھزادىلەرگە تىل ئۆگىتىشتىن كېيىن، ۋاقتى چىققاندا چېدىردا ئولتۇرۇپ ئەسلىمە يېزىپ تۇراتتى. ئۇ ھازىرغىچە ھېچبىر پەرەڭ ئۆز ئۆمرىدە كۆرمىگەن جايلارنى كۆرۈۋاتقانلىقى، ئەكبەردەك ئۇلۇغ سەركەردىنىڭ ھەربىر يۈرۈشلىرىگە قاتناشقانلىقى ئۈچۈن ئۆز تەلىپىدىن مەمنۇن ئىدى.

ئەكبەر ئۇستازلارنى ھەر ھەپتىدە بىر قوبۇل قىلىپ، ئۇزاق سۆھبەتلىشەتتى. مانسېررەتې پەقەت بىر نەرسىنى ئەپسۇس ئىچىدە قەلەمگە ئالدى: «ئەكبەر ھەزرىتى ئىيسانىڭ دادىسى يوقلۇقىغا، بۇۋى مەريەمنىڭ ئاسماندىكى ئىلاھىي روھتىن ھامىلىدار بولغانلىقىغا ئىشەنگىلى ئۈنمىدى».

مانسېررەتېنىڭ پۈتۈن ئېتىقادى مۇقەددەس ئاتا، مۇقەددەس ئوغۇل ۋە روھلۇقۇددۇس بىرلىكىگە ئاساسلانغانىدى. چوقۇنغاندا بېشىغا ۋە ئىككى يەلكىسىگە ئۈچ بارماقنى تەگكۈزۈشمۇ شۇ ئۈچلۈكنى تەن ئېلىشتىن كېلىپ چىقاتتى. بىراق، ئەكۋەۋىۋە ۋە مانسېررەتېنىڭ ئاي - يىللاپ كاتولىك دىنىنى جان - جەھلى بىلەن تەرغىب قىلغىنىغا قارىماي، ئەكبەر بۇ ئۈچلۈكنى «ئەپسانە» دەپ ئاتىدى ۋە ئېتىراپ قىلمىدى.

— دادىسىز پەرزەنت بولۇشى مۇمكىن ئەمەس! — دەپ تۇرىۋالدى ئەكبەر.

— لېكىن، بىز كەلتۈرگەن كىتابنى كۆزىڭىزگە سۈرتۈپ، سۆيۈپ قوبۇل قىلغانىدىڭىزغۇ، ھەزرىت ئالىيلىرى! — دەيدى ئەكۋەۋىۋە ئىلتىجا بىلەن، — ئەمدى

مۇقەددەس ئۈچلۈكنىمۇ تەن ئېلىپ، بىر قېتىم چوقۇنغان بولسىڭىز، بىز مۇرادىمىزغا يەتكەن بولاتتۇق.

— كىتاب - جاھالەتنى يورۇتقۇچى چىراغدۇر، — دېدى ئەكبەر، — شۇنىڭ ئۈچۈن، مەن ئۇنى ئاندىن ئەزىزلەپ كۆزۈمگە سۈردۈم. يەتتە ئىقلىمدىن كەلگەن ھەقىقەت ئىزدىگۈچىلەر بىلەن ئىبادەتخانىدا يىللاپ - يىللاپ سۆھبەتلەشتىم. ھەقىقەتنىڭ تۈرلۈك ئەللەردە تۈرلۈك قىياپەت بىلەن، ئايرىم - ئايرىم ياشاۋاتقانلىقى ماڭا ئەمدى ئايان بولدى. مەن بۇ پارچە ھەقىقەتلەرنى بىر كۆڭۈلدە بىرلەشتۈرمەكچى بولۇپ، «سۈلھى كۈلى» سىياسىتىنى يولغا قويۇۋاتىمەن. چوقۇنۇش بولسا، پەقەت ھەقىقەتنىڭ بىر بۆلىكىنىلا ئېتىراپ قىلغانلىق، يەنى سۈلھى كۈلىدىن چېكىنگەنلىك بولىدۇ!

ئەكبەرنىڭ بۇ گەپلىرى دىندار مانسېررەتېگە گۇمانخورلۇق ۋە دەھرىيلىك بولۇپ كۆرۈندى. شۇڭا، ئۇ ئەسلىملىرىدە ئۇنى لاتىنچە «ئاتېئىست!» دېگەن سۆزلەر بىلەن چوقۇپ، قارىلاپمۇ قويدى.

مانسېررەتې خاتىرىلىرىنى ئەكبەرگە ئائىت تەسىراتلىرى بىلەن تولدۇرۇپ تۇراتتى، يېزىۋاتقان ئەسلىملىرى ياۋروپالىق ۋەتەنداشلىرى ئۈچۈن كۈتۈلمىگەن بىر يېڭىلىق بولىدىغانلىقىنى ئويلاپ، ھاياجانلىنىپ، شېرىن ئارزۇلاردا بولاتتى.

مانسېررەتې ئۆز يۇرتىنىڭ ئەڭ مەشھۇر ئادەملىرىدىن بىرىگە ئايلىنىشىنى خىيالغا كەلتۈرگەندە، ئىلھامى دولقۇنلىنىپ قەلىمىنى دەپتەر ئۈستىدە تېز - تېز ماڭدۇراتتى.

كابۇلغا يۈرۈش قىلىش

جاۋنپۇر ۋە بهاردا شەيخلەرنىڭ ئىسيانغا قوشۇلغان ئافغان ئەسكەرلەر خەزىنىدىن بېرىلىدىغان خىراجەتنىڭ ئازلىقىدىن نارازى بولۇپ يۈرگەنىدى. تادەرمال دەرھال ئۇلارنىڭ خىراجەتلىرىنى بىر يېرىم ھەسسە ئۆستۈرۈپ بېرىش ھەققىدە پادىشاھنىڭ نامىدىن پەرمان چۈشۈردى. ئەكبەر بۇ پەرماننى تەستىقلىدى. شۇنىڭدىن كېيىن شەرقتىكى كۆپچىلىك ئەسكەرلەر مۇھەممەد يەزدى باشچىلىق قىلغان خۇراپاتچىلار توپىلىشىغا قاتناشمىدى. يالغۇز قالغان خۇراپاتچىلار تادەرمالنىڭ قوشۇنىغا تەڭ كېلەلمەي تەسلىم بولدى. قازى كالان مۇھەممەد يەزدى ۋە ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىسى بولغان ئون نەچچە روھانىي قولغا ئېلىندى. تادەرمال ئۇلارنى كېمىلەرگە سېلىپ، سۇ يولى بىلەن ئەكبەرنىڭ ھۇزۇرىغا كەچۈرۈم سوراشقا ئەۋەتتى. گانگ دەرياسىدا پالاكەت يۈز بەردى - دە، كېمىدىكى مۇھەممەد يەزدى بىلەن ئۇنىڭ مۇرىتلىرى سۇغا غەرق بولۇپ ئۆلدى...

مۇھەممەد ھەكىم لاھورنى قامال قىلىشنى توختىتىپ شىمالغا قاراپ يول ئالدى. بۇخارادا ھاۋا توساتتىن ئىسسىپ تاغلاردىكى مۇزلار ۋە قارلار تەدرىجىي ئېرىشكە باشلىدى. مۇھەممەد ھەكىم ئۈچ - تۆت كۈن دەريا سۈيىنىڭ پەسىيىشىنى كۈتتى، ئەمما ئېقىم پەسىيىش

ئورنىغا كۆتۈرۈلۈپ، كېڭىيىپ كېتىۋاتاتتى. مۇھەممەد ھەكىمگە ئاكىسى دەريا تاشقىنىدىنمۇ قورقۇنچلۇق كۆرۈنەتتى. شۇڭا، ئۇ تەۋەككۈل قىلىپ قوشۇننى نەرسە تارتىپ ئېقىۋاتقان دەرياغا باشلاپ كىردى.

ھىندى دەرياسىنىڭ رەھىمسىز دولقۇنلىرى ئىچىدە ئۇنىڭ مىڭدىن ئارتۇق بەگ - ئەسكەرلىرى غەرق بولۇپ كەتتى. زور ئېقىن مۇھەممەد ھەكىمنىڭ ئۆزىنىمۇ قاينامغا تارتىپ كېتىۋاتقاندا، سۈچى يىگىتلىرى ئۇنى تەستە قۇتۇزۇپ قارشى قىرغاققا ئېلىپ چىقتى.

ئەكبەر ئۇنى تەقىپ قىلىش ئۈچۈن، نىلاب دەرياسى بويىغا يېتىپ كەلگەندە، ئىنىسى ئاللىقاچان كابۇلغا بېرىپ بولغانىدى. ئەللىك مىڭدىن ئارتۇق ئەسكەرنى ئاۋارە قىلىپ كابۇلغا بېرىپ يۈرمەسلىك ئۈچۈن، ئەكبەر دەريا بويىدا توختىدى - دە، ئىنىسىگە ئادەم ئەۋەتىپ ئۇنى شۇ يەرگە چاقىرتتى. لېكىن، گۇناھىنىڭ ئېغىرلىقىنى سەزگەن ئىنىسى ئۆزى كېلىشتىن قورقۇپ، ئون ئۈچ ياشلىق ئوغلى قەيقۇبادنى جاۋاب خەت بىلەن ئەۋەتتى. ئۇ: «مەن شەيتاننىڭ كەينىگە كىرىپ خاتا قىلدىم. ئەگەر ئەپۇ قىلسىڭىز، قالغان ئۆمرۈمنى كابۇلدا سىزگە ساداقەتمەنلىك بىلەن ئۆتكۈزسەم» دېگەن گەپلەرنى يازغانىدى. بۇ گەپلەرنىڭ ھىيلە ئىكەنلىكى سېزىلىپ تۇراتتى.

مۇھەممەد ھەكىم ھازىر سەراتان ئېيىدا يامغۇر ئەۋجىگە چىقىپ دەريا تاشقىنلاۋاتقانلىقىنى، ئەكبەرنىڭ قوشۇنى ھازىرچە شىمالىي قىرغاققا ئۆتەلمەيدىغانلىقىنى بىلەتتى. يامغۇر پەسلى تۈگىگۈچە كۈز كېلىپ، ھىندىقۇش تاغلىرىغا قار چۈشەتتى. ھەيپەر داۋىنى تاقىلاتتى. ئەكبەرنىڭ

كۆپچىلىك ئەسكەرلىرى سوغۇققا بەرداشلىق بېرەلمەيدىغان ھىندىستانلىق يىگىتلەر بولۇپ، پىللارمۇ قارلىق يولدا ماڭالمايتتى. ئەكبەر بۇنىڭغا قارىماي كابۇلغا قوشۇن تارتىپ كېلىدىغان بولسا، مۇھەممەد ھەكىمنىڭ ئۇنى يېڭىشى ئاسان بولاتتى. ئىنىسىنىڭ بۇ ھەيلىسىنى سەزگەن ئەكبەر:

— ياخشىلىق بىلەن يەشكىلى بولمايدىغان تۈگۈننى قىلىچ بىلەن كېسىشتىن باشقا يول يوق! — دېدى.

سەد ئېيىدا دەريا سۈيى سەل پەسىيىشى بىلەنلا، ئۇ پۈتۈن قوشۇننى شىمالىي قىرغاققا ئۆتكۈزدى.

مۇھەممەد ھەكىمنىڭ ئەسكەرلىرى كابۇل بوسۇغىسىدا مەن سىنخ بىلەن مۇرادىنىڭ ئون مىڭ كىشىلىك ئاتلىق قوشۇنى بىلەن قاتتىق جەڭ قىلدى. مەن سىنخنىڭ راجىپۇتلۇق يىگىتلىرى ۋە مۇرادقا تەشكىللەپ بېرىلگەن ئاتلىق جەڭچىلەر مۇھەممەد ھەكىم ئەسكەرلىرىنىڭ قارشىلىقىنى يېڭىپ كابۇلغا بىرىنچى بولۇپ كىرىپ كەلدى. ئارقىدىن ئەكبەرنىڭ ئۆزى قىرىق مىڭ ئەسكەر بىلەن كېلىۋاتاتتى. ئۇنىڭغا تەڭ كېلەلمەيدىغانلىقىنى سەزگەن مۇھەممەد ھەكىم قەلئەنىڭ ئېرىقى دەرۋازىسىدىن چىقىپ شىمال تەرەپتىكى تاغقا قاراپ قاچتى. يولدا ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ ئارقىغا قايتقان سىڭلىسى بەختىنىسا بېگىم ئېرى خوجا ھەسەن بەدەخشى بىلەن بىللە ئەكبەر كېلىپ چۈشكەن ئوتتۇرا باغقا باردى.

ئەكبەر سىڭلىسى بەختىنىسا بېگىمنى مۇھەممەد ھەكىمنىڭ ئورنىغا كابۇل ھۆكۈمرانى قىلىپ تەيىنلىگەندىن كېيىن، مەن سىنخ شەھەر باشلىقى ۋە لەشكەر بېشى بولدى. ئەكبەر ھىندىستانغا قايتىپ كەتكەندىن كېيىن،

مۇھەممەد ھەكىم تاغ ئارىسىدا سىڭلىسىغا ئادەم ئەۋەتىپ
يېلىنىپ - يالۋۇرۇپ كابۇلغا قايتىشقا رۇخسەت ئالدى.
لېكىن، مەن سىنخ ئۇنى ھۆكۈمەت ئىشلىرىغا يېقىن
كەلتۈرمىدى. ئەمىلىدىن چۈشۈپ، ھەممىنىڭ نەزەرىدىن
قالغان مۇھەممەد ھەكىم ئاۋۋالقىدىن بەكرەك ھاراققا
بېرىلىپ كەتتى. ئاخىرقى قېتىم ئىككى كېچە - كۈندۈز
بولۇشىغا ھاراق ئىچىپ، مەستلىكتە جان بەردى. بەختىنىسا
بېگىم بېرىپ كۆرگەندە، ئۇنىڭ جەستى كۆمۈردەك قارىداپ
كەتكەندى.

مەنۋى گۈلخان

ئون ئاي داۋاملاشقان كابۇل يۈروسى ئەكبەرنى ناھايىتى چارچاتقان، ئۇ پايتەختتىكى ئارامگاھلار، جىمجىت كۈتۈپخانا ۋە رەسىمخانىلارنى سېغىنغانىدى. ئۇ كابۇلدىن قايتىپ، فەتھپۇردا توختاپ، چالا قالغان كۆپ ئىشلىرىنى ۋە قۇرۇلۇشنىڭ بىناكارلىق ئالاھىدىلىكىنى كۆرسىتىدىغان باشقا ئۇنلاپ ئىشلىرىنى ئاخىرىغا يەتكۈزدى. ئىلگىرى قەد كۆتۈرگەن ھەيۋەتلىك بىنالار يېنىغا «پەنج مەھەل» دەپ ئاتالغان بەش قەۋەتلىك قەسىر، قىزلار ئۈچۈن سېلىنغان يېڭى مەكتەپ، مەرمەر كۆل ئوتتۇرىسىدىكى گۈزەل شاھ سۇپا، ھويلىدىكى ھەر بىر كاتەكچىسىگە ئادەم پاتىدىغان كەڭرى شاھمات مەيدانى ۋە ئەكبەرنىڭ بىناكارلىق قابىلىيىتىنى كۆرسىتىدىغان باشقا ئۇنلاپ ئابىدىلەر قوشۇلدى. فەتھپۇر قەلئەسى قۇرۇلغان چاغدا ئۇنى كېلىپ كۆرگەن ئىنگىلىز سەيياھى رالىف فىتچىنىڭ يېزىشىچە، ئەكبەرنىڭ يېڭى پايتەختى شۇ ۋاقىتتىكى لوندۇندىن ئىككى ھەسسە چوڭ ئىكەن. شۇنداق زور شەھەرنى مۇكەممەل بىر سەنئەت ئەسىرىگە ئوخشاش لايىھىلەپ، ئون بەش - يىگىرمە يىل ئىچىدە پۈتكۈزگەن بىناكارلارنى ئۇزاق يۇرتلاردىن كەلگەن كىشىلەر بىر كۆرۈپ كېتىشكە ئىنتىلەتتى. قىلىچخان ئەنجانى «دەربار» دەپ ئاتىلىدىغان قوبۇل كۈنىدە، ئەكبەرنىڭ ھۇزۇرىغا ئاق يۈزلۈك، قوڭۇر چاچ، گەۋدىلىك

بىر سەيياھنى باشلاپ كىردى. ئۆسۈك ساقىلىغا ئاق ئارىلىغان بۇ ئادەم، موسكۋالىق سودىگەر ماتۋېيېۋىچ كالىتىنىڭ ئوغلى ئاكىم ئىدى.

ئەكبەر يىراق يۇرتتىن كەلگەن مېھماننى قىزىقىش ئىچىدە قىزغىن قارشى ئالدى، ئاكىم ماتۋېيېۋىچ بېشىدىن شىلەپىسىنى ئېلىپ، ئۇنىڭغا تەزىم قىلدى.

ئاكىم ماتۋېيېۋىچ ئاق يىپەككە ئورالغان چوڭ كىتابنى ئىككى قوللاپ تۇتۇپ تۇراتتى:

— سىزنىڭ ھەممە خەلقلەرنىڭ كىتابلىرىغا ھۆرمەت قىلىدىغانلىقىڭىزنى بىزمۇ ئاڭلىدۇق. ئۇلۇغ بوۋىڭىز بابۇر شاھ باشلىغان ياخشى ئىشلارنى سىزنىڭ داۋاملاشتۇرۇۋاتقانلىقىڭىزدىن چەكسىز خۇشالمىز، بابۇر بوۋىڭىز مەملىكىتىمىز تارىخىدا تۇنجى بولۇپ موسكۋاغا ئەلچى ئەۋەتكەن، ئۇلۇغ ئەدىب بولغان بوۋىڭىزنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن بىز سىزگە روسىيىدىن بۇ كىتابلارنى سوۋغات قىلىپ ئېلىپ كەلدۇق.

— بۇ كىتابنىڭ نامى نېمە؟

— «ئاپوستول». ئىيسا پەيغەمبەرنىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك ئون ئىككى دوستى، خەلىپىسى بولغان. شۇلار بىزدە ئاپوستول دەپ ئەزىزلىنىدۇ. سىلەردىكى چاھارىارلارغا ئوخشاش.

— ئۇنداق بولسا بۇ تەۋەررۈك كىتاب ئىكەن! — ئەكبەر سوۋغىنى ئەزىزلاپ كۆزىگە سۈرتتى.

— پادشاھىڭلار كىم؟

— پادشاھىمىز ئىۋان گىروژنىي. ئۇ ھازىر قازان، ئاستىراخان خانلىقىنى ئەل قىلىش بىلەن بىند.

— جانابىي ئاكىم، بىزمۇ بىگۇناھ پەرشتىلەر ئەمەسمىز، بىزنىڭمۇ شەپقەتسىز ئۇرۇشلارنى قىلىپ، بىھۆدە قانلارنى تۆككەن ۋاقىتلىرىمىزمۇ بولدى. لېكىن، ھازىر شۇنداق خۇلاسگە كەلدىمكى، قىلىچ بىلەن كىشىلەرنىڭ دىلىنى يارا قىلىپ ئېرىشكەن غەلبە ۋاقىتلىق ئىكەن. ئۇنىڭدىن كۆرە ئادەملەرنىڭ قەلبىگە ياخشىلىق بىلەن يول ئېچىپ ئېرىشكەن غەلبىنىڭ ئۆمرى ئۇزاق بولىدىكەن.

— سىز مېنىڭ قەلبىمدىكى گەپنى قىلىدىڭىز، ھەزرىتى ئالىيلىرى. قاننى قان بىلەن يۇغىلى بولمايدۇ. تاجدارلار قىلغان شەپقەتسىزلىكلەر ئۈچۈن خەلق ئەيبىدار ئەمەس.

— ئەل - يۇرت ئارىسىدىكى ئۆزئارا ھۆرمەت ئوچاقتا ساقلىنىدىغان چوغقا ئوخشاش ھەمىشە مەۋجۇتتۇر. پازىل كىشىلەر شۇ چوغنى كۈل ئارىسىدىن ئىزدەپ تېپىپ، ئۇنىڭ ياردىمىدە زور گۈلخانلارنى يېقىشى مۇمكىن. بىز ھازىر ئادەم ئاتا پەرزەنتلىرىنى ئەنە شۇنداق مەنئى گۈلخان يورۇقى ئەتراپىغا توپلاش ھەرىكىتىدەمىز.

— بىزمۇ شۇ گۈلخان يورۇقىنى ئۇزاقتىن كۆرۈپ كەلدۇق!

ئەكبەر كىتابدارنى چاقىرتتى ۋە ئۇنىڭغا «بابۇرنامە» نىڭ يېڭى كۆچۈرۈلگەن بىر نۇسخىسىنى ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇدى. ئۇنى ئاكىم ماتۇيېۋچقا بېرىپ دېدى:

— سىزنىڭ بىزنى موسكاۋىيەدىن (موسكۋا) يوقلاپ كەلگەنلىكىڭىزنىڭ ئۆزى چوڭ قەدىردانلىقتۇر، جانابىي ئاكىم! ھەزرىتى بوۋىمىز مەملىكەتلىرىمىز ئارىسىدا شۇنداق قەدىردانلىق بولۇشنى ئۈمىد قىلىپ ئەلچى ئەۋەتكەنىكەن. رۇسلار دوستلۇقنىڭ قەدىرىنى بىلىدىغان ئەل ئىكەن.

بوۋىمىزنىڭ بۇ خەبەرلىك ئىشىنى ئۇنتۇماستىن، ئىسمىنى ئۆز ئادەملىرىگە قويۇپتۇ، قىشلاقلارنى بابورىنا دەپ ئاتاپتۇ. بۇ ماختاشقا ئەرزىگۈدەك پەزىلەتتۇر. سىز تۈركىي تىلىنى بىلىدىكەنسىز. شۇنىڭ ئۈچۈن «بابۇرنامە» نىڭ ئەسلىي تۈركچە نۇسخىسىنى سىزگە تەقدىم قىلدۇق.

ئاكىم مانتۇپبېيۇچ ئالتۇن ھەل مۇقاۋىلىق كىتابىنى ئېلىپ، ئەزىزلەپ كۆزىگە سۈرتتى - دە:

— مەن بۇ كىتابنىڭ شۆھرىتىنى پۈتۈن مەملىكىتىمىزگە يايىمەن، ۋەتەندىشىمىز ئافاناسى نىكىتىن يۈز يىل بۇرۇن بىز ئۈچۈن ھىندىستاننى ئاچقاندى. ئۇنىڭ «ئۈچ دېڭىزدىن ئېرىغا ساياھەت» ناملىق كىتابىدا، بىزنىڭ ھىندىستانغا بولغان خالىس قىزىقىشىمىز، سەمىمىي ھۆرمىتىمىز ئىپادىلەنگەن. بىز بەزى ياۋروپالىقلارغا ئوخشاش ھىندىستان ئەتراپىدىكى دېڭىزلارغا خوجايىنلىق قىلمايمىز، ئاراللارنى بېسىۋالماقچى ئەمەسمىز. پەقەت خالىس نىيەت بىلەن ھەمكارلىشىشنى خالايمىز.

— سىز ياۋروپا تىللىرىنىمۇ بىلىشىڭىز كېرەك - ھە؟
— ھەئە، بىلىمەن. دېڭىزدىن پورتۇگالىيە كېمىسىگە چۈشۈپ كەلدىم. ئەدەندە ھەزرىتى ھامىمىڭىزنى سىزگە قارشى قوزغاتماقچى بولغان كۈچلەر ئارىسىدا، پورتۇگالىلارمۇ يوشۇرۇن پامانلىق قىلىشتا تەجرىبىلىك بولۇپ كېتىپتۇ. خالىس خەيرخاھىڭىز سۈپىتىدە ئېيتىپ ئۆتمەكچىمەنكى، ئۇلار سىزنى ئۆز دىنىلىرىغا كىرگۈزۈپ، كېيىن پۈتۈن ھىندىستاننى مۇستەملىكە قىلىش ئارزۇسىدا.

ئەكبەر ئىستېھزا بىلەن كۈلدى:

— ئەمەلگە ئاشمايدىغان ئارزۇ! مەن بارلىق ئىمان -

ئېتىقادلارنى باراۋەر كۆرگەنلىكىم ئۈچۈن، پەرەڭلەرگە پايتەختتىن جاي بەردىم.

— ئەلۋەتتە، پورتۇگاللار ئارىسىدا ئادالەتپەرۋەر، ھالال ئادەملەرمۇ بار، لېكىن مەن ئۇلارنىڭ شەپقەتسىز قۇل سودىگەرلىرىنىمۇ كۆردۈم. ئۇلار ياۋروپانىڭ قۇل بازارلىرىغا بىچارە قارا تەنلىكلەرنى ئافرىقىدىن كېمىگە سېلىپ ئەكىلىپ، ئالتۇنغا ساتماقچى. سىز ھىندىستاندا قۇل بازارلىرىنى تاقىتىۋېلىپ، ئالىيچاناب ئىش قىپسىز، قۇللارنى ئازاد قىپسىز. ئەمما، ياۋروپالىقلار يېڭى تېپىلغان ئامېرىكا قىتئەسىدىمۇ قۇل بازارلىرى ئېچىپتۇ. ھەبەشىستانلىق يۈزمىڭلىغان قارا تەنلىكنى كېمىگە سېلىپ، ئامېرىكىغا ئاپىرىپ قۇل قىلىپ سېتىپتۇ. شۇ يول بىلەن بېھساب بايلىق توپلىشىپتۇ.

— ئادەمپۇرۇشلۇق بىلەن توپلانغان بايلىق — دۇنيادىكى ئەڭ ھارام بايلىقتۇر! — دېدى ئەكبەر نەپرەت بىلەن، — مەن بىلىمەن، بىز بوش كەلسەك، ھىندىلارنىمۇ «قارا تەنلىك» دېيىشىپ، كېمىلەرگە سېلىپ كېتىپ، قۇل قىلىپ سېتىشقا تەييار ياۋروپالىقلار بار. ئەمما، بىز تىرىك ئىكەنمىز، ئۇلار بۇ شۇم نىيەتلىرىگە يېتەلمەيدۇ!

يېڭى مەسلەك

ئەكبەرنىڭ تاپشۇرۇقىغا بىنائەن شۇ دەۋر ھەققىدە ئاشكارا كىتاب يېزىۋاتقان ئەبۇلفازل بۇنىڭدىن ئوتتۇز - قىرىق يىل ئىلگىرى ئۆزئارا ئۇرۇشلار ۋە مىللىي نىزالاردىن زەئىپلىشىپ كەتكەن ھىندىستاننىڭ ھازىر دۇنيادىكى ئەڭ قۇدرەتلىك دۆلەتلەر سېپىگە كىرىۋاتقانلىقىدىن سۆيۈنەتتى. ئەكبەرنى غەربتىكى ئەنگلىيىدىن تارتىپ شەرقتىكى جۇڭگوغىچە ئۇنلاپ مەملىكەتلەر ئېتىراپ قىلىپ، ئەلچى ئەۋەتىشمەكتە. بۇ ئەلچىلەرنىڭ: «ھازىر دۇنيادا ئەڭ قۇدرەتلىك ۋە ئابرويلۇق ئىككى مەملىكەت ئۇنىڭ بىرى ھىندىستاندۇر» دېگەن سۆزلىرىنى ھەر بىر ئاڭلىغاندا ئەبۇلفازل ئىپتىخارغا چۆمۈپ، كۆڭلى تاغدەك ئۆسەتتى. ئۇنىڭ نەزىرىدە ئەكبەر پەۋقۇلئادە يىرىك شەخس، تەقدىر ئۇنىڭغا ئامەتتىمۇ، ئىستېداتتىمۇ تەڭ ئاتا قىلغانىدى.

ئەكبەرنىڭ ھاياتىنى يىگىرمە يىلدىن بېرى يېقىندىن كۆرۈپ يۈرگەن ئەبۇلفازل غەلىبىنىڭ ئۆزلۈكىدىن كەلمەيدىغانلىقىنى، ھەر بىر مۇشكۈلاتنى يېڭىشقا قانچىلىك زور كۈچ، ئىستېدات، ئەمگەك كېتىدىغانلىقىنى بىلەتتى. ئەكبەرمۇ ئاتا - بوۋىلىرىغا ئوخشاش كەم ئۇخلايتتى. يېرىم كېچىدە ياتىمۇ، ئەتىسى تاڭ ئاتماستىلا ئويغىناتتى. قالغان ۋاقتى دۆلەت ئىشلىرى ۋە باشقا مىڭ خىل زۆرۈرىيەتكە كېتەتتى.

سىرتقى دۇنيادىكى ئەنە شۇنداق خەتەرلىك قايناملاردىن بىرى پېشاۋور ۋە ھەيپەر داۋىنى ئېتەكلىرىدە باش كۆتۈرگەن رەۋشەنىلەر ئىسيانى تۈپەيلىدىن پەيدا بولدى. بۇ ئىسيانى شىمالدىن ئابدۇللاخاننىڭ ئادەملىرى مەخپىي قوللاپ - قۇۋۋەتلىدى. گوئا ئارىلىدىكى ياۋروپالىقلار سۇ يوللىرى ئارقىلىق پېشاۋورغا قورال - ياراغ يەتكۈزۈپ تۇردى. فەتھپۇر، سېكرىدىكى ئالبېرت - ئەلىپكىنىڭ رەۋشەنىلەر پېشۋاسى شەيخ جالالىدىننى قاماقتىن قاجۇرغانلىقىنى سارايدا ھېچكىم بىلمەي قالدى. ئەمما، بۇ شەيخ پېشاۋورغا قايتىپ بېرىپ ھەيپەر داۋىنىنىڭ نېرى - بېرىسىدىكى يۈسۈپ زەيلەرنى قوزغىلاڭ قاينىمىغا تارتقاندىن كېيىن، رەۋشەنىلەر ئىسيانى بىئەنەدىكى مەدھىيلەر قوزغىلىڭىغا ئوخشاش، زور خەلق ھەرىكىتىگە ئايلاندى.

كابۇلدا مەن سىنىختەك راجىپۇتلار ھاكىم بولۇپ تۇرغانلىقى ئۈچۈن، شەيخلەر ئافغان قەبىلىلىرىنىڭ مىللىي غۇرۇرىنى قوزغاتتى. ئۇلار مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش ئۈچۈن ھەيپەر داۋىنىنى ئىككى تەرەپتىن توسۇۋېلىشتى. كابۇل مەركىزىي دۆلەتتىن بىر يىلغىچە ئايرىلىپ، كارۋان قاتنىشى توختاپ قالدى. تۇراندىكى ئابدۇللاخان شۇ قۇلايلىق پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، بەدەخشاننى ئۆزىگە قارىتىۋالدى. ئەكبەر نۆۋەتتىكى يۈرۈشنى گوئا ئارىلىدىكى ياۋروپالىقلارغا قارشى قىلماقچى بولۇپ، ئون بەش مىڭ كىشى توپلىغانىدى. ئەمدى بۇ قوشۇننى شىمالغا ماڭدۇرۇشقا مەجبۇر بولدى.

راجە بىربال ۋە زەينىددىن كۆكەلداش سەركەردىلىكىدە - كى سەككىز مىڭ قوشۇن ھەيپەر داۋىنىنى ئېچىش ۋە

كابلدىكى مەن سىنىڭ بىلەن ئالاقىلىشىش ئۈچۈن
ئەۋەتىلدى.

ئەبۇلفازل شاھزادە سەلىمنىڭ قەسىرىگە بېرىپ،
ئۇنىڭغا تارىختىن، پەلسەپەدىن دەرس بېرىپ يۈرگەن
كۈنلەردە، ئەكبەر ئۆزىنىڭ يېڭى مەسلىكىنى ئېلان قىلدى.
ئەبۇلفازل بىرىنچى بولۇپ ئۇنى قوبۇل قىلدى ۋە سەلىمنى
دادىسىنىڭ يولىغا كىرگۈزۈشكە ھەرىكەت قىلدى.

بېسىقماس ئىستەك

ئەكبەر ئەجدادلىرىنىڭ يۇرتى بولغان پەرغانە ۋە سەمەرقەنتلەرنى كۆرەلمەي ئۆتۈپ كەتكىنىگە خويىمۇ ئەپسۇسلىناتتى. ئۇنىڭ ھىندىستاندا قىلغان ئىشلىرىنى ماۋەرائۇننەھردىن كەلگەن خەيرخاھ ئادەملەر كۆرگەندە: «ھەي، ئاشۇ ياخشىلىق ۋە ئىسلاھاتلار بىزدىمۇ ئەمەلگە ئاشسا - ھە!» دەپ ئارمان قىلىشتى. بۇخارادا ھېلىمەم قۇل بازارلىرى مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى، چوڭ سۇلتانلارنىڭ مۇسۇلمان ئىرانلىقلارنى «رافىزى، شىئە» دەپ بويىندىن باغلاپ، ھەتتا بۇرىندىن تېشىپ چۇلۇۋۇر ئۆتكۈزۈپ، قۇل بازارلىرىغا ھەيدەپ كېلىپ سېتىشلىرىنى ئېچىنىپ سۆزلەپ بېرەتتى. شەيبانزادىلەر دۆلىتىدە ناھايىتى ئەتىۋارلىق قۇشقۇلاقبەگ، بۇلدۇرۇقبەگ، چۆلتەنبەگ، بۇزراھۇر سۇلتان دېگەن بەگلەرنىڭ سەمەرقەنت ۋە تاشكەنتتەك قەدىمىي مەدەنىيەتلىك مەركەزلەرگە خوجايىن بولۇپ، ئىلىم - مەرىپەتنى ئاياغ - ئاستى قىلىۋاتقانلىقى ئەكبەرگە ئېغىر كۆرگۈلۈكتەك تۇيۇلاتتى. «ماۋەرائۇننەھر - نى بۇ چوڭ جاھىللاردىن قۇتقۇزۇڭ» دەپ كەلگۈچىلەرگە: «ھازىر پۇرسەت پېشىپ يېتىلمىدى، سەۋر قىلىش كېرەك» دەپ جاۋاب بېرەتتى.

لېكىن، ئەكبەر سەۋر قىلىپ يېشى ئەللىكتىن ئاشتى. ئەمدى ئۇنىڭغا سەمەرقەنتتىكى گۆر ئەمىرىنى، شاھ

زىنداننى، پەرغانە باغلىرىنى، تاشكەنتنىڭ بوسۇغىسىنى
بىرەر قېتىم كۆرۈش نېسىپ بولسا قانداق ياخشى
بولاتتى - ھە!

بابۇر دەۋرىدە باشلانغان ئالاقىلەر ھازىرغىچە ئۈزۈلگىنى
يوق. يىگىرمە يىلدىن بېرى ئابدۇللاخاننىڭ سوۋغا -
سالاملىرىغا يارىشا ئەكبەرمۇ قىممەت باھالىق ئىنئاملارنى
ھەدىيە قىلىپ تۇردى.

بۇنداق قىلىشتىن مەقسەت، پەقەت مۇرەسسە قىلىش
ئەمەس، بەلكى بىر - بىرىنىڭ ئەھۋالىدىن ياخشىراق
خەۋەردار بولۇش ۋە قۇلاي پەيت كەلگەندە يانپاشقا ئېلىپ،
يەرگە ئۇرۇش ئىدى.

سودا كارۋانلىرى بىلەن ھەر يىلى ماۋەرائۇننەھرگە
مەخپىي بېرىپ كېلىۋاتقان خۇپىيەلەر يېڭى - يېڭى گەپلەرنى
ئېلىپ كېلىشەتتى. ئەكبەرنىڭ ھىندىستاندا دىنىي ئىسلاھات
ئېلىپ بارغانلىقى بۇخارادىكى جۇيبار شەيخلىرىنىڭ قۇيغا
چېچىنى تىك تۇرغۇزۇۋەتتى. ئۇلار ئەكبەرنى شىئەلەردىنمۇ
يامان مۇرتەد دەپ ئويلاپ، ئۇنىڭ نامىنى تىلغا ئالدۇرمىدى.
ئابدۇللاخاننى بولسا مۇسۇلمان ئالىمىنىڭ ئىمانى پاك،
ئىسلامغا سادىق تاجدارى دەپ ئۇلۇغلاشتى.

ئابدۇللاخان ئەكبەر يۈرگۈزگەن يېڭىچە سىياسەتنى
ھەرقانچە يامان كۆرسىمۇ، ئەكبەرنىڭ ئەلچىلىرىنى يەنىلا
زور تەنتەنە بىلەن قارشى ئالاتتى. ئەكبەر بۇخارادىكى جۇيبار
شەيخلىرىنىڭ قەھرىلىك پەتىۋالىرى ئۈستىدىن كۈلۈپ
قويۇپ، ئۆزىنىڭ ئەڭ يېقىن مەسلەكداشلىرى - ھاكىم
ھۈمۇم ۋە سەدرى جاھانلارنى ئابدۇللاخان سارىيىغا ئەلچى
قىلىپ ئەۋەتتى.

ماۋەرائۇننەھردە بىر يىلدىن ئارتۇق تۇرۇپ قايتىپ كەلگەن ئەكبەرنىڭ ئەلچىلىرى سەمەرقەنت ۋە بۇخارادا خان زۇلۇمىدىن بىزار بولغان ئادەملەر بارا - بارا كۆپىيىپ بېرىۋاتقانلىقىنى، ئۇنىڭ ئۈستىگە خاننىڭ چوڭ ئوغلى ئابدۇمۇمىننىڭ دادىسىنىڭ تەختىنى تېزرىك ئىگىلەش ئۈستىگە ئۇنىڭغا قارشى كۈرەش باشلىغانلىقىنى بىلىپ قايتىشتى.

سەمەرقەنتكە ئۇ ھازىرغىچە يېتىپ بارالمايۋاتاتتى. بىراق، ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ مەقبەرىسى جايلاشقان بۇ شەھەرنى شەيبانزادىلەردىن تارتىۋېلىش، ماۋەرائۇننەھردە ئۇلۇغبەگ ۋە نەۋائىلار دەۋرىدىكى مەنىۋى يۈكسىلىشلەرنى قايتا تىكلەش ئۈستىگە يىللاپ دىلىغا چوڭقۇر يىلتىز تارتتى. بۇ ئۈستىگە ئۇنى ھىندىستاننىڭ شىمالىدا ئەمەلگە ئاشۇرۇش قۇلايلىقراق بولغانلىقى ئۈچۈن، ئەكبەر مىلادىيە 1585 - يىلدىن باشلاپ پايتەختنى فەتھپۇردىن لاھورغا كۆچۈرگەندى.

سەمەرقەنت نالىسى

ئەكبەر شىمالىي چېگرىلاردىكى تەشۋىش بىلەن قانچىلىك ئاۋارە بولسىمۇ، يەنىلا پورتۇگال ئىستېلاچىلىرىنىڭ جەنۇبتىكى ھەرىكەتلىرىنى سەگەكلىك بىلەن كۆزىتىپ تۇراتتى. كېيىنكى يىللاردا، ھىندى دىيارىدا ئىنگىلىزلار پورتۇگاللار بىلەن قاتتىق جەڭلەر قىلغانىدى. ئەكبەر بۇ ئىككى رەقىبىنىڭ ئۆزئارا نىزالىرىدىن پايدىلىنىش ئۈچۈن، ئىنگىلىز ئەلچىسى ئېدۋارد لاياتوننى قوبۇل قىلدى. مۇئامىلىگە ئۇستا بۇ لورد، ئەنگلىيىنى پەقەت ھىندى سودىسى قىزىقتۇرۇۋاتقانلىقىغا ئەكبەرنى ئىشەندۈردى. ئۇ پورتۇگاللارغا قارشى كۈرەشتە ئەكبەرگە ياردەم بېرىش شەرتى بىلەن گانگ دەرياسىنىڭ ئېغىزىغا چىقىدىغان كالكۇتتا دېگەن جايدا «ئوست ھىندى» ناملىق شەرقىي ھىندىستان شىركىتىنىڭ بىر شۆبىسىنى ئېچىشقا رۇخسەت ئالدى.

1600 - يىلى ئەنگلىيە ئايال پادىشاھى ئېلىزابېت بۇ شىركەتنى قوللاپ قۇۋۋەتلەيدىغان مەخسۇس قارار چىقاردى. لېكىن، «ئوست ھىندى» شىركىتىنىڭ كېلەچەكتە پۈتۈن ھىندىستاننى مۇستەملىكىگە ئايلاندۇرىدىغان بىر كۈچكە ئايلىنىپ قالدىغانلىقىنى ئۇ چاغدا ئەكبەرمۇ، ئېلىزابېتنىڭ ئۆزىمۇ تەسەۋۋۇر قىلىمىغان بولسا كېرەك... شۇ چاغدا سەمەرقەنتتىن ئەكبەر ئۈچۈن ناھايىتى مۇھىم بولغان يېڭى خەۋەرلەر كېلىۋاتاتتى. ئابدۇللاخان

قارشى ئەتراپلىرىدا قىشلاۋاتقان پەيتتە، ئابدۇمۆمىن بەلخ تەرەپتىن دادىسىغا قارشى يوشۇرۇنچە قوشۇن تارتتى. ئۇ ئامۇ دەرياسىدىن ئۆتكەندە، ئابدۇللاخان بۇ ئىشتىن خەۋەر تېپىپ، ئالدىراپ - تېنەپ سەمەرقەتكە چېكىندى.

جىگىرى ئاجىزلاپ قالغان خانغا قىشنىڭ يول ئازابى يامان تەسىر قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئابدۇللاخان سەمەرقەتتە 1598 - يىلى ھوت ئېيىدا ۋاپات بولدى. ئابدۇمۆمىن تۇنجى ئوغۇل بولغانلىقى ئۈچۈن دەرھال دادىسىنىڭ تەختىنى ئىگىلىدى، ئۇنىڭ قىلغان بىرىنچى ئىشى دادىسى ياخشى كۆرگەن ساراي كىشىلىرىنى رەھىم قىلماي قىرىش بولدى. ئابدۇمۆمىن خان ئائىلىسىنىڭ تەختىگە دەۋا قىلىش ئېھتىمالى بولغان ۋەكىللەرنى بىرمۇبىر قىلىۋېتىپ ئۆتكۈزدى. ئابدۇللاخان ئەۋلادىدىن پەقەت پىرمۇھەممەد كۆكنارى قانداقتۇر بىر جايدا كەيىپ بولۇپ يېتىپ قالغان بولسا كېرەك، ئۇنى ئۆلتۈرۈشكە ئەۋەتىلگەنلەر ئۇنى تاپالمىدى. كېيىن ئابدۇمۆمىننىڭ قارشى ئىسيان كۆتۈرۈلگەندە، باشقىلار ئەنە شۇ پىرمۇھەممەد كۆكنارىنى ئۆزلىرىگە خان قىلىپ مەيدانغا چىقاردى. شۇنىڭ بىلەن ئىچكى ئۇرۇش باشلاندى.

ئەكبەرنىڭ ماۋەرائۇننەھردىكى تەرەپدارلىرى: «ئەمدى سىزنىڭ تۇرانغا كېلىشىڭىز ئۈچۈن پۇرسەت تېپىلدى، ئابدۇمۆمىن بىلەن پىرمۇھەممەد كۆكنارى، ئىلاھىم، بىر - بىرىنىڭ بېشىنى يېگەي!» دېگەن مەزمۇندا مەكتۇپلارنى ئەۋەتتى.

پۈتۈن نىجاتلىقنى ئۇنىڭدىن كۈتۈۋاتقان بۇخارالىق ۋە سەمەرقەتلىك تەرەپدارلار ئەكبەرنىڭ كەينىدىن يەنە مەكتۇپ يوللاپ، ئابدۇمۆمىننىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى، شەيبانزادىلەر

سۇلالىسى تۈگەش ھارپىسىدا ئىكەنلىكىنى خەۋەر قىلدى.
ئابدۇمۆمىن خۇددى ئاتىسىغا قارشى قىلىچ كۆتۈرگەن
تممۇرىزادە ئابدۇل لەتىپكە ئوخشاش، پەقەت ئالتە ئايلا
پادىشاھ بولدى.

ھازىر خان بولغان ئىياۋەند پىرمۇھەممەدنى ئادەملەر
كۆزىگە ئىلمايتتى. شەيبانزادىلەرنىڭ كۈنى شۇ زەئىپ
كۆكنارنىڭ قولىغا قالغانلىقتىن، باشقا چوڭ بايلار يېڭى
سۇلالىگە ئاساس سېلىش كويىغا چۈشتى.

ئاستراخانلاردىن ئاكا - ئۇكا ئىمام قولى خان بىلەن
تاھىر مۇھەممەد سەمەرقەنتنى ئىشغال قىلىپ، بۇخارادىكى
پىرمۇھەممەد كۆكنارىدىن تەختنى تارتىۋېلىش ئۈچۈن
تەييارلىق قىلىشقا باشلىدى.

ئەكبەرگە بۇ ۋەقەلەر خەۋىرىنى يەتكۈزگەن
سەمەرقەنتلىك تەرەپدارلىرى: «تېزرەك كېلىپ ئەجدادلار
پايتەختىنى ئىگىلىمىسىڭىز، ماۋەرائۇننەھر شەيبانزادىلەردىنمۇ
زالىمراق ۋە جاھىلراق ئاستراخانلارنىڭ باشقۇرۇشىغا ئۆتۈپ
كېتىدۇ!» دەپ نالە قىلىشتى.

مىڭ چاقىرىملىق جايدىن يېتىپ كەلگەن بۇ نالە
ئەكبەرنىڭ ئاۋۋالقى ئوي - ئىستەكلىرىنى يەنە قوزغاتتى.
ئۇ ئەگرەگە بارغاندا، مۇرادنىڭ يىگىرمە نەزىرىسىگە كەلگەن
شاھزادە سەلىمنى بۇخارالىق ئۇستازى مەۋلانە پەرىد بىلەن
بىللە ئۆزىنىڭ خاس ھۇجرىسىغا چاقىرتتى.

— سىزدەك بىر پالۋان بابۇرزادە كۆكنارىغا تەڭ
كېلەلمەيسىزمۇ؟

— جەنۇبتىكى ئۇرۇشنى تۈگەتمەي تۇرۇپ
شىمالغا يۈرۈش باشلىساق... قانداق بولار كىن؟

— ۋەزىيەت شۇنى تەلەپ قىلماقتا!

— خوش، ئەمىرزادەم، بۇخارادا تەختنى ئاستراخانلار ئىگىلىۋالسا، بىز جىم قاراپ تۇرامدۇق، ئۇنداقتا نىجاتلىقنى بىزدىن كۈتۈپ ۋەكىل ئەۋەتكەن، مەكتۈپ يېزىۋاتقان تۇرانلىق خەيرخاھلىرىمىز ئائۇمىد بولۇپ قالماسمۇ؟

— تۇرانلىق تەرەپدارلىرىمىز يەنە بىر ئىككى يىل كۈتسە ھېچ گەپ بولماس، شەيبانزادىلەر بىلەن ئاستراخانلارنىڭ ئېلىشىشى ئۇزاق داۋام قىلسا كېرەك، تۇرانلىقلارنىڭ ئىككى تەرەپتىن بىزار بولۇپ، تۇيۇقسىز قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشى ئېھتىمالدىن يىراق ئەمەس. ئۇ چاغىچە داكان يۈرۈشمۇ غەلىبە بىلەن ئاياغلىشىپ قالار. ئەنە شۇ چاغدا بارلىق كۈچنى يىغساق، ئۆزىڭىزنى باش قىلىپ تۇرانغا بارساق، خانلار زۇلۇمىغا قارشى قوزغالغان ئەل - ئاۋام بىزنىڭ تەرىپىمىزگە ئۆتسە، سەمەرقەنت ۋە بۇخاراغا جەڭسىز كىرىشىمىز مۇمكىن. بۇ سىزنىڭ سۈلھى قىلىش سىياسىتىڭىزگىمۇ ماس كېلىدۇ.

ئەكبەردىمۇ شۇنداق بىر ئىستەك يوق ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ پۈتۈن ھەرىكىتى دىنىي ئاداۋەتلەرنى تىنچ يول بىلەن يوقىتىشقا قارىتىلغان پەيتتە، ئانا يۇرتى تۇراندا قانلىق غازات باشلاشقا يول قويغىلى بولامدۇ؟ ياق، سەلىم توغرا دەيدۇ. لېكىن، ئەكبەر ئوغلىنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى مەغلۇپ كۆرسەتكۈسى كەلمىدى.

— ئامال قانچە، ئەمىرزادەم! بۇنداق كەپىيات بىلەن سىز ماڭا تۇراندىن غەلىبە كەلتۈرەلمەيسىز، مەغلۇبىيەتتىن خۇدا ساقلىسۇن، تۇران يۈرۈشىنى كېيىنگە قالدۇرغىنىمىز تۈزۈك ئوخشايدۇ.

يۈكسەكلىككە ئېلىپ بارغۇچى يوللار

— كەلىمە شاھادەت «خۇدا بىردۇر، تەڭرىدىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدىغۇ، بىز باشقا دىنلار، باشقا خۇدالارنى ئېتىراپ قىلساق، ئاللانىڭ ئىرادىسىگە قارشى تۇرغان بولمايمىزمۇ؟ — ئاتىسىنىڭ ئېتىقادىدىن نارازى بولغان سەلىم ئاخىر ئۇنىڭغا گەپنىڭ ئوچۇقىنى ئېيتتى.

— ئۇنداق بولمايدۇ. چۈنكى، مەن ئالتۇن تەڭگىلەرگە «ئاللاھۇ ئەكبەر» ئىبارىسىنى ئويدۇرغانىدىم. «ئاللا ئۇلۇغدۇر» دېگەن شۇ ئېتىقادقا ئاساسلانغانىدىم. مەنپەئەتپەرەس ئۆلىمالار، زالىم ھۆكۈمرانلار كەلىمە شاھادەتنى تار مەھەللىۋى مەنىدە تەلقىن قىلىپ، دىنىي باسقۇنچىلارغا يول ئېچىپ بېرىۋاتىدۇ. ئۇلار «ئاللا دىن باشقا ئىلاھ يوق» دېگەن ئىبارىنى «باشقا خەلقلەرنىڭ ئىلاھلىرى يوق، دىنلىرى يالغان، شۇڭا بىز غەيرىي دىنلارنى قۇل قىلىشقا ھەقلىقىمىز، ئۇلاردىن ئالۋان - سېلىق ئېلىپ بېيىشىمىز كېرەك» دېگەن مەنىدە چۈشەندۈرۈپ، بەندىنى ئەمەس، تەمەگەرلەرنى رىغبەتلەندۈردى. ئۇنىڭ دۇنيادىكى ئورنىنى تۆۋەنلىتىۋەتتى.

— لېكىن، باشقا دىنلار ئىسلامنى ئېتىراپ قىلمىسا، بىز ئۇلار بىلەن نېمىشقا ئىناق بولىمىز، ھەزرەت دادا؟ — ئۇلار ئىسلامنى ئېتىراپ قىلمىغان بىلەن خۇدانى

ئېتىراپ قىلىدۇ. دۇنيادا خۇدا دېمەيدىغان بىرەر دىن بارمۇ؟
قاچقانمۇ خۇدا دەيدۇ، قوغلىغانمۇ ھەم! خۇدا بىردۇر.
پەقەت تۈرلۈك قەبىلىلەر ئۇنى تۈرلۈك ناملار بىلەن
ئاتىشىدۇ، ئۇنىڭغا تۈرلۈك سۈپەتلەرنى بېرىشىدۇ. بۇ خىلمۇ
خىللىق مۇقەددەس يۈكسەكلىككە ئېلىپ بارغۇچى يوللارنىڭ
ئوخشاش بولمايدىغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ. ئەمما، ئىنسان
زاتىنىڭ ئەڭ مۇقەددەس تۇيغۇلىرى ئاخىرىدا يۈكسەك بىر
ھەقىقەت ئەتراپىغا مەركەزلىشىدۇ. مەن بۇنىڭغا ئىمان
كەلتۈرىمەن. چۈنكى، بارلىق ئەللەر بىر قۇياشتىن بەھر
ئالىدۇ، ئاسمىنىمىز بىر، تەبىئىتىمىز بىر، ئىستىقبالىمىز
بىر، كائىناتتا بىزدىن باشقا بەشەرىيەت يوق. دېمەك،
ئادەم زاتىمۇ يېگانە. ئىنسانىيەت ئۇلغايماقتا، ئىمان - ئېتىقاد
يوللىرى بارا - بارا يۈكسەك داۋانلاردىن ئېشىپ ئۆتۈۋاتىدۇ.
كەلىمەنى شاھادەتنى مانا مۇشۇنداق ئومۇمىي ئىنسانىي مەۋقە
دەپ چۈشىنىۋېلىڭ، خۇدا دىلىڭىزدىن ئاچقاي، ئوغلۇم!
— سۈلھى قىلىش مېنىڭمۇ ئارزۇيۇم، ئەمما بۇ
يۈكسەكلىككە ھەركىم ئۆز ئەقلى، قەلب كۈچى،
ئۆز ئىمان - ئېتىقادى بىلەن كۆتۈرۈلۈشى كېرەك. دۇئا
قىلىڭ، شۇ يۈكسەكلىككە كۆتۈرۈلۈش ماڭىمۇ نېسىپ
بولسۇن.

سەلىم ھامان ئۆز بىلگىنىدىن قالمايۋاتقان بولسىمۇ،
دادىسى ئالدىدا خۇشامەت قىلماي، سەمىمىي سۆزلەشنى
ئەۋزەل كۆردى.

— ئامىن، شۇ مەقسەتكە يېتىڭ، — دەپ يۈزىگە
قولنى سۈردى ئەكبەر. شۇنىڭ بىلەن، ئاتا - ئوغۇل
ئورۇش - تالاشسىز تىنچ ياشاشقا باشلىدى.

ئاخىرقى دەملەر

ئەكبەر مىلادىيە 1605 - يىلىنىڭ كۈز كۈنلىرىدە، بىر ئايچە كېسەل بولۇپ يېتىپ قالدى. ۋاپاتىدىن سەل ئاۋۋال سەلىمنى ھۇزۇرىغا چاقىرىپ، ئۇنىڭ بېشىغا ئۆزىنىڭ نۇرلۇق ئالماس قادالغان سەللىسىنى، ئۈستىگە تونىنى كىيىۋەردى، ئۆزى ئەللىك يىل تاقاپ يۈرگەن خەنجەرنىمۇ ئەمدى يالغۇز ئوغلى بولۇپ قالغان سەلىمنىڭ بېلىگە تاقاپ قويدى.

ئەكبەر ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن، بەگ - ئايىملار يېڭى ھۆكۈمرانغا ساداقەت بىلدۈرۈش ئۈچۈن دىۋاننامغا يىغىلدى.

ئەكبەرنى ئەگرەدىن بەش مىل يىراقلىقتىكى ئىسكەندەر دېگەن جايغا — ئۆزى خەرىتىسىنى سىزغان مەقبەرىگە دەپنە قىلدى. مەقبەرىنى ئۇلۇغۋار بىر ئابىدە شەكلىدە قۇرۇپ پۈتتۈرۈشكە مەريەمى زامان جادەبەي بىلەن سەلىمە بېگىمنىڭ كۆپ مېھنەتلىرى سىڭدى.

بوۋىسىغا بەكرەك تارتقان خۇررام بابۇرىيلار خانىدانلىقىنىڭ ئەڭ ئىستېداتلىق ۋەكىلى بولۇپ يېتىلدى. كېيىنچە شاھجاھان نامى بىلەن تونۇلۇپ، مەشھۇر تاج ماھال مەقبەرىسىنى قۇردى. ئەمما، ئۇ چاغىچە ئەكبەر فەتھپۇر، سېكرىدە قۇردۇرغان مۇستەھكەم ئېتىقاد ئۆيىنى جاھىل خۇراپاتچىلار تېگىگىچە بۇزۇپ ۋەيران قىلىپ تاشلىدى.

شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئەكبەرنىڭ تۈرلۈك ئەللەر ۋە ئېتىقادلارنى بىرلەشتۈرۈشكە قاراتقان غايىلىرىنى تارىخ سەھىپىسىدىن ئۆچۈرۈپ تاشلىماقچى بولۇشتى.
لېكىن، ئارىدىن ئۆتكەن تۆت يۈز يىل داۋامىدا ئەكبەرنىڭ مەنىۋى ئىزدىنىشلىرى ۋە ئومۇمىي ئىنسانىي غايىلىرى ئۆتۈلمىدى. ئۇنىڭ نامىنىڭ ھىندىچە، رۇسچە، ئىنگلىزچە، پارىسچە، خەنزۇچە، ئىسپانچە ۋە باشقا تىللاردا بېسىلغان كىتابلارنىڭ ماۋزۇلىرىدا ئۇچراپ تۇرىدىغانلىقى بىكار ئەمەس.

فەتھپۇر - سېكرىنىڭ دۇنيا تۈنۈيدىغان مېمارلىق ئابىدىلىرى ئەكبەرنىڭ ئىجادكار روھىنىڭ ھامان تىرىك ئىكەنلىكىنى ۋە ھېلىمۇ ئادەملەرگە بەدىئىي زوق بېرىۋاتقانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. ئىسكەندەردىكى ئەكبەر مەقبەرىسىگە بولسا ھىندىستاننىڭ يىراق - يېقىن ئۆلكىلىرىدىن ۋە جاھاننىڭ ھەر قايسى ئەللىرىدىن ھەر خىل ئادەملەر كېلىپ تۇرىدۇ.

ئەكبەر مەقبەرىسىگە كېلىپ گۈل قويغانلار ئارىسىدا ھىندى خەلقىنىڭ ئۇلۇغ پەرزەنتى جەۋاھىرلال نېھرومۇ بار ئىدى. جەۋاھىرلال نېھرو ئىنگلىز مۇستەملىكىچىلىرى قاماقخانىسىدىن ئۆز قىزى ئىندىرا گەندىگە يازغان خەتلىرىدە ئەكبەرنى ھىندىستاننى بىرلەشتۈرگەن ۋە ھىندى مىللىتىگە ئاتا بولغان ئۇلۇغ سېپىمالار قاتارىدا قەلىمگە ئالغانىدى. «شاھلىق مەرتىۋىسىدىن باشقا ھېچقانداق پايدىسى بولمىغان بېھىساب كۆپ تاجدارلار ئارىسىدا پەقەت ئەكبەرنىڭ مەردانە قىياپىتىنىڭ يۈكسەكلىككە بوي سوزۇپ، ھازىرغىچە بىزنى قايىل قىلىپ كېلىۋاتقانلىقى ھەيران قالارلىق ھال

ئەمەسمۇ! » دەپ يازغانىدى جەۋاھەرلال.

كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان يەنە بىر ھادىسە بابۇر ۋە ئەكبەر مەنسۇپ بولغان سۇلالىنىڭ ئەسىردىن - ئەسىرگە ۋە مەملىكەتتىن - مەملىكەتكە ئۆتۈپ، بەش ئەسىردىن ئارتۇق ئۆمۈر كۆرەلگەنلىكىدۇر. «ئىستېدات مىراس بولۇپ ئۆتمەيدۇ» دېگەن ئەقىدە بار. لېكىن، ئەمىر تېمۇرنىڭ ئۇلۇغ ئىستېداتى كىچىك ئوغلى شاھروھ ئارقىلىق ئۇلۇغىگە يەتكەنلىكى، ئۇنىڭ ئوتتۇراڭچى ئوغلى ئەمىرانشاھنىڭ بولسا دادىسىنىڭ ئۆلمەس ئۇدۇمىنى چەۋرىسى مىرزا بابۇرغا يەتكۈزۈپ بەرگەنلىكى، تارىخ تەرىپىدىن ئېتىراپ قىلىنغان ھادىسىلەردۇر. بولۇپمۇ، ئەمىر تېمۇرنىڭ ئۇلۇغ دۆلەت ئېرىيى ۋە يېڭىلىمەس سەركەردە سۈپىتىدىكى ئىستېداتى ئىككى ئەسىردىن كېيىن ئەكبەردە يېڭى بىر شەكىلدە قايتا تىرىلگەنلىكى شەرقنىڭ بارلىق مەشھۇر تارىخچىلىرى تەرىپىدىن ئېتىراپ قىلىنغان. ئەكبەرنىڭ مىمار سۈپىتىدىكى ئىستېداتىنىڭ، ئۇنىڭ نەۋرىسى شاھجاھاندا يېڭى بىر يۈكسەك باسقۇچقا كۆتۈرۈلگەنلىكى پۇ سۇلالىگە خاس ئىرسىي ئۇدۇمنىڭ ئىنسانىيەت تارىخىدا كەم ئۇچرايدىغان بىر قۇدرەت ۋە ئۆمۈر باقىيلىق بىلەن ھەيران قالارلىق مۆجىزىلەرنى ياراتقانلىقىنى ئىسپاتلىدى.

بابۇر ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىنى «ئۇلۇغ موڭغۇللار» دەپ ئاتاش، ئاجايىپ مەشھۇر بىر ئادەت سۈپىتىدە كۆپلىگەن مەملىكەتلەردە ساقلىنىپ كەلمەكتە. ھالبۇكى، بابۇرمۇ، ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىمۇ ئۆزلىرىنىڭ تۈركىي تىللىق قەبىلىلەردىن ئىكەنلىكىنى تەكىتلەپ يازغان ۋە تېمۇرىزادە

بولغانلىقلىرى بىلەن ئىپتىخارلانغان.
ئەكبەر ئىنسانىيەت تارىخىدىكى ئەڭ قۇدرەتلىك
ھۆكۈمرانلارنىڭ بىرى. ئۇ ئادەتتىن تاشقىرى
تالانت ئىگىسى، ئىجادىي تەپەككۈر ۋە غايەت زور
مۇۋەپپەقىيەتلەرنىڭ ساھىبىدۇر.

مەسئۇل مۇھەررىرى: پانتگۈل مىجىت
مەسئۇل كوررېكتورى: ئاسىيە ئەخمەت
مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى: مۇراددىل ئابد

تارىخىي شەخسلەر ھەققىدە ھېكايىلەر - 2 (3)

سەلتەنەت ساھىبى — گەكبەر

ئاپتورى: باتۇر روزى

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348-نۆ)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
ئۈرۈمچى رېنشياڭ مەتبەئەچىلىك چەكلىك شىركىتىدە بېسىلدى
فورماتى: 787×1029 م.م، 1/32 باسما تاۋۇقى: 3.75
2003 - يىل 5 - ئاي 1 - نەشرى
2003 - يىل 5 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىراژى: 5000 — 1

ISBN 7-228-08009-2

ئومۇمىي باھاسى (1-5): 30.00 يۈەن
(يەككە باھاسى: 6.00 يۈەن)

